

PROGRAMA ELECTORAL

ELECCIONS AL PARLAMENT EUROPEU 2009

crisi de dretes

**solucions
d'esquerres**

d'esquerres i ecologistes **de debò**

ELECCIONS AL PARLAMENT EUROPEU 2009

ÍNDEX

<u>Introducció</u>	2
<u>Bloc 1: Una economia europea socialment justa i ecològicament sostenible per sortir de la crisi</u>	5
<u>Eix 1: Per una sortida d'esquerres a la crisi. Per una Europa amb justícia econòmica i una societat inclusiva</u>	5
<u>Eix 2: Per una Europa que lideri la lluita contra el canvi climàtic, la modernització ecològica i la transició cap al desenvolupament sostenible</u> ...	12
<u>Eix 3: Agricultura i pesca sostenibles. Per un món rural viu</u>	20
<u>Eix 4: Propostes per a la protecció dels animals</u>	26
<u>Bloc 2: Una Europa de drets per a tothom</u>	29
<u>Eix 5: Enfortir els drets dels treballadors i les treballadores</u>	29
<u>Eix 6: Garantir els drets socials a tothom i a tota Europa. Pobresa 0</u>	32
<u>Eix 7: Pels drets de les persones migrades</u>	35
<u>Eix 8: Per una educació pública europea de qualitat, gratuïta, laica, plural i democràtica</u>	38
<u>Eix 9: Per un espai universitari europeu que garanteixi l'accés a una universitat pública de qualitat</u>	41
<u>Eix 10: Per garantir el dret a la salut pública</u>	44
<u>Eix 11: Una Europa de drets i llibertats sexuals</u>	45
<u>Eix 12: Polítiques culturals, un actiu per la inclusió des de la diversitat</u>	47
<u>Eix 13: Societat de la informació i el coneixement. Pel dret a l'accés i a l'ús de les TIC</u>	52
<u>Eix 14: Defensa dels drets dels consumidors</u>	55
<u>Bloc 3: Una Europa federal al servei de la gent. Una Europa dels pobles</u>	57
<u>Eix 15: La construcció europea</u>	57
<u>Eix 16: Democratitzar Europa: ciutadans europeus per un projecte europeu</u>	61
<u>Eix 17: Una veu única al món: la política exterior de seguretat comuna a la Unió Europea</u>	74
<u>Programes transversals</u>	78
<u>Eix 18: Feminitzar Europa</u>	78
<u>Eix 19: Des d'Europa per l'emancipació juvenil</u>	89

Introducció

Per una nova Europa basada en la justícia social, l'ecologia i els drets dels pobles.

En les properes eleccions al Parlament Europeu del 7 de juny decidim molt més que qui ocuparà els escons del Parlament. Decidim quina sortida volem a la crisi. Una crisi que té una dimensió econòmica, social i ecològica. El model de creixement és, en darrer terme, la causa de la crisi econòmica, de l'augment de les desigualtats i la pobresa, de l'origen del canvi climàtic i dels grans reptes que avui té la humanitat.

El model d'integració econòmica i monetària, amb el Pacte d'Estabilitat i Creixement, els objectius del Banc Central Europeu i les polítiques de desregulació econòmica tenen una orientació neoliberal que ha perjudicat els treballadors i les treballadores i s'ha demostrat inútil per combatre la crisi.

Les polítiques impulsades per directives com la Bolkenstein, la de les 65 hores de treball o l'anomenada directiva de "la vergonya" sobre la immigració suposen un retrocés en el camí de l'Europa social. La "lliure competència" sense límits i la "por a la immigració" han primat sobre els drets de les persones i l'accés a uns serveis públics universals. **La mercantilització de les societats europees, en detriment de l'extensió dels drets laborals i socials i de la protecció del medi ambient, és un llast per a l'avenç de la construcció europea. Enlloc d'homogeneïtzar a l'alça els estàndards de protecció laboral, social i ambiental, la tendència és fer-ho a la baixa.**

El predomini del mercat sense mecanismes institucionals de control suficients i d'una veritable integració fiscal, laboral i social en l'àmbit europeu, i la carrera a la baixa dels salaris i de les condicions laborals, estan afeblint la capacitat de negociació dels sindicats i de decisió dels treballadors i les treballadores. **El biaix cap a la dreta és, ahora, causa i efecte de l'enorme poder polític i social i de la capacitat d'influència de les multinacionals i de les grans entitats financeres, organitzades en lobbys que tenen una incidència molt gran en les polítiques europees, en comparació amb les organitzacions de treballadors, pagesos, consumidors i ecologistes.**

L'Europa mercat, que en nom de la competència accepta les desigualtats i l'exclusió, no porta cap a la integració d'Europa sinó que provoca la pèrdua de la veritable identitat comuna en què es pot basar el sentiment de ciutadania europea: una Europa unida com a espai de llibertat, justícia social, protecció ambiental i respecte pels drets humans, de forma igual per a tots els països membres. Europa com a referent dels grans avenços de la humanitat.

Aquestes polítiques han estat impulsades per les forces conservadores. Al Parlament Europeu hi ha una majoria de dretes, i avui bona part dels governs dels estats de la UE estan a mans de la dreta, dels Sarkozy, Berlusconi o Merkel, o de governs progressistes com l'espanyol, que sovint assumeixen acríticament les polítiques liberals. Aquesta dreta i aquestes polítiques a Catalunya estan representades per CiU i PP.

No volem sortides de la crisi que ens portin als anys vuitanta i noranta del segle passat, amb reformes laborals que retallin drets i polítiques ambientals inexistents, sinó al segle XXI. No podem permetre que la crisi sigui l'excusa per desmantellar l'Europa social, oblidar-nos del combat contra el canvi climàtic o reimpulsar l'energia nuclear.

És necessària una majoria plural progressista i ecologista al Parlament Europeu que canviï el rumb de les polítiques europees. Una majoria amb un paper determinant de les forces de l'esquerra verda i alternativa, que sigui la garantia del gir cap a l'esquerra de la política europea i eviti acords entre conservadors i socialistes en perjudici dels drets socials i de les polítiques ambientals.

És necessari que la veu d'esquerres i ecologista se senti amb força al Parlament Europeu, perquè ningú defensarà amb tanta força i coherència els treballadors i les treballadores, els drets socials, la lluita contra el canvi climàtic, el tancament de les nuclears, l'equitat entre dones i homes, i una veritable democratització de les institucions europees. Ningú més té tanta voluntat unitària per impulsar acords amb altres forces catalanistes per aconseguir que la llengua, la identitat de Catalunya i els nostres drets nacionals siguin reconeguts a Europa.

Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa, junt amb altres forces d'esquerres i ecologistes de tota Europa, proposem una alternativa global, un nou acord social i verd (*New Green Deal*) per sortir de la crisi, en posar en el centre de les polítiques europees la creació d'ocupació, la justícia social, el desenvolupament sostenible i els drets humans. Un nou acord que faci de la crisi una oportunitat per superar l'actual model productiu a favor d'una economia ecològica que incorpori la sostenibilitat en la producció i el consum. Un nou acord per garantir una veritable igualtat d'oportunitats tant a dins com a fora de la feina, sense tenir en compte el sexe, l'edat, l'origen, les opcions filosòfiques o religioses, la discapacitat o l'orientació sexual.

Per ICV-EUiA la unitat d'Europa no pot ser sols la dels estats ni és una fi per si mateixa, sinó que és una necessitat per reforçar i aprofundir en la veritable democràcia política i social. L'ideal d'una Europa unida no tindrà futur si no hi ha unes veritables polítiques per crear llocs de treball, combatre la pobresa i les desigualtats social; els desequilibris entre territoris; l'exclusió de les persones migrades i la destrucció del medi ambient.

Una UE democràtica, social, participativa, laica, federal i solidària és una necessitat per a aquells qui, com els homes i dones d'ICV-EUiA, volem donar una resposta positiva als grans reptes de les societats avançades del segle XXI: el reafirmament i l'extensió de les llibertats personals i col·lectives i dels drets socials dels treballadors i les treballadores, dels joves, de la gent gran i d'altres col·lectius desafavorits; l'efectiva igualtat entre homes i dones, la protecció i recuperació del medi ambient; les polítiques de foment de la pau, la cooperació i la solidaritat entre tots els pobles del món com a objectiu de les polítiques internacionals.

Volem més Europa, una Europa unida, federal i democràtica, social i ecològica, que s'impliqui en la globalització de la democràcia i dels drets humans..

Amb aquests objectius ICV-EUiA presenta un programa articulat en tres grans blocs:

Una economia europea socialment justa i ecològicament sostenible per sortir de la crisi.

Una Europa de drets per a tothom.

Una Europa federal al servei de la gent i dels pobles d'Europa.

Que es desenvolupen en 19 eixos i 431 propostes concretes.

Bloc 1: Una economia europea socialment justa i ecològicament sostenible per sortir de la crisi.

Eix 1: Per una sortida d'esquerres a la crisi. Per una Europa amb justícia econòmica i una societat inclusiva.

La UEM, un model esgotat

La crisi econòmica està manifestant amb claredat no sols els límits i les contradiccions del model neoliberal de capitalisme, sinó també les profundes asimetries del procés de construcció europea i molt especialment de la institucionalització de la Unió Econòmica i Monetària. **Ja en el seu dia, ICV-EUiA vàrem criticar que Maastricht naixia coix perquè la nova moneda única implicava la posada en comú dels instruments de política monetària que havien de permetre ser forts davant de les successives crisis monetàries, però no anava acompanyada de mecanismes anàlegs de polítiques fiscals.**

Aquest pecat original de la UEM té la seva màxima expressió en els estatuts del Banc Central Europeu que, a diferència d'altres models com ara el de la Reserva Federal dels Estats Units, encarreguen a aquesta institució l'objectiu únic de l'estabilitat monetària però no de contribuir al creixement i l'ocupació. Ja en aquell moment, vàrem proposar, a l'igual que altres forces progressistes d'arreu d'Europa, que els objectius del BCE fossin tant el desenvolupament sostenible i la plena ocupació, com l'estabilitat monetària.

Una altra trista expressió de la citada asimetria ha estat, en aquests anys, l'assumpció de criteris rígids d'estabilitat pressupostària a través del Pacte d'Estabilitat i Creixement que han prohibit els dèficits i han impedit que els estats com ara Espanya aprofitessin els baixos tipus d'interès i els endeutaments públics moderats per desenvolupar polítiques socials, educatives i d'infraestructures que reduïssin els diferencials que en aquests tres àmbits separen alguns països de la mitjana comunitària. La realitat és que qui s'ha beneficiat en els darrers anys dels baixos tipus d'interès, especialment a Espanya, han estat activitats especulatives, especialment sobre el sòl i l'habitatge, que han implicat no només greus increments dels preus residencials sinó també, i sobretot, una bombolla immobiliària que ha esclatat en perjudici del sistema financer, de la inversió productiva i de l'ocupació.

La demostració més clara tant dels defectes inicials dels acords de Maastricht com del paper negatiu de la UEM en la gènesi de la crisi i en les primeres respostes, ha estat el nefast paper del Banc Central Europeu i de la xarxa de bancs nacionals. **Recordem que només fa uns mesos, a l'estiu i la tardor de 2008, el governador Trichet encara es dedicava a apujar els tipus d'interès, menyspreava els més que evidents riscos de recessió i prevenia una inflació que pocs mesos després s'ha convertit en una amenaça deflacionista.** Encara avui, Trichet es dedica patèticament a abaixar amb comptagotes els tipus mentre que altres bancs centrals, com ara el britànic i la

Reserva Federal Americana, els han abaixat amb molta més decisió. Aquesta gestió timorata agreuja la crisi, empitjora els riscos de deflació i redueix la competitivitat de les exportacions europees per la via de la revalorització de l'euro.

Per una UEM que tingui com a prioritat l'ocupació i el desenvolupament sostenible, ICV-EUiA proposa:

1. **Reformular la UEM, en el sentit clar d'incorporar instruments de polítiques fiscals, a més de monetàries.**
2. **Derogar el Pacte d'Estabilitat i Creixement que ha de ser substituït per un nou acord econòmic contra la crisi, per l'ocupació, per les infraestructures sostenibles i pels drets socials, compatible amb un espai monetari únic i obert als països de la UE que encara no formen part de la UEM.**
3. **Canviar els Estatuts del Banc Central Europeu, per modificar els seus objectius, tot incloent el desenvolupament sostenible i la plena ocupació i sotmetent-lo al control del Parlament Europeu.**
4. *Substituir urgentment el governador Jean Claude Trichet i renovar l'equip de direcció del BCE.*

La necessària harmonització fiscal i la lluita contra els paradisos fiscals i el secret bancari.

Una altra mostra del biaix neoliberal de la construcció europea i de la ja citada asimetria de la UEM és l'absència d'una harmonització fiscal, que afecta especialment el volum i la progressivitat dels impostos directes. La mostra més clara d'aquest fet és la reducció dels tipus mitjans dels impostos sobre els beneficis de les societats del 35% de l'any 1995, al 25'9% de l'any 2005. La creuada neoliberal contra la fiscalitat directa té com a objectiu final reduir la despesa pública i molt especialment la despesa social. Però això no és afavorit sols per l'hegemonia conservadora als governs dels estats membres, sinó també per l'arquitectura institucional de la UEM, desproveïda de mecanismes d'harmonització fiscal. Això, en un marc de llibertat de circulació dels capitals, estimula la competència fiscal i empeny a la baixa els tipus sobre la renda i sobre els beneficis de les societats, alhora que amenaça amb eliminar els impostos sobre el patrimoni, com ara mateix està fent el govern socialista espanyol.

Per dur endavant l'harmonització fiscal, un element clau és acabar amb els paradisos fiscals que permeten l'evasió fiscal –o en tot cas l'elusió fiscal-, estimulen la caiguda dels tipus de gravamen i redueixen en centenars de milers de milions d'euros els ingressos fiscals dels estats membres. Val a dir que l'any 2004 l'OCDE va llistar 44 paradisos fiscals al món, dels quals 4 avui són estats membres de la UE: Xipre, Irlanda, Luxemburg

i Malta. Ara, el G-20 ha afegit Holanda i ha considerat Àustria com a país no cooperant.

Per una fiscalitat europea i la fi dels paradisos fiscals, ICV-EUiA proposa:

5. **Impulsar progressivament l'harmonització fiscal als països membres de la Unió Europea sobre la base de tres figures fiscals que gravin la renda personal, els beneficis de les societats i els patrimonis.**
6. **Acordar una base imposable consolidada comuna de l'Impost de Societats (BICIS).**
7. *Augmentar la convergència en l'IVA i els impostos especials.*
8. **Acabar amb els paradisos fiscals al si de la Unió Europea i impedir coordinadament amb la resta del món els moviments de capitals cap a paradisos fiscals extracomunitaris.**
9. *Eliminar el secret bancari dins la Unió Europea.*

La lluita contra la crisi i per l'ocupació

Davant de la recessió econòmica, els països de la Unió Europea han mostrat descoordinació i falta de decisió. La seva preocupació inicial ha estat assegurar el sistema financer enloc de fer front a la caiguda de la inversió, el consum i l'ocupació. Un informe recent de l'OCDE compara els esforços fiscals (increments de despesa i reduccions d'ingressos) derivats dels plans nacionals de reactivació. Mentre els Estats Units hi abocaran el 5'6% del seu PIB, les dades de la Unió Europea estan ben lluny i no arriben de mitjana al 3%. A una i altra banda de l'Atlàntic som molts els qui insistim en què, per tal que els estímuls siguin eficaços i repartits cal, en un món globalitzat que eviti temptacions proteccionistes, coordinar els esforços.

És a dir, tothom ha de posar molta carn a la graella perquè tothom se'n beneficiï. Els republicans americans ja diuen que Europa pot ser la *free rider* (passatgera gratuïta) dels paquets fiscals del president Obama. La realitat és que a tots els estats els convé realitzar esforços amb rapidesa a través de l'increment de la despesa pública i d'ajuts fiscals selectius.

D'altra banda, si la sortida de la recessió dels anys 30 als Estats Units amb el president Roosevelt va passar per un nou acord, el *New Deal*, ara el món necessita novament un gran pacte mundial que inclogui com a vector bàsic la sostenibilitat del model econòmic. Necessitem un *Green New Deal* que consagri la bondat, tant de la regulació pública de l'economia i les finances com de les polítiques de benestar social i de redistribució de la renda i la imposició de coordenades ambientals. **A tal fi, des d'ICV-EUiA insistim en què l'economia verda no sols no és una amenaça econòmica, sinó que a més de ser garant de la supervivència de la vida sobre el planeta és un enorme**

jaciment d'ocupació en tots els àmbits, des dels residus o l'aigua fins a l'energia, passant per la preservació del territori i de la biodiversitat. No acceptem sortir de la crisi per tornar al mateix model suïcida de creixement malbaratador dels recursos naturals.

Per reactivar l'economia i generar ocupació, ICV-EUiA proposa:

- 10. Infraestructures sostenibles:** xarxes de transport públic ferroviari; equipaments educatius, sanitaris, culturals i socials; protecció i millora dels espais protegits i de la biodiversitat, etc.
- 11. Noves tecnologies:** reducció de l'esquerda digital; millora de les xarxes telemàtiques, etc.
- 12. Educació:** increment dels esforços públics en ensenyament a tots els nivells; suport a la investigació, al desenvolupament i a la innovació; etc.
- 13. Despesa social: establiment de la renda garantida de ciutadania;** garantir una prestació per a les persones que es queden sense cap ingrés; ajuts a la dependència, etc.
- 14. Transformació del model energètic:** increment de les energies renovables; investigació en noves energies.

Igualment, cal reactivar els instruments financers propis de la Unió Europea i recórrer a finançaments extraordinaris amb aquests objectius:

- 15. Increment dels fons propis de la UE, especialment del Fons Social Europeu, per contribuir als objectius enunciats.**
- 16. Dinamització del Banc Europeu d'Inversions,** adreçant-lo fonamentalment al finançament d'infraestructures sostenibles i a programes de cohesió social i territorial i de millora de l'eficiència energètica i a les PIME exportadores.

La refundació del sistema financer mundial: una altra globalització.

La recent celebració a Londres de la cimera del G-20 ha posat en evidència algunes de les febleses de la Unió. Europa no hi ha anat amb una veu pròpia prou unida i, en aquells punts en què ho ha fet, ha ofert una imatge lamentable en intentar frenar la potenciació i la coordinació dels estímuls fiscals proposats per la nova administració dels Estats Units i pel govern britànic. Això ha contribuït a desdibuixar el que hauria d'haver estat un conjunt de mesures clares per a la reactivació econòmica i per a l'enterrament definitiu de l'ordre financer neoliberal responsable de la recessió i, probablement, de la depressió econòmica internacional.

Ningú diria que la UE ampliada és el major bloc econòmic del món, amb un PIB el 2007 de 16'62 bilions d'euros, superior als 13'84 dels Estats Units. La manca de veu pròpia i de lideratge s'ha fet palesa clarament en la invisibilitat del president de la Comissió Europea, José Manuel Durão Barroso. **Ell i la Comissió que encapçala, tal i com han denunciat en una carta oberta Raül Romeva i altres eurodiputats, s'han caracteritzat “per respondre dèbilment i malament a la crisi econòmica i financera; per fomentar la desregulació dels mercats a costa de les polítiques socials; per fomentar la liberalització a costa de més solidaritat; per la manca d'ambició davant les gravíssimes conseqüències de l'escalfament global i la degradació ambiental i per passar de puntetes sobre la promoció de la democràcia i els drets humans dins i fora de la UE”.**

Certament, la crisi ha trobat els líders de la UE amb el peu canviat. La norma majoritària ha estat l'estil Zapatero: primer negar la crisi i després anar-li posant remei de mica en mica. Les errades del senyor Trichet han estat acompanyades per la persistent negativa de la senyora Merkel a oferir plans de reactivació forts i coordinats dins i fora de la UE.

Tot i això, les conclusions de la cimera del G-20 ofereixen un guió de mesures que caldria anar concretant ràpidament.

Per impulsar un nou ordre financer mundial, ICV-EUiA proposa:

- 17. Accelerar la creació de l'òrgan mundial de supervisió del sistema financer que posi fi definitivament als mecanismes opacs de socialització del risc financer que ens han dut a la crisi. Tota la feina que s'ha de fer no pot servir per tornar a estar com abans, sinó per impedir que ens torni a passar el que ens està passant. No volem un “nou vell ordre financer”.***
- 18. Limitar els salaris, les primes i altres ingressos i avantatges dels administradors i directius del sector financer, així com de totes les empreses que es vegin beneficiades per ajuts públics.***
- 19. Donar transparència i gravar els moviments especulatius de capitals, tal i com fa anys defensem els partidaris de propostes equivalents a l'anomenada Taxa Tobin.***
- 20. Afavorir la més justa representació dels països en vies de desenvolupament en el Fons Monetari Internacional i el Banc Mundial, així com incloure algunes de les seves monedes en el còctel previst com a nova unitat de compte que ha de servir per reduir l'especulació i la inestabilitat financera mundial.***
- 21. Contribuir a un canvi radical dels objectius de l'Organització Mundial del Comerç per tal de transformar l'actual agenda de comerç lliure en una agenda de comerç just i sostenible. Això inclou***

la revisió i progressiva eliminació de les subvencions a l'exportació per part de la Política Agrària Comuna, per evitar més pobresa en els països en vies de desenvolupament.

22. Dotar l'FMI dels fons necessaris per impedir la crisi sistèmica en els països en vies de desenvolupament. Fer el mateix des de la UE i el BCE per a aquells països de la UE que ho necessitin.

23. Incrementar l'Ajut Oficial al Desenvolupament des del 0'4% del PIB actual fins al 0'56% el 2010, i el 0'7% El 2015. Exigir la consulta al Parlament Europeu en la gestió del Fons Europeu de Desenvolupament que ajuda els països ACP (Àfrica, Carib, Pacífic).

Per una nova política industrial

Els sectors industrials europeus que els darrers anys han sofert importants processos de reestructuració es veuen ara greument afectats per la crisi econòmica: tancaments d'empreses i destrucció d'ocupació, deslocalitzacions o expedients de regulació. A l'Estat espanyol aquesta situació es manifesta amb major intensitat com a conseqüència d'un model productiu que ha basat la seva competitivitat en baixos costos laborals i en escassa inversió en innovació i tecnologia.

Per ICV-EUiA, el model industrial de futur és aquell que fa compatible la competitivitat del teixit industrial amb els reptes de la innovació i l'equilibri ambiental. Per això proposem:

24. Política industrial: sense caure en el proteccionisme, ajuts selectius a sectors en crisi per tal de superar la fase actual de declivi del consum.

25. Augmentar la inversió en R+D per tal d'assolir l'objectiu de la Unió Europea de destinar el 3% del PIB. La inversió en capital humà, recerca i desenvolupament és un factor d'adaptació als canvis. La competitivitat no pot estar basada en la precarietat laboral i els salaris baixos.

26. Desenvolupar polítiques de cooperació transnacional en matèria d'investigació i desenvolupament.

27. Impulsar polítiques sectorials que donin suport al desenvolupament de la indústria amb un alt valor tecnològic i als serveis d'alt valor afegit.

Preservar i modernitzar la diversitats dels models comercials europeus.

El comerç minorista és una de les activitats econòmiques que es troba a totes les ciutats i viles europees, i és sovint el sector que compta tant amb major nombre d'establiments com de llocs de treball a escala local. **A Catalunya, 900.000 persones treballen en sectors vinculats al comerç.**

S'està produint l'extensió de l'especialització comercial d'espais suburbans, primer en forma d'hipermercats, després en forma de centres comercials, posteriorment de complexos comercials i de lleure, etc. L'evolució d'aquestes fórmules comercials, sota la justificació d'ajustar-se a les preferències dels consumidors, no amaga la generació d'una dinàmica triplement interessada:

- La de l'especulació immobiliària al voltant d'aquest tipus d'intervencions urbanístiques.
- La de l'impuls del desenvolupament territorial dispers, generador alhora de noves oportunitats de negoci immobiliari i de major demanda de transport privat, que alhora permeten l'expansió permanent d'aquest model.
- La de la captura de les persones en un espai artificial i descontextualitzat, farcit d'estímul al consum, que esdevé l'únic referent per a l'activitat familiar i per a les relacions socials.

Un efecte col·lateral d'aquesta homogeneïtzació comercial es troba en la pèrdua dels lligams entre els establiments comercials i els productors locals, especialment en aquelles activitats que, com l'alimentació, tindria major sentit aquesta relació de proximitat. En l'actualitat, la disponibilitat en un comerç de productes alimentaris locals és més l'excepció (degudament explotada en termes de màrqueting) que no pas, com hauria de ser coherentment, la regla.

La debilitat dels lligams de l'activitat comercial amb el seu entorn potencia també la precarietat laboral en un sector que ja de per si, degut a les seves característiques i forma de funcionament, no es troba entre els més atractius per treballar-hi. **La pressió dels grans operadors per aconseguir la plena llibertat d'horaris amenaça tant la supervivència del cada cop més escàs teixit comercial tradicional, com la qualitat de l'ocupació en el sector.**

En els propers mesos, però, la situació ha de canviar substancialment: l'entrada en vigor de la Directiva 2006/123/CE de liberalització de serveis, sota la premissa d'afavorir la competència, suposa la retirada de la majoria de les restriccions que s'havien mantingut precisament per aquesta defensa del model comercial català.

El problema resideix en el fet que, en aquest cas, el pretès increment de la competència en termes econòmics porta aparellats uns impactes territorials que possiblement altres sectors de serveis no provoquen. Aquesta circumstància suposa una empenta al procés d'homogeneïtzació de models comercials i, per extensió, urbanístics en el territori europeu. Una homogeneïtzació que, a banda d'atacar la valuosa diversitat econòmica, social i cultural del nostre continent, ens porta a unes formes d'explotació del territori insostenibles.

Propostes d'ICV-EUiA per protegir i fomentar la diversitat comercial a la Unió Europea i garantir la presència del comerç minorista tradicional als centres urbans en el marc d'unes ciutats més compactes, diverses i sostenibles:

- 28. Introduir normatives que, a l'empara d'allò estipulat en l'Agenda Territorial Europea i en els documents posteriors quant a la cohesió territorial, condueixin a disposar d'instruments per afavorir el comerç urbà i limitin les implantacions comercials que suposen major consum de territori i obliguen a incrementar la mobilitat.**
29. Estimular una major presència de productes locals i de comerç just en l'oferta comercial dels pobles i les ciutats d'Europa.
30. **Estimular el desenvolupament dels mercats de productes locals, tant els que funcionen de manera estable (com els mercats municipals catalans) com els que se celebren esporàdicament (mercats ambulants, fires, etc.).**
31. **Contemplar les circumstàncies especials dels petits comerços en els processos de liberalització d'horaris, atenent el dret dels seus treballadors a la conciliació de la vida laboral i personal/familiar i en el marc d'unes polítiques urbanes per als nous usos del temps.**
32. **Prestar especial atenció a les condicions laborals en el sector comercial minorista, promoure la formació tant dels propis treballadors i treballadores com la dels titulars dels comerços, en la línia de la modernització dels seus establiments.**
33. Promoure la col·laboració i l'intercanvi d'experiències entre centres comercials urbans que s'hagin organitzat sota la fórmula de Business Improvement Districts o Centres Comercials Oberts.

Eix 2: Per una Europa que lideri la lluita contra el canvi climàtic, la modernització ecològica i la transició cap al desenvolupament sostenible.

La crisi econòmica internacional ha posat sobre la taula la insostenibilitat econòmica de l'actual model de desenvolupament. Però cal ampliar l'enfocament de l'anàlisi. La insostenibilitat és també ecològica i té expressions múltiples: energètiques, climàtiques, alimentàries, d'exhauriment dels recursos i vinculades a la salut de les persones. Tots aquests factors plantegen a mitjà termini una amenaça greu, també en els àmbits social i econòmic. Una de les amenaces més greus a les que s'hagi enfrontat la humanitat. Cal un gir de 180° per sortir del curs actual de sobreexplotació i destrucció del medi ambient. Els recursos naturals són finits i les decisions que es prenen en el camp de la política i en el de l'economia no poden ignorar aquesta realitat. Altrament, en 25 anys caldran dos planetes com la Terra per mantenir les nostres societats.

Si es dóna una sortida compartida a la crisi econòmica i a la crisi ambiental, com proposem des d'ICV-EUiA, l'amenaça es pot convertir en una oportunitat. Una oportunitat per modificar el rumb i transformar el nostre sistema de manera que puguem eludir els extrems de les crisis dels recursos i del clima, reduir la nostra dependència energètica i assegurar una bona qualitat de vida i una distribució justa dels recursos i les oportunitats. **Una oportunitat per realitzar una revolució energètica per tal d'alliberar-nos de la dependència respecte dels combustibles fòssils i reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle. Una oportunitat per estimular l'economia i crear milions de llocs de treball de "coll verd".**

L'energia nuclear no forma part d'aquest trànsit cap a un nou model de desenvolupament, malgrat la indústria nuclear i els seus terminals polítics i mediàtics. Els problemes vinculats amb la gestió dels residus són justament una expressió de la lògica de privatització dels beneficis i socialització dels costos que ens han portat a la situació actual (això sense tenir en compte els problemes vinculats amb la seguretat).

ICV-EUiA considera que la UE té un paper fonamental a jugar en aquest procés, tant en el pla intern com en l'escena internacional. La UE pot i té el deure de ser un factor de transformació de les societats europees i de construcció d'un sistema de governació internacional que permeti avançar cap a un sistema més just i ecològicament sostenible.

Canvi climàtic i revolució energètica

Combatre el canvi climàtic és un deure, ahora ecològic i econòmic. L'augment de les temperatures mitjanes i de l'activitat meteorològica extrema, el consegüent desplaçament i desaparició d'espècies i ecosistemes, la desaparició de les glaceres i l'augment del nivell del mar tenen, com és evident, importància per ells mateixos. La sostenibilitat ecològica de les nostres societats és incompatible amb el canvi climàtic.

Les previsions d'augment del nombre de persones que passaran a ser "refugiades del clima" són l'expressió més extrema dels efectes d'aquesta insostenibilitat. Per altra banda, hi ha les conseqüències econòmiques i socials del canvi climàtic. L'informe Stern de 2006 presenta un panorama desolador en aquest sentit. **Continuar el nostre camí actual porta, si no el modifiquem profundament, a riscos climàtics equivalents a entre el 2% i el 5% del PIB mundial, cada any, indefinidament. Aquests són els costos de la inacció. Els de l'acció, tot i que considerablement menors, augmentaran any rere any si aplacem l'adopció de mesures que estiguin a l'alçada del repte.**

La UE ha acceptat la necessitat de limitar l'increment de les temperatures mundials a menys de 2°C, en comparació amb els nivells preindustrials, per tal d'evitar un canvi climàtic de dimensions perilloses. D'acord amb el quart Informe

d'Avaluació del Grup Intergovernamental sobre el Canvi Climàtic (IPCC, en les seves sigles en anglès), el 2007 la temperatura ha augmentat ja en 0'7°C globalment, i en 1'0°C a Europa, des de principis del segle passat. **Així mateix, l'IPCC ha afirmat que si es vol tenir una probabilitat raonable (del 50%) d'evitar un escalfament de més de 2°C, cal que els països industrialitzats redueixin les seves emissions de gasos d'efecte hivernacle en un 25-40% el 2020 (en comparació amb els nivells de 1990) i en un 80-95% el 2050. Aquests són els compromisos que ICV-EUiA volem que assumeixi la Unió Europea i, per tant, considerariem qualsevol aigualiment dels objectius actuals (entre un 20% i un 30% de reducció per al 2020) com una decisió equivocada i irresponsable.**

La negociació de l'anomenat Kyoto II (és a dir, dels compromisos internacionals de lluita contra el canvi climàtic per després de 2012) no ha de servir, doncs, per aigualir els compromisos actuals en nom del consens internacional, sinó per plantejar objectius compartits i ambiciosos que permetin afrontar seriosament el repte del canvi climàtic i proporcionin una perspectiva de mitjà i llarg termini a la cooperació internacional en aquesta matèria. Aquest acord ha de comprometre els països industrialitzats perquè duguin a terme les reduccions d'emissions necessàries i reconeixin la seva responsabilitat per donar suport als esforços d'adaptació i mitigació en els països empobrits, inclosa la reducció d'emissions provocades per la desforestació i la degradació forestal, especialment en els boscos tropicals.

Els sistemes econòmics i socials de la UE s'han construït a base d'energia barata i abundant. En el futur més immediat ja no podrem donar aquest escenari per descomptat, en la mesura en què arribarà el moment en què l'augment de la demanda energètica superarà la capacitat per augmentar l'oferta. Aquest escenari conduirà a la reducció de les reserves de petroli i a l'augment erràtic dels preus de l'energia. Alguns experts independents opinen que a aquest punt s'hi arribarà aviat, i fins i tot l'Agència Internacional de l'Energia n'ha acceptat finalment la inevitabilitat.

Cal doncs realinear la nostra economia i desenvolupar energies alternatives, sostenibles i renovables, així com gestionar la demanda d'energia. Quan abans iniciem el camí, menys difícil serà de recórrer i més fàcil serà aprofitar les oportunitats que ofereix. Europa és líder en tecnologia en el sector de les energies renovables. El 2006 el sector donava feina a 250.000 persones i tenia un volum de negocis de 15.000 milions d'euros. **Un veritable compromís amb la revolució energètica comportaria la creació de milions de llocs de treball en el sector de les energies renovable i altres sectors afins. La UE s'ha d'imposar l'objectiu de crear cinc milions de llocs de treball verds durant els propers anys (en el sector energètic i la resta).**

En canvi, aplaçar les decisions només augmenta la vulnerabilitat i redueix el nostre marge de maniobra per afrontar canvis que no podrem finalment evitar. **La tria és entre una transició controlada que ofereix oportunitats socials i**

ambientals, per una banda, i un canvi brusc i forçat per les circumstàncies amb capacitat per crear dificultats socials i econòmiques considerables en les nostres societats, per l'altra.

L'única disposició legal del tractats que atorga a la UE la competència per legislar en matèria energètica i al Parlament Europeu la capacitat per intervenir en peü d'igualtat amb el Consell té a veure amb les infraestructures considerades xarxes transeuropees. No obstant, la pràctica de les institucions de la UE ha anat canviant, per la via dels fets, i encara ho podria fer més. La política ambiental (i la construcció del mercat interior) ofereix encara marge per afavorir des de la UE la necessària transició cap a un model energètic sostenible. El Tractat de Lisboa, si entra en vigor, convertirà la política energètica en una competència compartida entre els estats membres i la UE i ampliarà així l'àmbit de la presa de decisions pel mecanisme de codecisió. La UE s'ha compromès a incrementar l'ús d'energies renovables fins al 20% per al 2020, dins de l'anomenat paquet de mesures contra el clima. Aquest paquet presenta insuficiències que cal superar.

ICV-EUiA volem que les renovables estiguin al centre mateix de la política europea i del procés d'integració europea durant el segle XXI. La progressiva implantació de les renovables requereix la participació de tots els actors (inclosos els estats membres de la UE i el Banc Europeu d'Inversions) i una separació efectiva de la propietat de la distribució i la producció de l'energia.

Les propostes d'ICV-EUiA per un canvi de model energètic:

- 34. Creació d'una Comunitat Europea de les Energies Renovables (CEER) per donar suport a l'objectiu a llarg termini d'obtenir la totalitat de l'energia a partir de fonts renovables.***
- 35. Programa europeu d'impuls de les energies renovables, amb l'objectiu de crear 5 milions de llocs de treball a Europa en el sector energètic i altres sectors afins.***
- 36. Pel que fa a la subhasta dels permisos d'emissió, cal incloure-hi el major nombre de sectors industrials possible i sotmetre tots els permisos al sistema de subhasta, enlloc d'assignar-los de forma gratuïta.***
- 37. Proposem que la major part dels esforços per reduir les emissions es facin a nivell intern. ICV-EUiA hem estat els únics que hem criticat l'exportació massiva de reduccions d'emissions a països tercers mitjançant la contribució a projectes de l'anomenat Mecanisme de Desenvolupament Net.***
- 38. Assolir una reducció de les emissions del 40% l'any 2025 (respecte l'any 1990) i del 90% el 2050. La Unió Europea fixa només un objectiu del 20% per a l'any 2020, i del 30 % si hi ha acord a nivell internacional.***

39. **La meitat dels ingressos de les subhastes de permisos d'emissió han d'anar destinats a finançar mesures de lluita contra el canvi climàtic en països empobrits, per tal d'afavorir que segueixin un camí de desenvolupament menys agressiu amb el clima i el medi ambient en general.**
40. **Introduir mesures d'ajustament a les fronteres per tal que les empreses europees no pateixin desavantatges competitius respecte les importacions de països industrialitzats que no hagin pres mesures per reduir les seves emissions de carboni. Cal també reformar les normes antidumping per tal que les importacions que no hagin subscrit els objectius climàtics internacionals puguin ser castigades per "dumping mediambiental".**
41. **Convertir l'actual objectiu no vinculant de la UE d'aconseguir almenys un 20% d'estalvi energètic el 2020 en un objectiu vinculant associat amb polítiques concretes per al seu acompliment.**
42. **Assolir que a l'any 2020 un 35% de l'energia procedeixi de fonts renovables, amb un 15% en els sistemes de calefacció i refrigeració. Cal avançar, en conseqüència, cap a la descentralització de la producció energètica.**
43. **Reforçar en voluntat política, recursos i capacitat d'influència el Procés de Cardiff d'integració de les consideracions ambientals i sostenibilistes en polítiques sectorials de la Unió, com ara les relatives a l'energia, el transport, la indústria i l'agricultura.**
44. **Avançar vers la cessió de competències en matèria fiscal i energètica cap a la Unió, i fer-ho de manera decidida. L'instrument clau per canviar de model energètic és la fiscalitat ambiental, inspirada en el principi de qui contamina paga i d'internalització dels costos econòmics, socials i ambientals de les activitats econòmiques. Les ecotaxes són una eina crucial per assolir els compromisos del Protocol de Kyoto. La norma de la unanimitat ha llastrat fins ara el desenvolupament d'una fiscalitat ambiental en l'àmbit de la UE.**

Finalment, cal insistir en què l'energia nuclear no és la solució ni al canvi climàtic ni a la crisi energètica. Fins i tot si oblidem el problema dels residus, la proliferació, la seguretat i l'altíssim cost, la indústria nuclear està en una etapa de declivi a tot el món i qualsevol intent de revertir aquesta tendència seria massa cara i massa lenta com per contribuir en cap mesura en la reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle que tan urgentment necessitem. Els problemes de l'energia nuclear són ben coneguts des de fa anys i continuen ben presents, especialment els relacionats amb els residus. I no és probable que desapareguin de cop i volta. **No ens podem permetre el luxe de dedicar a l'energia nuclear els recursos que caldria canalitzar per promocionar la gestió de la demanda energètica i la producció d'energia sostenible. Cal**

recordar, a més, que lluny de reduir la dependència respecte de l'exterior, l'energia nuclear utilitza com a combustible l'urani, que és finit i que la UE importa en un 99%.

45. ICV-EUiA reitera el seu compromís pel tancament gradual de les centrals nuclears. El Pla pont per a l'energia nuclear ha de permetre el tancament de les centrals nuclears, tot assegurant el subministrament a partir de fonts netes. Es tracta de definir un període de transició un cop les centrals nuclears estiguin amortitzades, establint una pròrroga durant la qual es generaria un fons a partir dels beneficis de les centrals. En el cas espanyol, la pròrroga seria de 5 anys i el fons tindria el següent repartiment: 20% destinat al manteniment i seguretat de les centrals, 15% al gestor de la central corresponent, 15% destinat a la dinamització social i econòmica de les zones més directament afectades pel futur tancament de les CCNN (amb participació dels seus ajuntaments), 50% per a l'impuls i la inversió en plans d'energies renovables i de millora de l'estalvi i l'eficiència energètica.

Rehabilitació i innovació energètica dels habitatges: per combatre el canvi climàtic i generar llocs de treball

Les dades assenyalen que el sector residencial és responsable d'una quarta part del consum d'energia a Europa. Els edificis perden massa energia a causa de males condicions d'il·luminació i sistemes de calefacció i condicionament d'aire ineficients. Segons càlculs actuals, el 2020 el sector de la construcció podria arribar a estalviar un 30% d'energia de manera rendible. Alguns estudis conclouen que una llar mitjana de la UE podria estalviar entre 200 i 1.000 euros l'any, depenent del seu consum d'energia, en incrementar l'eficiència energètica del seu habitatge.

Per altra banda, és fonamental tenir en compte la greu crisi econòmica que estem patint, que afecta de forma intensa el sector de la construcció. Una de les vies per donar sortida a les persones que treballen en aquest sector és reconduir-les cap al sector específic de la rehabilitació. Això permetria, alhora, que les actuacions en matèria d'habitatge no anessin només dirigides a la nova construcció sinó al manteniment i la modernització del parc d'habitatges ja existent.

46. Assolir una reducció del 30% del consum energètic en habitatges i edificis comercials l'any 2020. Pel que fa als aparells elèctrics, assolir una reducció entre el 40 i el 60% en la mateixa data. Les mesures adreçades al sector de la construcció han de permetre avançar cap a l'objectiu que les cases de nova edificació tinguin un consum net d'energia zero i cap a la millora energètica dels edificis existents. Aquesta és una oportunitat excel·lent per reactivar el sector de la construcció sobre bases noves i sostenibles. Les mesures per a la

retirada progressiva dels aparells elèctrics menys eficients energèticament afavoreixen el desenvolupament de R+D i la indústria de més alt valor afegit.

47. Incorporar als programes de recuperació econòmica de la UE la rehabilitació dels edificis per aconseguir una menor despesa energètica.

48. Permetre que els Fons FEDER puguin ser destinats a cofinançar programes de reducció de la despesa energètica de les llars, a través de les corresponents mesures estatals, regionals o locals per a l'aïllament de parets, sostres i finestres, panells solars, substitució de sistemes de calefacció ineficients, etc I que aquests ajuts, donat que han de servir per millorar el parc d'habitatges i alhora reduir la despesa energètica dels països, s'adrecin al màxim nombre de beneficiaris.

Canvi climàtic i política de mobilitat

La construcció il·limitada d'autopistes i autovies ha estat presentat per la dreta econòmica, política i mediàtica com un factor de desenvolupament econòmic i de riquesa. Fins i tot d'apropament a "Europa". La crisi econòmica no ha fet més que aguditzar aquest tipus de discursos, com si estiguéssim als Estats Units dels anys trenta.

No obstant, i contràriament al que sostenen aquests sectors, el diferencial entre Catalunya i la resta de la UE es troba en altres llocs: la xarxa ferroviària de mercaderies, el ferrocarril convencional de passatgers i les xarxes de transport urbà i metropolità. El model de mobilitat que s'ha configurat a Catalunya no només està allunyat dels estàndards d'altres països de la UE. És molt poc competitiu econòmicament, en la mesura que provoca congestió i està sotmès a les fluctuacions del preu dels combustibles fòssils; és també el principal factor d'increment de les emissions de gasos d'efecte hivernacle i un dels més importants pel que fa a la contaminació atmosfèrica a les ciutats.

Propostes d'ICV-EUiA per una mobilitat sostenible:

49. Prioritzar, en el marc de les xarxes transeuropees, les de transport per ferrocarril i transport marítim; és a dir, els dos sistemes de transport de llarga distància menys contaminants. És per aquestes vies que Catalunya pot explotar el seu paper logístic en el corredor i la regió euromediterrània sense posar en risc el seu futur a mitjà termini i amb criteris i prioritats sostenibles.

50. Gravar els combustibles que utilitza l'aviació. En la línia de construir un sistema de transport més sostenible, amb menys emissions de gasos d'efecte hivernacle i que tendeixi a internalitzar els costos econòmics,

socials i ambientals que produeix, ICV-EUiA reclamem que la UE es doti d'un sistema fiscal que gravi els combustibles que usa l'aviació, i que les emissions de gasos d'efecte hivernacle que produeix siguin comptabilitzades per al compliment del Protocol de Kyoto i els futurs acords internacionals sobre canvi climàtic.

Protecció del medi natural i la biodiversitat

La preservació del medi natural i la defensa de la biodiversitat són factors fonamentals per a la sostenibilitat. El desenvolupament de la Xarxa Natura 2000 és una resposta de la Unió Europea a la necessitat de capgirar la pèrdua de biodiversitat. Actualment, aquesta xarxa representa el 17% del territori de la UE. A Catalunya, una de les regions amb espais naturals més diversos i amb major biodiversitat dins la Unió, Natura 2000 representa prop del 30% del territori, després de la darrera ampliació impulsada pel Govern de la Generalitat l'any 2006.

51. Cal ser exigents amb el compliment dels compromisos que representa la protecció del territori Natura 2000, afavorir, alhora, el desenvolupament d'activitats econòmiques compatibles i augmentar els recursos per al manteniment dels sistemes agraris.

Residus: reduir, reciclar, reutilitzar

*52. **Desplegament de la directiva marc de residus que ha de permetre l'impuls dels criteris sostenibilistes:** reduir, recollir selectivament, reciclar i reutilitzar, valoritzar materialment i/o energèticament.*

53. Promoure l'establiment de l'ecoetiquetatge, per tal de diferenciar els productes ambientalment correctes d'aquells que no ho són.

Qualitat de l'aire

Els ecosistemes de tot el món, i especialment d'Europa, estan greument contaminats per substàncies químiques produïdes pels homes, que si bé han contribuït al llarg dels anys a millorar la qualitat de vida de les persones, també poden tenir efectes perjudicials per a la salut, ser persistents en el medi natural i acumulatius en la fauna i en les persones.

L'any 2005 va entrar en vigor la Directiva europea sobre qualitat de l'aire. Aquesta normativa exigeix vigilar l'existència a l'aire de partícules de menys de 10 micres (PM10) que s'originen fonamentalment en el transport i que afecten les vies respiratòries. Aquesta norma exigeix, per tal de protegir la salut humana, el compliment d'un límit màxim diari de 25 micrograms de PM10 per metre cúbic. **És precisament en aplicació d'aquesta normativa que el Govern de la Generalitat va aprovar un pla de mesures per reduir la contaminació a l'Àrea Metropolitana de Barcelona que inclou, entre altres,**

la reducció de la velocitat màxima en els accessos a la ciutat de Barcelona.

Aigua

La Directiva Marc de l'Aigua (2000/60/CE) té l'objectiu de gestionar l'aigua continental des d'un enfocament sostenible i de cicle integral sota el principi de suficiència o d'unitat de les conques fluvials. L'aigua és una peça fonamental de l'ecosistema i base de la biodiversitat. Des d'aquest principi, no es pot considerar l'aigua només com a recurs limitat o com a primera matèria objecte de transport i distribució sense més restricció que els costos d'aquestes operacions.

La derogació del PHN i, consegüentment, del transvasament de l'Ebre, va permetre avançar en una política de gestió sostenible dels recursos hídrics, respectuosa amb la DMA, i d'acord amb el que es coneix com la Nova Cultura de l'Aigua. Des d'aquesta mateixa lògica, ICV-EUiA mantindrà la seva oposició a propostes lligades a models obsolets com és el transvasament del Roine.

54. Continuar impulsant la nova cultura de l'aigua de la qual a Catalunya som pioners. *La Nova Cultura de l'Aigua es basa en l'estalvi i la reducció del consum, la reutilització i l'eficiència en la distribució i la recuperació d'aqüífers per incrementar la disponibilitat del recurs. La NCA implica un model territorial diferent que disminueixi el ritme d'ocupació del sòl, fomenti la ciutat compacta, de tipus mediterrani, enfront del model de ciutat difusa i de grans projectes d'urbanització que promou un gran consum d'aigua.*

Eix 3: Agricultura i pesca sostenibles. Per un món rural viu.

La nova PAC ha de reorientar els seus recursos estructurals cap a polítiques estatals i regionals que impulsin reformes en la base productiva que tendeixin a la preservació de la sostenibilitat del sòl, de l'entorn i dels recursos hídrics.

La UE ha de vetllar per la sostenibilitat de la pesca, tot assegurant la reproducció dels recursos marins i determinant les bases per a la preservació dels ecosistemes marítims i continentals, base de la generació d'aquests recursos pesquers i de la biodiversitat aquàtica.

Per un model productiu agropecuari ambientalment sostenible, ICV-EUiA proposa:

55. Augmentar els recursos econòmics comunitaris destinats a les mesures agroambientals de sosteniment dels ecosistemes agraris i dels patrimonis culturals de l'entorn agrícola:

- Xarxa Natura 2000 amb suficiència de recursos en els àmbits agraris i forestals.
- Manteniment de sòls mediterranis terrassats, mesures contra l'erosió, etc.
- Programes de manteniment de races i espècies vegetals autòctones, amb tècniques tradicionals de millora productiva.
- Investigació i incentivació de l'aprofitament d'espècies vegetals autòctones per a la indústria de transformats no alimentaris: perfumeria, salut, ornamentació, jardineria, etc.
- Suport econòmic per al manteniment de construccions populars tradicionals agrícoles que defineixen el paisatge agrari: marges, refugis, acumuladors d'aigües pluvials, etc.
- Programa econòmic per al manteniment de zones característiques encara que no tinguin figura de protecció declarada: estepes, timonedes, boscatges de garric, pinedes, alzinars, etc.

56. Destinar un fons suficient de capital per a l'escomesa de la modernització progressiva de regadius, sobretot en l'àmbit mediterrani, que n'asseguri l'eficiència i l'estalvi d'aigua.

57. Establir un programa específic per al sosteniment de la silvicultura mediterrània, en què els boscos no són econòmicament rendibles, però en què llur gestió és imprescindible per al manteniment del medi. Incentivació de la producció de biomassa per a generació d'energia i del pasturatge extensiu com a prevenció d'incendis i com a recuperació d'un treball tradicional i capaç de nous llocs de treball.

58. Incentivar la recerca i la transferència tecnològica en matèria de lluita integrada contra les plagues a fi de reduir els plaguicides fitosanitaris en els cultius, propugnar un major reconeixement comunitari per a les produccions que en sorgeixin.

59. Reducció progressiva de productes fitosanitaris sintètics no imprescindibles per a la producció.

60. Incentivar la recerca i la transferència de tecnologia per a una indústria d'adobs orgànics procedents dels propis recursos agropecuaris, de manera que l'agricultor pugui anar prescindint dels adobs químics.

61. Establir un pla integral per a la conversió de les dejeccions ramaderes en oportunitats d'obtenció d'energia (metà) i adobs orgànics d'alt rendiment.

Per una millora dels recursos econòmics comunitaris destinats a la pesca sostenible i respectuosa amb el medi marí i fluvial.

62. Protegir el 40% de la superfície marina que depèn de la UE.

63. *Augment dels recursos per a la investigació del medi marí pel que fa a l'existència de recursos, a la seva capacitat de generació i pel que fa a l'estat de l'ecosistema aquàtic. Accés de les entitats de custòdia del medi marítim a aquests recursos de recerca i de gestió dels espais protegits.*
64. **Aplicar la moratòria a la pesca de la tonyina vermella.**
65. **Revisar i fer seguiment de les inspeccions administratives en períodes d'aturada biològica** de la pesca marina i de la continental, especialment a la Mediterrània.
66. **Revisar les arts de pesca lesives del medi marítim** de les flotes comunitàries i seguiment de les inspeccions pel que fa als usos d'aquestes. Reducció de les arts d'arrossegament.
67. **Sancionar les cadenes de distribució que venguin peix capturat de manera il·legal.**
68. **Incentivar la recerca per a una aqüicultura responsable.** Legislar en aquesta matèria a fi d'assegurar els aspectes de sostenibilitat, produccions eficients, sanitat dels productes alimentaris, responsabilitat mediambiental en la repoblació d'espècies, etc.
69. Dotació de majors recursos econòmics comunitaris per a l'**adequació de les embarcacions a l'esforç pesquer possible** en cada estat o regió, especialment en la pesca mediterrània.

Una producció neta i lliure.

70. **La UE declararà, en primera instància, una moratòria pel que fa al cultiu d'aliments modificats genèticament (OGM) i pel que fa a la importació d'aquests fruits.**
71. **La UE establirà una directiva que prohibirà en tot el seu àmbit la producció d'aliments cultivats a partir de llavors o de plançons transgènics.**
72. La investigació amb OGM serà restringida a fins científics i els cultius respectius sempre confinats per tal d'evitar la contaminació de produccions tradicionals o ecològiques.
73. Establir un fons específic per a la **incentivació comunitària dels cultius vegetals ecològics i de la cria ecològica de ramats destinats al consum humà.**

74. *Establir un fons específic per a la comercialització dels cultius vegetals i de la ramaderia ecològica.*

Atenció i custòdia de regles en les epizoòties.

75. *Millorar els sistemes de control i les actuacions immediates en les crisis de pandèmies de les cabanes ramaderes, refent, si és el cas, el protocol comunitari d'actuació.*

76. *Establir un sistema suficient de compensacions econòmiques per a les explotacions que es veuen afectades per l'extensió d'un episodi epizoòtic.*

Traçabilitat i controls per a la salut.

77. ***Elaboració d'una directiva marc que exigeixi l'etiquetatge comunitari de la traçabilitat completa dels aliments de procedència animal: règim alimentari, edat al sacrifici, pes, procedència geogràfica, mètode de cria, etc.***

78. *Millora de la inspecció i dels controls en frontera comunitària pel que fa a l'entrada de carns i peixos extracomunitaris; exigir la certificació de les condicions sanitàries establertes per la UE.*

Per la promoció de les produccions agropecuàries i pesqueres de la UE.

Europa produeix aliments de qualitat, reconeguts i certificats pels estats i regions en què són elaborats. **Aquestes produccions singulars mereixen una promoció intensa en els mercats interiors, per afavorir els valors afegits en origen i per possibilitar una major coneixença de la diversitat alimentària singular de la Unió.**

79. *Promoure en cada regió aquelles produccions pròpies, distintives, creades amb tècniques locals tradicionals, que ofereixen una qualitat intrínseca.*

80. *Promocionar amb paraigües comunitaris i regionals en els mercats interiors les produccions amb certificació- segell de qualitat.*

81. *Promocionar aquestes produccions en els mercats exteriors.*

Artesania alimentària tradicional qualitativa.

82. *Promoure l'elaboració segura i sostenible de productes artesanals transformats de cultius i criances autòctones, tot fomentant les economies locals.*

Produccions mediterrànies.

83. Establir programes de protecció de varietats agropecuàries i pesqueres de qualitat, pròpies de les zones agrícoles mediterrànies: fruits secs, vins, apicultura i derivats de la mel, fruita dolça cítrica, carn de muntanya, mantegues i formatges, peix de costa, etc. a fi de sostenir els territoris productors i oferir una alimentació de proximitat.

84. Promoció del tap de suro i de la indústria surera.

85. Renegociar la promoció de produccions europees elaborades sota condicions artificioses (xaptalització de vins, per exemple) per afavorir aquelles que són naturals i concordes amb el territori i el clima.

Propostes d'ICV-EUiA per afavorir les economies agràries regionals:

Les economies agràries locals i regionals tenen regles tradicionals de custòdia de la riquesa i d'inversió dels estalvis i excedents. La cooperació econòmica, com a producte de la cooperació productiva o comercialitzadora, té expressions genuïnes a tota la Unió que cal considerar, protegir i promoure com a forma de sostenir un model productiu basat en la cooperació.

És important que el valor afegit que s'estableix en els processos industrials de transformació alimentària quedin, tant com sigui possible, en els territoris on s'han produït les matèries primeres, agropecuàries i pesqueres.

86. Afavorir les Cooperatives agropecuàries i altres agrupacions de productors. Actuacions per al progrés de les formes cooperatives d'agricultors, ramaders i pescadors i de llurs seccions de crèdit, a fi que s'agrupin en formes cooperatives de segon i tercer grau; mobilitzar els seus recursos i capacitats per a una major i millor producció i per a la transformació artesanal o industrial de la seva producció.

87. Programes de recerca per a la transformació i preparació dels aliments. Donar suport econòmic i d'intercanvi científic als ens públics de recerca i de transferència de tecnologia que han estat creats per a la investigació sobre la producció d'aliments i la transformació de les matèries primeres en productes alimentaris per al mercat.

88. Programa d'incentivació d'indústries agroalimentàries radicades en les regions productores de matèries primeres que les abasteixin.

89. Incentivació de xarxes regionals i interregionals de producció, transformació i comercialització de la producció alimentària generada en aquestes, en la direcció d'una economia d'escala i alhora de proximitat.

Transparència en els preus del mercat.

90. Establiment d'una norma que exigeixi l'etiquetatge de la traçabilitat de preus en el producte final exposat en el punt de venda, a fi que el consumidor en conegui els escreixos de preu en cada punt de la cadena de comercialització.

91. Establiment d'un observatori de preus agropecuaris i de la mar en el marc de la UE, en cooperació amb els diversos observatoris estatals o regionals.

Gestió de la política per a un món rural viu.

El despoblament progressiu del camp és una lamentable realitat que es manifesta paral·lelament al relatiu empobriment de la població dependent de les economies agràries i pesqueres. La sostenibilitat dels territoris depèn de la presència humana i del seu treball sobre aquests. Igualment en depèn la cultura tradicional de cada regió.

Els serveis públics i les garanties de gaudi dels avantatges dels drets ciutadans europeus no poden ser inferiors en el món rural que en l'urbà.

La mobilitat territorial sense haver de dependre del transport privat i l'accessibilitat als serveis públics més pròxims al lloc de residència són drets que han de ser garantits pels estats o pels governs de la UE.

L'ús i el gaudi de les noves tecnologies de la comunicació han de ser possibles en el món rural, amb quotes similars a les del món urbà.

Per la diversificació de l'economia familiar en l'àmbit rural.

92. Establiment de programes amb majors recursos econòmics per a la diversificació de l'activitat en l'àmbit rural agrari:

- *Ajuts públics al relleu generacional en l'activitat agropecuària.*
- *Suport a la instal·lació de negocis sostenibles, lligats a la vida rural i a l'activitat del camp o del mar.*
- *Programes perquè les administracions locals i supralocals puguin determinar fórmules de promoció dels valors patrimonials i naturals del territori.*
- *Pla europeu per a la incentivació de l'ús d'espais agrícoles per a la implementació d'indústries de producció energètica neta: solar, eòlica, biomassa, etc.*

Territorialització adequada dels serveis públics i accessibilitat per part de la ciutadania rural.

93. Establiment d'un programa/directiva marc de mobilitat en el món rural per a l'accés als serveis públics del territori i per a l'accés als llocs de socialització de la població.

94. *Pla europeu de millora de les vies públiques de comunicació territorial: camins, carreteres, ferrocarrils, navegació fluvial, etc.*

Extensió universal de les tecnologies de la comunicació.

95. *Establiment d'un programa marc/directiva per a l'extensió en tots els àmbits rurals de la UE de les tecnologies de la informació i de la comunicació (TIC).*

Eix 4: Propostes per a la protecció dels animals.

Poden passar anys abans que la legislació relativa a la protecció animal entri finalment en vigor. S'ha observat una inquietant tendència a retardar la implementació d'aquestes lleis entre els països membres, les indústries i fins i tot la pròpia Comissió. Això és especialment preocupant quan les lleis han estat objecte d'un intens debat. Per això cal que el Parlament Europeu controlï l'aplicació d'aquesta normativa entre els països membres.

96. ***Reformar l'actual Política Agrícola Comú i la seva política de subvencions, per tal d'avançar cap a una producció ramadera sostenible.*** *Incentivar fiscalment les empreses que desenvolupen productes lliures de contingut animal i penalitzar aquelles que produeixen amb un alt cost ambiental i que impedeixen que els països membres puguin optimitzar els seus recursos hídrics, energètics i alimentaris.*

97. ***Aprofundir en els sistemes de control i d'inspecció per a l'acompliment de la normativa europea sobre el benestar dels animals destinats al consum humà en tots els moments de llur cria i fins al sacrifici.***

98. ***Revisar progressivament a l'alça les exigències de la directiva per al benestar animal en les granges, en el transport i en el sacrifici.***

99. *Proposar la creació d'un comitè d'experts de la UE que assessori les empreses ramaderes per reconvertir les seves explotacions en models sostenibles i ètics, tot eliminant l'explotació d'animals.*

100. *Cercar espais per a l'acostament entre les associacions defensores dels drets dels animals i les associacions ecologistes i altermundistes, tot destacant els punts en comú compartits dins del marc legislatiu de la UE.*

Experimentació amb animals vius.

101. ***Millorar el control en el compliment dels compromisos europeus sobre l'experimentació amb animals.***

102. *Proposar la publicació oberta de bases de dades on constin els assajos que actualment realitzen les empreses amb animals vius i, en contrapartida, els mètodes alternatius que existeixen per evitar aquestes pràctiques.*

103. *Promoure la revisió anual de la legislació sobre experimentació amb animals de manera que s'incorpori immediatament els mètodes alternatius existents i es redueixi l'experimentació amb animals.*

Pelleteria.

104. ***Aconseguir de la UE un acord multilateral que faci moratòria dels usos de pells d'animals per al vestit, sacrificats específicament per a aquest fi. Consecució d'una directiva de prohibició de sacrificis d'espècies animals per a l'aprofitament de la pell en la indústria dels vestits.***

105. ***Fomentar el creixement i desenvolupament d'empreses que produeixen materials sintètics, alternatius a l'ús de pells.***

Tauromàquia.

106. ***Millorar les normes europees pel que fa a l'ús dels animals en espectacles que els causen dolor i mort o que els denigren en tant que espècie o ésser sensitiu.***

107. ***Proposar com a mesura inicial l'eliminació de tota subvenció que afavoreixi aquesta pràctica.***

108. *Destinar recursos de la pròpia UE per trobar alternatives culturals i festives en els pobles on es realitzen aquestes activitats.*

Animals de companyia i domèstics.

La protecció dels animals de companyia, durant massa temps, ha quedat exclosa de les actuacions de la Unió. **Amb l'increment del comerç internacional d'animals, cal una actuació urgent per controlar les condicions en què es produeix aquest comerç, no sols pel benestar dels animals afectats sinó també per controlar el risc de dispersió de malalties.**

109. ***Promoure un projecte per fomentar l'esterilització dels animals de companyia a la UE. La falta de control en la cria i comercialització d'animals suposa greus problemes.***

110. ***Controlar i acabar amb les pràctiques de maltractament de gossos de caça. Modificar l'actual legislació per a la protecció d'aquests gossos.***

Conservació i protecció de la vida salvatge.

La protecció de la vida salvatge i de les espècies va més enllà de les fronteres nacionals i requereix d'una acció global internacional on la Comissió ha d'adoptar un paper actiu a través d'institucions com la Convenció sobre el Comerç Internacional d'Espècies Amenaçades de Fauna i Flora Silvestres (CITES) i la Comissió Balenera Internacional (IWC). La raó de la importació d'animals capturats en el seu hàbitat és normalment la d'evitar les despeses derivades de la cria, de manera que es malmeten les poblacions autòctones.

111. **La Unió Europea ha d'introduir una protecció més estricta per als animals domèstics i exòtics.** Cal restringir les importacions de forma substancial per respectar la salut i el benestar dels animals, així com la seva conservació.

Formació i educació.

112. **Impulsar l'acceptació de les mesures proposades pel Projecte Gran Simi.**
113. **Fomentar polítiques comunes d'educació on s'incloguin matèries de protecció i respecte als animals.**
114. **Crear espais de conscienciació sobre la protecció dels animals per als eurodiputats.**
115. **Sol·licitar la creació d'una oficina de Protecció Animal de la UE, atorgar-li plenes facultats per investigar i informar a la Comissió i al Consell sobre la problemàtica dels animals i les mesures que es poden adoptar des de la UE per millorar la legislació en aquest sentit.**

Bloc 2: Una Europa de drets per a tothom.

Eix 5: Enfortir els drets dels treballadors i les treballadores.

La crisi econòmica colpeja els sectors més vulnerables de la població. **A Europa, 19'1 milions de persones es trobaven en atur el gener de 2009. El treball precari afecta uns 32 milions de treballadors i treballadores. Els joves pateixen particularment els efectes de l'atur i la precarietat laboral: mentre la taxa d'atur a Europa és del 7'6%, per als joves augmenta fins al 17%.** Els darrers anys de creixement econòmic, si bé han facilitat un increment dels nivells de renda a tots els estats, no s'han traduït en una reducció de les desigualtats.

Malgrat el fort increment de l'ocupació, particularment a l'Estat espanyol, les rendes salarials han perdut pes mentre augmentaven les rendes del capital. **En el conjunt d'Europa la participació de les rendes del treball en el PIB s'ha anat reduint des del 73% de l'any 1980 fins al 63% de l'any 2005.**

A Catalunya i Espanya els darrers 15 anys un creixement econòmic superior a la mitjana europea ha permès la incorporació d'un gran nombre de persones a l'ocupació, especialment dones i persones immigrants, i una millora de l'indicador de renda per habitant. Catalunya va assolir l'any 2005 l'objectiu del 70% en la taxa d'ocupació establert en l'estratègia de Lisboa com a objectiu per al 2010. Però s'ha perdut l'oportunitat d'aprofitar aquest llarg cicle de creixement per assolir una millora en la distribució de la riquesa. **Espanya és l'estat de la Unió Europea on la crisi té efectes més destructius en el mercat de treball. Actualment, segons l'EPA hi ha 3'2 milions de persones aturades, 1'2 milions més que fa un any. Un de cada dos nous aturats a Europa correspon a Espanya. La taxa d'atur, 13'9%, és la més elevada de la UE.**

Un 14'5% dels treballadors i les treballadores europees pateixen la precarietat laboral, a Espanya són el 27'9%.

El dumping social, tant el provinent de països extracomunitaris com de l'interior de la UE, avança a través de mecanismes diversos: deslocalització d'empreses, contractacions temporals, etc. Dissortadament, el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees ha dictat sentència en tres assumptes de dumping social (Rüffert, Laval i Viking Line) i ha estipulat la prioritat del principi de lliure circulació sobre el d'acompliment dels convenis salarials lliurement subscriïts per empreses i treballadors, en una mena d'aplicació d'aquells aspectes més regressius i que no van ser aprovats gràcies a la pressió dels progressistes en la Directiva Bolkestein.

Cal garantir la igualtat de salaris per una mateixa feina, tant per homes com per dones, tinguin la nacionalitat que tinguin. Cal garantir la igualtat d'oportunitats dins i fora del lloc de treball, independentment del sexe, l'edat, l'origen, les opcions filosòfiques o religioses, la discapacitat o

l'orientació sexual. Avui encara persisteixen a la Unió Europea grans diferències entre homes i dones en el món del treball: el salari de les dones, per un mateix treball és un 15% inferior al dels homes; la taxa d'ocupació femenina és inferior a la masculina, i encara baixa més si ens referim a les dones amb fills.

Per avançar cap a l'Europa dels ciutadans, el Mercat Interior s'ha de transformar en l'Espai Social de la Unió Europea. L'Espai Social Europeu ha de garantir tres elements essencials: salaris dignes, i això implica l'establiment d'un salari mínim just en tots els estats membres; igualtat de tracte als treballadors, independentment de la seva procedència dins la Unió Europea; i, finalment, igualtat de condicions laborals a tota la Unió Europea, també pel que fa a l'horari laboral.

En aquesta línia, ICV-EUiA s'ha oposat frontalment a la Directiva sobre el temps de treball que feia possible l'ampliació de la jornada laboral fins a les 65 hores setmanals. Finalment, la pressió social i la mobilització van fer possible que el Parlament aturés la proposta aprovada pel Consell.

ICV-EUIA té com a objectiu enfortir els drets dels treballadors. Una economia pròspera, innovadora, estable i sostenible requereix una societat amb condicions laborals més justes i igualtat d'oportunitats. L'Europa social ha de suposar la millora de les condicions de vida, i no una carrera a la baixa en termes de condicions laborals i protecció social. Cal posar fi a les polítiques europees que debiliten els serveis públics en nom de la competència. Europa ha de garantir l'accés universal i en condicions igualitàries als serveis de l'estat del benestar.

Les propostes d'ICV-EUIA: pel treball digne, l'ocupació de qualitat i la protecció social.

116. **Crear un sistema europeu de normes laborals i socials bàsiques.** *En matèria salarial, de condicions de treball, drets sindicals, protecció social, salut i seguretat, amb l'objectiu de millorar i equiparar a l'alça les condicions de vida i treball i evitar el dumping social.*
117. **Crear ocupació.** *Afavorir la inversió en sectors estratègics i amb fort impacte en la creació d'ocupació. Infraestructures sostenibles: xarxes de transport públic ferroviari, equipaments educatius, sanitaris, culturals i socials. Protecció i millora dels espais protegits i de la biodiversitat.*
118. **Establir un marc per a la negociació col·lectiva a nivell europeu.** *Enfortir els comitès d'empresa europeus i garantir els drets de participació dels treballadors i les treballadores.*
119. **Enfortir la contractació indefinida.** *Desenvolupar un marc legal que estableixi la contractació indefinida com a model de referència i*

reforçar el principi de causalitat en la contractació temporal. ICV-EUIA s'oposa a les mesures de flexibilització de la contractació que es plantegen des de sectors empresarials.

120. **ICV-EUIA seguirà defensant la setmana laboral de 35 hores** com a instrument de creació d'ocupació i s'oposarà a qualsevol intent de revitalitzar la Directiva sobre el temps de treball (65 hores).
121. Impulsar mesures en matèria de condicions i organització del treball per facilitar la conciliació entre la vida laboral i personal.
122. **Salaris dignes.** Pel manteniment del poder adquisitiu i la participació dels treballadors i les treballadores en el creixement de la productivitat. Promoure un marc regulador que impedeixi les pràctiques de dumping salarial dins la Unió Europea.
123. **Estendre el Salari Mínim a tots els països de la Unió Europea.** Aplicació de la resolució del Parlament d'octubre de 2008, per la qual es proposa que el salari mínim sigui, almenys, el 60% del salari mitjà net de cada país.

Propostes d'ICV-EUIA per a la protecció dels treballadors i les treballadores en atur:

124. **Homogeneïtzar a l'alça els sistemes europeus per a la protecció de les persones en atur.** Millorar la cobertura per a les persones desocupades que no tinguin altres rendes, especialment dones amb càrregues familiars no compartides i persones majors de 45 anys. Establir una prestació per a aquelles persones sense feina que finalitzin la prestació d'atur i que assisteixin a cursos de formació i reciclatge.
125. **Reforçar els serveis públics d'ocupació per adequar a l'actual context de crisi econòmica** tant la intermediació laboral com les polítiques actives d'ocupació. Garantir programes públics que afavoreixin la inserció laboral mitjançant itineraris integrals d'orientació-formació-ocupació.
126. **Augmentar els recursos del FSE per tal de millorar l'oferta de formació ocupacional i de reciclatge,** perquè les persones en atur puguin accedir a una oferta formativa de qualitat i adequada al seu perfil.

Seguretat i salut laboral

127. **Impulsar polítiques a escala europea que millorin la seguretat en el treball i la salut laboral** per reduir la sinistralitat laboral i les malalties professionals derivades del treball. Aquesta política de millora de la qualitat del treball ha de comptar amb la participació dels representants dels treballadors i les treballadores.

Eix 6: Garantir els drets socials a tothom i a tota Europa. Pobresa 0.

Actualment, 76 milions de ciutadans i ciutadanes de la Unió Europea viuen per sota del llindar de pobresa. És a dir, per sota del 60% de la renda mitjana del seu país. I 36 milions més estan en risc de caure per sota d'aquest llindar i una de cada 5 persones menors de 18 anys està en una d'aquestes dues situacions.

Un 20% de la població espanyola i un 17% de la catalana està en risc de patir pobresa front a una mitjana europea del 16%. Aquest percentatge s'eleva a un 24% en el cas de menors de 18 anys i del 28% en el cas de persones majors de 65 anys, 30% si parlem de dones grans.

Espanya és un dels estats amb menys ajuts públics. Els ajuts públics només redueixen la pobresa en un 14%, mentre que a la major part de països de la UE els ajuts públics redueixen la pobresa en un 42%.

La dimensió social no és encara una qüestió europea, la UE té menys competència jurídica i per tant és molt menys activa, fet que provoca un retard en el ritme de desenvolupament de polítiques comunes i el manteniment de desequilibris considerables entre estats.

Davant de la falta de cohesió, les polítiques neoliberals han anat en sentit contrari al necessari i han reduït els percentatges de despesa pública sobre el PIB en quatre punts en deu anys (del 51% al 47% entre 1996 i 2006). En alguns dels nous països comunitaris els percentatges són baixíssims, com ara el 32% de Romania.

Pel que fa a la despesa pública en protecció social, alguns països tenen uns percentatges sobre el PIB per sota del 15%, com ara Letònia, Estònia, Lituània i Romania, lluny de la mitjana de la UE-27 (26'9%) o de la de la UE-15 (27'5%) i dels països amb més tradició d'estat del benestar que estan al voltant del 30%, com ara França, Suècia, Dinamarca i Alemanya.

A l'Estat espanyol la despesa social com a percentatge del PIB continua estant per sota de la mitjana europea (un 20'9% l'any 2006 front al 26'9% de la UE). Les prestacions de vellesa i supervivència representen només el 8'4% del PIB, front el 12% de mitjana de la UE.

Segons les previsions demogràfiques de la UE l'any 2050 serem dels estats més envellits de la UE, amb un 36% de persones majors de 65 anys. És fonamental, per tant, garantir un sistema públic de pensions just i viable a llarg termini.

La Recomanació de la Comissió Europea sobre la inclusió activa de les persones excloses del mercat de treball posa de manifest que la persistència de la pobresa, l'atur i la creixent complexitat dels múltiples desavantatges requereixen solucions polítiques i integrades en les que es combinin un suport a la renda adequat, un mercat de treball inclusiu i l'accés a uns serveis de qualitat.

ICV-EUiA vol donar continuïtat a la Directiva de Lluita contra la Discriminació, i per això es compromet a què s'apliqui la Carta dels drets fonamentals, per incloure-hi tots els membres de la societat i defensar els drets de les minories i els grups vulnerables. Això vol dir drets idèntics per a les dones, les minories ètniques, les persones discapacitades, les minories religioses i sexuals. Els drets humans són per a tothom.

En aquesta línia és imprescindible potenciar la vida independent de les persones amb diversitat funcional. Les persones amb diversitat funcional han de poder realitzar en condicions d'igualtat els seus propis projectes vitals, amb la màxima autonomia personal i sense que el nivell o el tipus de la seva discapacitat impliqui cap tipus de situació de discriminació, en la línia de la recent Convenció de l'ONU sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat.

Per avançar cap a l'Europa socia, ICV-EUiA proposa:

128. ***Promoure la progressiva homogeneïtzació de les polítiques socials al si de la Unió Europea, prioritzar la lluita contra la pobresa i mot especialment la pobresa infantil.***
129. ***Incrementar la dotació del Fons Social Europeu.***
130. ***Incloure en els pròxims Tractats de la Unió clàusules socials per afavorir la necessària convergència de despesa pública en polítiques socials que actuïn com a homogeneïtzadores a l'alça dels drets socials al si de la Unió Europea. Més en concret, cal recollir la proposta de la Confederació Europea de Sindicats d'annexar un Protocol de progrés social al Tractat per tal de garantir que el mercat únic no és una fi en si mateix sinó que ha de permetre contribuir a la millora de les condicions de vida i treball dels ciutadans i les ciutadanes.***

Garantia de serveis públics de qualitat

131. ***Exigència de clàusules socials en les contractacions públiques, que salvaguardin la prioritat dels drets fonamentals sobre els drets de mercat.***
132. ***Elaboració d'una Directiva Marc sobre serveis d'interès general, que garanteixi que les autoritats públiques en tots els nivells puguin definir, organitzar, finançar i avaluar els seus serveis d'interès general.***

133. ***Elaboració d'una Directiva Marc per protegir els serveis socials de la legislació sobre mercat i de la competència de la UE.***

Un sistema just de pensions públiques

ICV-EUIA aposta per una seguretat social generalitzada, contributiva i solidària, ampliada per un sistema de prestacions assistencials que cobreixi les necessitats de les persones més vulnerables. El sistema públic de Seguretat Social avui és un gran mecanisme de protecció dels treballadors i les treballadores davant d'aquells sectors neoliberals que voldrien retrocedir cap a sistemes de protecció individual, d'individualització de riscos al servei de grans grups financers. Per això ICV-EUIA proposa:

134. ***Elaboració d'una Directiva perquè cap pensió de cap país de la UE estigui per sota de l'SMI del país i l'obligació d'assegurar la seva viabilitat pública futura.***

Pobresa 0. Reforçar el combat contra l'exclusió social. Renda mínima garantida.

L'any 2010 serà l'Any europeu de lluita contra la pobresa i l'exclusió social. Cal reconèixer el dret fonamental de l'individu als recursos i l'ajut social suficient per portar a terme una vida compatible amb la dignitat humana. Per això proposem:

135. ***Elaboració d'una directiva marc que estableixi un sistema de rendes mínimes garantides a la UE en funció de la situació personal i familiar.***

Vida Independent. Igualtats d'oportunitats i no discriminació.

Ens comprometem a treballar en la direcció assenyalada per l'informe del Comissari de Drets Humans del Consell d'Europa, Thomas Hammarberg, "Drets humans i diversitat funcional: els mateixos drets per a tothom", i per algunes demandes històriques de la Xarxa Europea de Vida Independent (ENIL) i del Fòrum Europeu de la Discapacitat (EDF), com ara:

136. ***Promoure que tots els estats de la UE ratifiquin la Convenció de les persones amb discapacitat de l'ONU i el seu protocol facultatiu.***

137. ***Garantir el dret a rebre l'assistència personal necessària per viure en comunitat, independentment del tipus de diversitat funcional, l'ètnia o l'edat.***

138. ***Avançar cap a la desinstitucionalització de les persones amb diversitat funcional; crear alternatives basades en la vida comunitària.***

139. *Incorporar el suport a les persones amb diversitat funcional en els programes de cooperació internacional.*

140. *Incorporar persones amb diversitat funcional en el disseny i desenvolupament de les Estratègies Europees d'Inclusió Social.*

Eix 7: Pels drets de les persones migrades.

Si bé és cert que s'ha insistit força en el dèficit democràtic de la UE, existeix encara un **dèficit real** poc assumit: **la condició de plena ciutadania per a les persones migrades. ICV-EUiA està a favor d'una única ciutadania de residència**; és a dir, per a totes aquelles persones que resideixin en un país de la UE, tinguin o no la nacionalitat d'aquest país. Cal treballar, doncs, per superar els "patriotismes" dels estats i els patriotismes identitaris i excloents per un autèntic **europisme integrador, plural i democràtic**.

Malauradament, però, les majories que els ciutadans han votat, han fet que les polítiques hagin anat en altres direccions. Hem vist amb molta preocupació com s'ha accentuat una degradació en el tracte humà vers les persones migrades i una greu **diferenciació d'accés a drets** entre les persones amb ciutadania europea, nacionals dels estats membres i les persones que tenen residència estable però són nacionals de tercers estats.

La directriu que més clarament ha marcat aquesta diferenciació de deshumanització ha estat la Directiva de Retorn, que justament ha estat redefinida pels moviments socials com de la Vergonya. Aquesta directriu ha tingut el suport de majories del grup del Partit Popular Europeu (amb la dreta més rànica de Berlusconi, Sarkozy, etc.) i malauradament acompanyades del grup de Partits Socialistes, entre elles les del PSOE (de Zapatero).

La seva finalitat és transformar Europa en una fortalesa, per intentar frenar les persones -no els capitals, ni les mercaderies- i així "protegir" la ciutadania europea. Aquesta majoria considera hipòcritament que violant els drets humans d'alguns, es protegeixen millor els drets dels altres; s'obté així l'aprovació de Directives realment vergonyoses.

Es fa difícil entendre com s'han pogut oblidar les dècades invertides en l'avenç dels Drets Humans, per no sols ignorar-les, sinó a més fer-hi un gir de 180°. La confusió de barrejar, per exemple, els conceptes jurídics d'"irregular", a "il·legal" per acabar en "delinqüent" per referir-se a les persones que migren, és vergonyosa i indignant. ICV-EUiA no acceptem que es confongui immigració amb delinqüència o amb terrorisme. Exemples són els Centres d'Internament d'Estrangers (CIE) on, segons la Directiva del Retorn, s'hi pot internar/empresonar una persona durant mesos pel sol fet de no ser nascuda a Europa. O la part de la Directiva del Retorn que permet "retornar" a un altre estat no europeu -no necessàriament l'estat de naixement o de procedència-

els menors que migren, violant així la Convenció Internacional pels Drets de la Infància i altres normes anàlogues. Aquestes majories de Berlusconi, Sarkozy, etc. han dretanitzat la política europea amb el consentiment del PSOE (i del Partit Socialista Europeu), i han produït així un gran retrocés social.

A més de la Directiva del Retorn, hi ha altres normes que atempten contra els drets humans de les persones migrades; la **Directiva sobre la Sanció als Empresaris** (en realitat a tot tipus d'empresaris que contractin personal sense permís de treball, amb sancions des de la multa a la presó), que deixa tots els i les immigrants que es troben sense papers a la UE en la condició de dobles víctimes: primer explotades, després expulsades.

També la Directiva que autoritza la creació de la **Carta Blava**, per la qual s'intentarà captar talents i professionals formats fora de la UE i que pot suposar costos elevats per als països que els van formar si no s'estableixen mecanismes de compensació per a la fuga de talents i professionals.

O la situació de l'Asil i el Refugi, on la creació de la futura **Agència Europea d'Asil** que ha proposat la Comissió només preveu que n'opinin els estats. Entenem que cal pressionar perquè el Parlament Europeu participi d'aquests processos i, sobretot, en pugui fer el control.

No podem oblidar els drets de totes aquelles persones que són explotades per les màfies del tràfic d'éssers humans. Evidentment hi ha normativa per tractar de lluitar contra aquesta xacra, però cal millorar-la i discutir-la de nou. És cert que el nacional d'un tercer estat que cooperi amb qualsevol estat de la UE en denunciar la migració il·legal podrà obtenir un permís de residència temporal. Però això no és suficient i cal tenir en compte el perill al que s'exposa la persona denunciant i la seva família que acostuma a restar al país d'origen. La Unió Europea no pot ignorar aquest fet. Per això, cal millorar els mecanismes existents per lluitar contra les màfies. Els estats no poden limitar-se a delegar aquesta lluita en l'actuació dels cossos policials i en les denúncies de les víctimes.

Els estats membres de la UE han de compartir solidàriament les responsabilitats i els costos derivats del control de fronteres. Control i solidaritat que s'haurà de fer extensiva als països de fora de la UE que col·laborin amb les actuacions de la UE. Només fent polítiques que dignifiquin el fet migratori i possibilitin la seva plena integració, tant en drets com en deures, podrem fer un autèntic **europeisme integrador, plural i democràtic.**

En aquest sentit, reiterem que s'ha d'insistir en què tots els països de la UE incorporin el "Mandat de Rescat Marítim", perquè es consideri com a naufrag qui estigui al mar en perill d'ofegar-se; i no pas com es fa ara, en què se'ls tracta com a "immigrants il·legals" i no se'ls dóna la protecció de les Convencions sobre el Dret del Mar.

Propostes d'ICV-EUiA pels drets de les persones migrades:

141. **Plantejar una política global a nivell europeu.** Impulsar que els països de la UE subscriuin la Convenció Internacional sobre Treballadors Migrats. Atès que la majoria d'estats de la UE conceben les persones migrades des de la seva condició quasi exclusiva de treballadors, caldria que ho fessin també des d'una visió integral de persones. Cal, doncs, elaborar una Directiva marc conseqüent amb aquesta Convenció.
142. **Promoure que els permisos de treball i residència que s'atorguin en un país de la Unió tinguin validesa en qualsevol altre estat de la Unió,** en fer real el dret a moure's lliurement en l'espai Schengen i a treballar en l'espai europeu.
143. **Revisar la Directiva sobre desplaçaments de treballadors per garantir la igualtat de tracte** atès que les recents sentències del TJCE, com les dictades en el casos Laval o Ruffert, posen en dubte la intenció original del legislador europeu.
144. **Modificar les normes existents en relació a les màfies de tràfic de persones,** impulsar noves accions per combatre-les i introduir actuacions per fer-hi front en totes les Directives que es discuteixin al Parlament. Promoure que els delictes d'aquest tipus siguin perseguits com a delictes de genocidi.
145. **Dictar normatives que tendeixin a sancionar tota acció o expressió xenòfoba** o que discrimini per raó d'origen, nacionalitat, opcions filosòfiques o religioses, etc. Plantejar la seva incorporació a la normativa sobre Discriminació Múltiple.
146. **Que la Comissió promogui la participació del Parlament en la implementació i control de l'Agència Europea d'Asil.**
147. **Instaurar procediments d'acció comuns i clars per a les ambaixades i consolats de qualsevol país de la Unió** que serveixen de representació diplomàtica de qualsevol altre estat de la Unió (especialment en cas d'absència de seu diplomàtica en algun d'ells),
148. **Crear condicions de control als aeroports i altres punts d'ingrés de persones a la UE** per garantir que, si es compleixen les condicions legals establertes per accedir a la UE com a turista, treballador, estudiant, etc., no s'impedeixi exercir aquest dret d'accés sota el supòsit que la persona es pot quedar al país de manera il·legal. Pressuposar una possible situació d'irregularitat viola el principi de legalitat. S'ha d'aconseguir l'escrutini i seguiment independents de les activitats del Frontex, ja que en l'actualitat no hi ha cap control sobre la seva tasca.

149. **Protecció dels drets a les futures pensions.** Actualment hi ha alguns convenis nacionals bilaterals entre Estats de la UE i altres Estats no europeus per permetre als treballadors (europeus o no) accedir als seus drets de pensió de jubilació. Caldrà legislar perquè els estats europeus que no han subscrit aquest conveni bilateral hi siguin integrats. Així, l'estat subscriptor -per defecte- assumirà la representació del tercer estat europeu. Amb aquesta mesura es podran totalitzar les cotitzacions fetes per una persona treballadora, qualsevol que hagi estat el país de la feina, permetent-li accedir al dret provisional i millorant l'import de la seva pensió.
150. **Insistir en la necessitat d'incloure el "Mandat de Rescat Marítim" dins de les obligacions de tots els estats membres de la UE,** per tal que qui és a la mar en perill d'ofegar-se sigui tractat, abans que res, com a nàufrag.
151. **Reconèixer a tot immigrant legal amb cinc anys de residència a la UE els mateixos drets que gaudeixen tots els seus altres habitants,** inclòs el dret a votar i a ser votat. I també mantenir el dret a vot dels europeus que són emigrants de la UE.

Eix 8: Per una educació pública europea de qualitat, gratuïta, laica, plural i democràtica.

L'educació, fonamental en la infància i en la joventut i necessària al llarg de la vida, és el mitjà per a l'emancipació personal i el desenvolupament social, així com l'element fonamental de cohesió social. L'educació, en el nou espai europeu, ha de ser un instrument decisiu per a l'emancipació individual i la transformació social, per a la construcció de la societat del coneixement, factor bàsic en la igualtat d'oportunitats i la cohesió social i clau en la qualitat de vida i la sostenibilitat .

Cal fer de l'educació un dret universal en condicions de qualitat per a tots els ciutadans europeus i al llarg de tota la vida, íntimament lligat al desenvolupament econòmic i com a element imprescindible per evitar la fractura social.

En aquest moment la nostra societat es caracteritza per la globalització dels processos econòmics i comunicatius, el mestissatge cultural i noves formes d'organització socials, la qualitat de l'educació no es pot entendre com un procés de selecció que garanteixi l'excel·lència acadèmica d'uns pocs ni tampoc pot quedar reduïda a la incorporació més o menys generalitzada de les darreres innovacions tecnològiques.

Un model educatiu de qualitat ha de basar-se en la promoció de tothom i en la compensació de desigualtats, en la construcció de la identitat individual i de la consciència ciutadana. S'ha d'articular amb valors i donar a totes les persones les capacitats necessàries per gestionar la seva vida.

Entenem que l'educació ha de ser un dels principals criteris de convergència en la construcció d'una Europa més igualitària, més democràtica, més solidària i més integradora de la diversitat. Una Europa que basi la qualitat de vida de la seva ciutadania en el gaudi efectiu de tots els drets socials per a tothom.

Defensem una educació pública europea de qualitat, gratuïta, laica, plural i democràtica per ser l'única que garanteix la igualtat de drets i oportunitats per a tothom; promou la participació democràtica de tots els sectors implicats en el procés educatiu; respecta la llibertat de consciència i creences; atent a la diversitat de l'alumnat i es compromet amb l'interès comú i el servei públic, al marge d'interessos particulars lligats a l'adoctrinament ideològic o al negoci econòmic.

L'educació pública europea necessita, a més a més, aprofundir les seves arrels en els principis i valors que defineixen les característiques essencials de la cultura europea. Els centres educatius han de ser, en tots els estats de la **Unió Europea**, un lloc de trobada entre les diverses cultures que coexisteixen en una societat cada vegada més multicultural, com a premissa necessària de l'autèntic desenvolupament d'una educació en pau i igualtat.

D'altra banda, la Unió Europea és el resultat d'un pacte entre estats, i en els Tractats inicials no preveien la intervenció de la Unió en l'àmbit educatiu. Només els estats van donar a la **Unió Europea** la possibilitat de donar suport, de promoure, d'acompanyar, de completar les seves accions, però exclouent tota perspectiva d'harmonització dels sistemes educatius i legislacions.

No és fins l'any 2000 que els estats membres, forçats per la situació mundial, sense canviar els nivells competencials, assumeixen un rol més actiu davant la gravetat de la problemàtica. S'aprova l'**Estratègia de Lisboa**, que va permetre donar un sentit global a les diverses polítiques, entre elles les d'educació i formació.

Aquests acords han permès iniciar la cooperació política i la coordinació estratègica dels sistemes a través del programa "**Educació i Formació 2010**". S'utilitza cada cop més l'**espai europeu** per mirar de trobar orientacions i vies de renovació compartides:

- entre tots, potser és més fàcil trobar solucions adequades, eficients i efectives,
- el **concepte d'espai europeu** (de recerca, d'innovació, d'educació i formació, etc.) és relativament ambigu: no es parla d'un sistema europeu (amb connotacions formals i institucionals) sinó d'un espai on es fan coses conjuntament i els Estats membres perden la por a les propostes harmonitzadores,
- amb solucions compartides es promou, indirectament també, la mobilitat europea, un espai europeu on els ciutadans, els professionals i les empreses disposen d'un mercat de treball més obert i transparent.

Els resultats que han permès a tots els participants compartir noves maneres de veure, de fer, d'analitzar, de comprendre problemàtiques en contextos diferents, de planificar, són esperançadors perquè obren els temes a: noves competències, noves qualificacions, noves maneres d'orientar, d'acreditar i reconèixer, noves maneres formals i informals d'aprendre, l'aprenentatge de llengües, la mobilitat, l'educació d'adults, l'organització dels centres, l'ús de les tecnologies de la informació, l'augment de les inversions, la mesura dels resultats amb indicadors.

Els estats membres (els governs estatals, autonòmics i/o regionals), si volen ser europeus, si volen garantir la mobilitat i compatibilitat professional dels ciutadans, necessiten seguir de prop aquestes cooperacions i sobretot, les orientacions, recomanacions, referències i instruments que se'n dedueixen.

Per tot això, des d'ICV-EUiA fem les següents propostes d'actuació per a tota l'Unió Europea:

152. **Carta de Drets Europeus d'Educació** que asseguri el dret a l'educació per a tothom, en condicions d'igualtat i qualitat.
153. Cooperar i coordinar entre les institucions europees i els estats membres la progressiva **convergència de les polítiques educatives a fi d'harmonitzar els diferents sistemes educatius** per desenvolupar la Carta de Drets Europeus d'Educació i facilitar les oportunitats professionals derivades de la lliure circulació de persones i consolidar una ciutadania europea.
154. **Establiment a tota la Unió Europea de les edats obligatòries d'escolarització que asseguri una duració mínima de 12 anys per a l'educació bàsica** i una permanència en els sistemes educatius fins als 18 anys. S'assegurarà l'estudi de dues llengües europees, a més a més de la pròpia, al llarg de l'escolarització obligatòria.
155. Avançar cap a un **currículum bàsic europeu** en els àmbits científicotècnic i sociolingüístic, geografia, història i cultura que contribueixi a desenvolupar les capacitats necessàries per a la formació integral de la ciutadania europea.
156. Establiment d'uns **indicadors, criteris de referència i objectius europeus**, estatals, regionals i locals, amb un seguiment de la cooperació i els seus resultats mitjançant informes bianuals.
157. Establiment de la **inversió mínima sobre el PIB** en tots els sistemes educatius europeus i constitució d'un **fons de cohesió educativa** que corregeixi els desequilibris i les desigualtats territorials.

158. *Assegurar un **formació inicial de la funció docent equivalent**, per tal que faciliti l'intercanvi i la mobilitat. Homologació de les titulacions dels diferents cicles educatius, amb un **registre europeu de titulacions homologades i titulació europea**. Desenvolupar el **Marc Europeu de Qualificacions** per a l'aprenentatge permanent.*
159. *Renovar el **Programa Integrat d'Aprenentatge Permanent**, ara vigent fins al 2013; desenvolupant i incrementant les dotacions dels 4 subprogrames: **Comenius** per a l'educació infantil i bàsica; **Erasmus**, en l'educació superior formal i en la formació universitària; **Leonardo da Vinci**, per a la formació professional; i **Grundtvig**, per a l'educació d'adults. Així com el subprograma **transversal** per facilitar: la cooperació política i innovació; el foment de l'aprenentatge de llengües; el desenvolupament de continguts, serveis, pedagogies i pràctiques innovadores basades en la utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació en l'àmbit de l'aprenentatge permanent.*
160. *Actualitzar el programa de treball **Educació i formació 2010**, per millorar-ne la seva implementació i adaptar-lo a l'Agenda Social europea: aconseguir fer realitat l'aprenentatge permanent; millorar la qualitat i l'eficiència dels sistemes educatius i dels seus resultats; promoure l'equitat i la ciutadania activa; reforçar la innovació i la creativitat a tots els nivells de l'educació i la formació; introduir la dimensió local de les polítiques educatives europees; i millorar el governament del procés i la participació (la Unió Europea, els estats membres, els governs regionals i locals i també els agents socials i la societat civil).*
161. *Creació d'un **Consell Europeu d'Educació**, dependent de la Comissió, com a òrgan de participació democràtica de la comunitat educativa de la UE, que analitzi i proposi mesures per a la millora dels sistemes educatius europeus.*

Eix 9: Per un espai universitari europeu que garanteixi l'accés a una universitat pública de qualitat.

El proper any 2010 s'acaba el termini previst inicialment per completar el procés d'adaptació del sistema universitari de l'estat espanyol a les directrius de l'anomenat Espai Europeu d'Educació Superior (EEES), procés que té els seus orígens en la Declaració de Bolonya. En altres països, aquest procés ja fa temps que s'ha dut a terme; a l'estat espanyol, i singularment a Catalunya, on s'han produït mobilitzacions de la comunitat universitària per demanar moratòries en la seva aplicació, estem en un moment de discussió pública sobre com s'ha de posar en pràctica aquest nou model i no sembla que la culminació del procés estigui a prop.

Per a les universitats espanyoles l'adaptació a aquest nou model està sent un procés traumàtic i ple de tensions perquè té un fort impacte a diferents nivells i fa més evidents i agreuja problemes ja existents i que fa

temps que pateixen les nostres universitats. La decisió política per part de l'Estat que les universitats havien de fer l'adaptació a l'EEES a **cost zero**, s'ha vist com la pitjor de les decisions, capaç de convertir els elements positius d'aquest procés en greus amenaces per una **universitat que volem de servei pública i de qualitat.**

L'EEES i l'homogeneïtzació que comporta cobra una dimensió especial en el marc de l'Acord General de Comerç de Serveis 1995 (AGCS), que marca l'especificitat de la comercialització de serveis com l'educatiu, i d'un mercat laboral comú europeu. En concret, la directiva Bolkestein, respecte a la qual tant el Grup Verd com el Grup de l'Esquerra Europea van presentar esmenes a la totalitat que no van prosperar, té com a objectius la liberalització de la circulació de serveis dins de la Unió Europea. L'eliminació dels obstacles a la llibertat d'establiment, l'eliminació dels obstacles a la lliure circulació de serveis i promoure la confiança mútua entre els estats membres són els seus tres àmbits d'actuació. **En la directiva s'expliciten de manera ambigua alguns serveis que queden exclosos, com els serveis d'interès general. És important garantir que la transposició de la directiva a Espanya exclogui de la seva aplicació l'educació superior.**

Propostes d'ICV-EUiA:

162. **Un sistema universitari europeu cohesionat i coordinat.** *Més enllà de la necessitat d'incrementar els programes d'intercanvi de personal acadèmic i d'estudiants, així com els projectes de recerca compartits, defensem una veritable política universitària europea que ara per ara és gairebé inexistent. Proposem un nou impuls a una europeïtzació de la política universitària que doni coherència al sistema i mobilitzi tots els recursos necessaris per tal d'evitar que l'EEES sigui només un instrument al servei d'un mercat de treball comú que, a més, cada vegada és més precari.*
163. **Una universitat al servei de la societat.** *La universitat ha de ser un element clau de construcció d'una ciutadania europea crítica. Cal promoure mesures per tal que les universitats públiques siguin veritablement servei, motor i consciència de la societat europea. El nou EEES exigeix instàncies de decisió i de participació de la comunitat universitària d'abast europeu.*
164. **Una universitat pública que dugui a terme adequadament el servei públic d'educació superior i recerca.** *Les incerteses del procés i la manca de recursos destinats a la seva aplicació en un context global de liberalització dels serveis educatius ha provocat l'alarma davant la possible dependència de les universitats públiques i de la recerca dels interessos empresarials. Cal que l'EEES es conformi a partir d'allò que volem defensar del nostre model d'universitat entesa com a servei públic i com a espai de creació i transmissió de coneixement crític. Apostem per la cooperació i les xarxes d'universitats públiques de qualitat que*

facin de la recerca i de la docència elements de progrés i de benestar de las nostres societats. Caldrà racionalitzar el mapa universitari però caldrà assegurar també que totes les universitats públiques -des de la seva autonomia i singularitat- són bones universitats i compten amb els recursos necessaris i que tots els àmbits de coneixement tenen els recursos universitaris suficients per desenvolupar-se.

165. **Una universitat innovadora i que mira cap al futur.** Cal garantir la complicitat de les persones que han de fer possible una adaptació amb èxit a l'EEES. De manera especial, és necessari dotar el professorat dels recursos pedagògics i de coneixement necessaris perquè pugui desenvolupar satisfactòriament la seva funció docent en el nou marc de l'EEES. Element cabdal és garantir que tot el personal docent i investigador treballa amb unes condicions laborals dignes.
166. **Una universitat amb recursos econòmics adequats per dur a terme les seves funcions.** La convergència que suposa l'EEES requereix també de la convergència econòmica, i per això hem d'augmentar la despesa en educació superior situant-la com a mínim en l'1'6% del PIB (actualment és de l'1'1%, mentre que la mitjana de la UE-15 és d'1'6% i la de l'OCDE d'1'5%) i augmentar-la progressivament fins arribar al nivell dels països més avançats. Un finançament d'acord amb els principis fixats pel Llibre Blanc de la Universitat de Catalunya (LBUC), que garanteixi la suficiència, l'equitat i la rendició de comptes.
167. **Una universitat amb recursos suficients per a beques i ajuts a l'estudi.** Si no van acompanyats d'una política de beques decidida, l'EEES serà un element d'augment de les desigualtats en l'accés a la universitat. Qüestió encara més important quan pensem en la universitat més enllà, com a institució referent clau de la formació al llarg de la vida. Per això és inajornable l'augment del nombre de les beques de mobilitat i de matrícula que garanteixin l'equitat en l'accés. En concret, programes europeus de beques que permetin a tots les ciutadanes i ciutadans europeus accedir en condicions d'igualtat a les oportunitats que representa l'EEES, en garantir especialment l'accés de l'alumnat amb rendes més baixes. Així com beques-salari a Catalunya. .
168. **Una universitat amb recursos suficients per a beques i ajuts a la recerca.** En especial, cal un augment del nombre de beques destinades específicament a la recerca per donar resposta a la realitat de l'activitat investigadora i garantir tant la retenció de talent com la col·laboració entre equips de diferents universitats i interdisciplinars.
169. **Una aplicació del procés de Bolonya basada en el diàleg i el consens.** El malestar manifestat en els últims temps per la comunitat universitària i les crítiques a com s'estava adaptant l'EEES fan necessària una nova calendarització de l'aplicació de l'EEES per adaptar el procés, d'acord amb les propostes sorgides del debat i dels espais de

participació habilitats tant en l'àmbit català com espanyol. L'adaptació a l'EEES hauria de contemplar recursos suficients per fer front a les febleses i dèficits actuals de la nostra universitat que impedeixen una bona adaptació al procés. En concret, cal singularitzar els aspectes relatius a la docència i la recerca.

170. ***Una universitat que dona comptes a la societat.*** Caldrà fer un seguiment de l'aplicació de l'EEES per tenir capacitat de reorientar ràpidament el procés de manera que les nostres universitats puguin aprofitar les oportunitats del procés de creació de l'EEES i que aquest serveixi per tornar a la universitat i els universitaris els prestigi que es mereixen.

171. *La investigació científica i la seva aplicació gaudiran de plena llibertat individual i col·lectiva i es regiran únicament per les lleis civils: cap prohibició ni influència religiosa en limitarà el seu desenvolupament.*

Eix 10: Per garantir el dret a la salut pública.

El lideratge i influència de la Comissió Europea i del Parlament Europeu han d'ajudar a la presa de consciència entre els responsables de les decisions en sectors no sanitaris perquè tinguin en compte l'impacte sobre la salut en elaborar les seves polítiques, i, per tant, promoure accions intersectorials tant en l'àmbit comunitari com en el regional i local. A més, l'impuls de determinades accions, especialment si fossin de caràcter vinculant per als estats membres, permetria garantir una major equitat en el territori de la UE. En aquest sentit, és necessari que la Unió Europea tingui competències en matèria de salut pública per legislar en la matèria.

Accions sobre les polítiques dels estats membres que ICV-EUiA proposa:

172. ***Fomentar que els governs en el seu conjunt dissenyin i apliquin polítiques que tinguin en compte la perspectiva salut.*** Per exemple, establint com a preceptiva l'avaluació de l'impacte en la salut, tal i com es va fer en el seu dia amb els estudis de l'impacte ambiental o, com en el cas d'alguns països (entre ells Espanya), s'ha fet amb l'impacte de gènere.

173. *Establir mecanismes per fomentar una planificació urbana centrada en la salut i el benestar de les persones que hi viuen (bones pràctiques, suport econòmic a les accions que ho tinguin en compte, etc.)*

174. *Fomentar polítiques per frenar el canvi climàtic i la degradació mediambiental i les implicacions que se'n deriven per a la salut.*

Propostes d'ICV-EUiA per a les polítiques de salut de la UE:

175. **Incloure indicadors de salut en les avaluacions de la major part de polítiques no sanitàries de la UE, tal i com s'ha fet a l'Estratègia de Lisboa, en la que s'ha inclòs com a indicador el número d'anys de vida en bona salut.**
176. **Incloure la salut com a eix o àrea de subvenció explícita, en les diferents línies de suport econòmic, tal i com ja s'ha fet amb els Fons Europeus de Desenvolupament Regional, que es poden utilitzar per al desenvolupament i la millora de prestacions de salut que contribueixin al desenvolupament regional i a la millora de la qualitat de vida a les regions i municipalitats.**

Accions a promoure per part de la Direcció General SANCO i per l'Agència Executiva creada recentment:

177. **Fomentar els estudis d'avaluació de l'impacte en la salut, mitjançant l'aportació metodològica o finançant projectes que puguin ser extrapolables a altres àrees territorials.**
178. **Ajudar a avaluar amb rigor les diverses experiències en aquest àmbit per fomentar i difondre les bones pràctiques.**
179. **Fomentar la inversió en serveis i programes de salut sexual i reproductiva, com a mecanisme per avançar vers l'equitat de gènere.**
180. **Promoure mesures per prendre consciència de la necessitat de millorar la capacitat dels professionals de la salut pública per tal que puguin mobilitzar altres agents perquè tinguin en compte l'impacte sobre la salut de les seves polítiques/accions.**

Eix 11: Una Europa de drets i llibertats sexuals

ICV-EUiA ha tingut un paper destacat en el Parlament Europeu en defensa dels drets civils i l'eixamplament dels drets de ciutadania.

En els últims quatre anys, des d'una de les vicepresidències de l'Intergrup del Parlament Europeu pels drets de les persones lesbianes, gais, bisexuals i transsexuals (LGBT), hem mantingut un paper molt actiu en la lluita per la igualtat dels drets civils de tot el col·lectiu lgbt a les fronteres d'Europa i hem denunciat les discriminacions en qualsevol altre país.

Cal destacar el nostre paper en l'aprovació de la **Directiva relativa a la no discriminació deguda a motius de religió o fe, discapacitat, edat o orientació sexual**. També cal destacar el suport ofert en diverses marxes de l'orgull gai o per l'alliberament en països de la UE o de l'entorn europeu on l'homofòbia institucional les ha volgut vetar.

Des del Parlament Europeu ens comprometem a lluitar contra totes les formes de discriminació per raó de sexe o identitat de gènere que encara persisteixen.

Com assenyala l'informe "Homofòbia i discriminació basada en l'orientació sexual en els països de la Unió Europea", de l'Agència Europea pels Drets Fonamentals, en molts països encara queden impunes molts delictes homòfobs, molts governs encara menystenen les polítiques actives per la integració i el reconeixement dels drets de persones gais, lesbianes i transsexuals.

En moltes escoles europees encara hi ha *bullying* envers l'alumnat lgbt i molts països tenen polítiques escolars que afavoreixen la invisibilitat dels nens i les nenes d'aquests col·lectius.

Per altra banda, els drets guanyats en alguns països de la UE, com el del matrimoni entre persones del mateix sexe, no és reconegut en d'altres de la pròpia UE. Aquesta clara transgressió dels drets de ciutadania europea propicia casos tan surrealistes com que un matrimoni constituït per dos homes o per dues dones legalment casats o casades, per exemple a Espanya, perden tots els seus drets com a parella si decideixen fixar la seva residència en un tercer país de la Unió Europea que no reconegui la unió de persones del mateix sexe, on, per contra, mantindran els drets de ciutadania, laborals, etc.

Per ICV-EUiA la defensa dels drets civils de lesbianes, gais, homes i dones transsexuals ha de constituir un eix dins les polítiques per la igualtat. Des de les institucions europees farem complir el ferm compromís de combatre la discriminació en base a l'orientació sexual o la identitat de gènere, en cooperació amb els moviments socials, buscant les màximes aliances amb el teixit social.

Per fer-ho possible impulsarem les següents propostes:

181. ***Desenvolupar accions i programes transversals que tinguin com a principal objectiu la igualtat de tracte per a tothom en el conjunt del territori de la Unió Europea amb independència de l'orientació sexual o la identitat de gènere de les persones.***
182. ***Lluitar contra les discriminacions múltiples que afecten les persones lgbt grans, les dones lesbianes o les persones lgbt immigrades. Amb especial atenció als serveis bàsics, com són la salut o l'educació. L'àmbit laboral europeu també ha de ser un àmbit de drets i, per tant, cal combatre qualsevol discriminació que pugui donar-se per orientació sexual o identitat de gènere en l'àmbit laboral o de selecció de personal en qualsevol país membre.***
183. ***Suport a la informació i pedagogia en tot el territori de la UE a través de la difusió dels temes relatius a la igualtat i la finalització de***

totes les formes de discriminació en relació a l'orientació sexual o la identitat de gènere.

184. Suport a les campanyes d'informació sobre les pràctiques sexuals de risc per a la salut i a la promoció del preservatiu com a mètode més eficaç per combatre la infecció per VIH. *La salut, i dins d'aquest apartat els tractaments per a les persones seropositives o malaltes de SIDA, ha de ser assegurada de manera universal en tot el territori de la Unió Europea.*

185. Impulsar el compromís de la UE en l'àmbit internacional i en la seva política exterior contra tota discriminació contra les persones gais, lesbianes i transsexuals que es pugui produir arreu.

Eix 12: Polítiques culturals, un actiu per la inclusió des de la diversitat

L'ampliació de la UE a 27 estats i prop de 500 milions d'habitants ha suposat una major diversitat cultural i alhora l'increment dels valors patrimonials i artístics. **Aquesta diversitat cultural, que s'ha de vetllar, protegir i difondre, suposa un dels valors actius més importants per a l'enfortiment de la Unió Europea dels pobles i de la seva ciutadania.**

Els drets de la ciutadania europea també passen per la salvaguarda de les seves tradicions, dels seus costums i de les seves cultures. Una cultura que incorpora no només la tradició, sinó també tota la creació i les disciplines d'impacte cultural (turisme, disseny, arquitectura, moda, gastronomia, etc.) Malauradament, el respecte a la diversitat europea i al desenvolupament del patrimoni que proclamen tots els textos i les directives no es concreten en unes directives i uns pressupostos on **la cultura formi part de l'objectiu fonamental de la UE en el marc de les polítiques d'inclusió i drets ciutadans, com tampoc el suport a la creació i l'articulació d'unes condicions laborals per als treballadors de la cultura amb dignitat.**

Al mateix temps, observem amb preocupació un increment del pes de les decisions polítiques des d'una mirada conservadora que ha suposat l'extensió de polítiques culturals excloents i afavoridores dels monopolis culturals, no posant en primer pla la ciutadania sinó el mercantilisme cultural. **En el camp dels drets d'autor, les polítiques impulsades han anat en la direcció oposada, no s'han garantit els drets d'accés i s'ha avançat en els monopolis de la gestió i control de les creacions culturals.** Cal reconèixer els avenços produïts en el camp de la digitalització del patrimoni europeu i documental; i per tant, el millor coneixement de la diversitat cultural que atresora Europa.

La cultura és un servei i un bé públic.

ICV-EUiA pensem que l'educació, la cultura i el benestar han de ser camps d'accent prioritari en els pròxims anys vers la ciutadania. Les

propostes han de fer real l'Europa plurinacional, plurilingüística i pluricultural per fer més visible l'Europa dels pobles. El coneixement de les cultures dels estats membres, amb el respecte a la seva diversitat nacional i regional que posa en evidència l'herència cultural comuna i el seu patrimoni, la diversitat i la riquesa cultural des del diàleg intercultural i l'obertura a d'altres cultures, n'han de ser objectius prioritaris.

ICV-EUiA vol una política cultural europea correctora de les desigualtats territorials i socials, educadora en la diversitat. Una cultura que afavoreixi la igualtat, la inclusió, la diversitat i la dignitat de tots els seus ciutadans i ciutadanes. Hem de plantejar propostes que contraposen els interessos dels monopolis culturals a una veritable cultura d'accés al coneixement, al debat, a la reflexió i la crítica; a una política cultural que suposi una millora de les condicions per afavorir la creació i el risc.

ICV-EUiA vol fer del dret a la cultura un dret constitucional de la ciutadania europea, una política cultural que garanteixi l'accés universal, la funció social de la cultura, l'educació en la diversitat, el reconeixement de la diferència, que afronti els reptes de la societat del coneixement i doni suport a la creativitat. **Cal estimular la participació de la societat civil i preservar l'autonomia de la cultura i les arts. Per tant, garanties de formació i educació al llarg de la vida. La ciutadania i els creadors en el centre de les polítiques culturals. Aquesta també ha de ser la legislatura de la cultura i de les persones.**

La llibertat d'expressió i de creació artística ha de ser plena i cap grup de pressió confessional o relatiu a una comunitat o corporació concreta en pot limitar el seu exercici.

ICV-EUiA ens comprometem a:

Mesures marc econòmiques, laborals i jurídiques per impulsar la cultura:

186. **Més pressupost destinat als programes culturals.** Fer efectiu els 70 cèntims per habitant per cultura que juntament amb altres organitzacions europees vam impulsar ja fa 5 anys.
187. **Harmonització en tots els països de la UE de l'IVA super-reduït del 4% a tots els serveis i productes culturals (llibres, discs, DVD, entrades i instruments).** No podem mantenir en el cas de béns de consum habitual, des del 0% d'Anglaterra o Irlanda en llibres, el 3% de Luxemburg en serveis culturals i publicacions o l'IVA espanyol diferenciant llibres de la resta de productes i serveis.
188. **Directiva marc de protecció social adequada a tots els artistes i creadors en tota la UE,** i coordinació dels marcs laborals dels treballadors europeus.

189. **Directiva de Fundacions i Mecenatge** que impulsi i estimuli el sector cultural.

190. **Estudiar la implantació del Banc de la Cultura**, actuant sota criteris inversors, amb instruments financers similars a les línies articulades al tercer sector, amb la singularitat del sector cultural i de les petites i mitjanes empreses habituals en aquest sector d'empreses culturals. Tenint present l'impacte de les tecnologies digitals sobre els processos de producció, distribució i consum cultural.

Instruments per a la cohesió social:

191. **Impuls de les noves tecnologies** (i els continguts digitals) que han de suposar una major visibilitat, preservació i extensió de la diversitat cultural i lingüística, patrimoni de tots els europeus i una millora de les possibilitats de producció, d'aprenentatge, de formació permanent, de comunicació i de continguts.

192. **Revisió de les directives sobre els drets d'autor i drets afins als nous formats i en el marc de les TIC.** Adaptar-les a les legislacions més avançades en el marc de fer compatibles els drets d'autor, l'impacte de les noves tecnologies, els nous factors i els agents que intervenen en els drets d'autor i la societat, conciliar els necessaris drets d'autor i l'accessibilitat universal i els drets dels usuaris.

Entre d'altres mesures generals:

- Cap restricció als drets i les llibertats fonamentals pot ser imposada sense una resolució prèvia de les autoritats judicials.
- Pas al domini públic entorn als 30 anys.
- Aquells drets en què les institucions públiques siguin les titulars seran de domini públic automàticament.
- Supressió del cànon digital indiscriminat.
- Nou marc de les societats de gestió, adequar-les al control públic.
- Cànon a les operadores de telecomunicacions.
- Difusió i suport a les noves llicències lliures (copyleft).
- Impulsar la lluita contra la pirateria.

Les polítiques de I+D+I per a les empreses culturals, la creació, el pensament i la cultura:

193. **Impuls dels enllaços entre grups de recerca europeus** (xarxes de ciències socials, ciències experimentals i centres de creació i producció artística).

194. **Creació de xarxes i serveis telemàtics** que connectin les institucions culturals (biblioteques, museus, teatres, centres d'art, etc.).

195. Accions especials per reforçar la identitat europea i la seva diversitat. Millora dels programes i condicions del programa CULTURA.

196. Afavorir la innovació, l'intercanvi i la creativitat en les assignacions de les Capitals Europees de la Cultura.

197. Intercanvi de formadors, creadors i d'estudiants.

198. Afavorir i estimular les cooperacions culturals (cal un gir i cal prioritzar les cooperacions a petits projectes (cultura-educació) i intercanvi en els nous territoris, per afavorir-ne encara més la creació i la pertinença.

Que la realitat plurinacional, plurilingüística i pluricultural de l'Estat espanyol, es reflecteixi en els organismes europeus

199. Reconeixement de la llengua catalana com a llengua oficial comunitària per estendre en la pràctica l'ús del català en les institucions europees.

Propostes d'ICV-EUiA pel foment i difusió de la creació. Les indústries culturals:

Són necessàries la revisió i implantació de noves propostes per afavorir i, alhora, protegir els nostres sectors culturals. Ens calen mesures de protecció enfront dels acords de l'OMC. Cal vetllar per evitar el predomini de les cultures fortes enfront de la diversitat cultural europea. Les cultures i llengües minoritàries o sense estat han de participar en igualtat de condicions en la cooperació cultural. Apostar pel desenvolupament i la implicació social de l'art.

200. Programes per afavorir la mobilitat dels creadors, mitjançant un ERASMUS per a creadors i professionals de les arts de l'espectacle.

201. Impuls de la cultura científica. La ciència, les humanitats i la tecnologia són avui peces indestruïbles de coneixement i de creativitat.

202. Augment dels ajuts a les traduccions i difusió de l'obra literària europea. **Dia del Llibre a escala europea.**

203. Projecte Euroglobe, reforçament del reconeixement dels creadors i enriquiment de la ciutadania.

204. Observatori cultural, reforç dels instruments d'informació, anàlisi, planificació i cooperació europea dels actors culturals.

205. Destinació del 0,5% cultural a obres d'art en tota obra pública amb fons europeus.

206. Garantir les produccions amb la incorporació de les llengües europees anomenades minoritàries.

El paper de l'àudiovisual, el multimèdia i el cinema requereix una aposta que afavoreixi la circulació de les obres, mitjançant un reforç i reorientació del programa MEDIA; garantir el suport al productor independent.

207. Incrementar la quota de mercat de les pel·lícules europees distribuïdes en països fora d'on han estat produïdes, i acostar-nos al 20%, mitjançant els programes de suport audiovisual.

208. Protecció del patrimoni cinematogràfic

209. En tots els festivals europeus, dedicació com a mínim d'un dia al cinema europeu. Establiment del Premi europeu del cinema.

210. Millora de la circulació i promoció dels films, documentals i d'altres audiovisuals en el marc europeu i internacional. Una dimensió més europea de la promoció, difusió i distribució.

211. Impuls i foment del subtítol i les còpies multilingües; tenir presents les anomenades llengües minoritàries.

212. Estímul a la coproducció cinematogràfica.

213. Formació continuada i suport al desenvolupament de projectes: documentals, animació, ficció i multimèdia.

Aplicació de l'excepció cultural:

214. Aplicació de l'excepció cultural als acords de lliure comerç davant dels posicionaments de l'OMC (Organització Mundial del Comerç), i les actuacions de les multinacionals nord-americanes que operen amb sistemes no permesos al seu país, per protegir la indústria cultural de l'Estat i d'Europa.

Una política patrimonial que garanteixi la protecció, la recerca, la dinamització, la sistematització, els drets individuals i col·lectius i la memòria històrica:

215. La valoració, protecció i difusió del patrimoni arxivístic, arqueològic, arquitectònic i industrial amb instruments de conservació però també de digitalització i difusió.

216. Jornades de Patrimoni Europeu: posar en valor el patrimoni comú i el desenvolupament del turisme cultural.

217. Impulsar un programa europeu per la recuperació de la memòria democràtica de la lluita contra els totalitarismes a Europa. Amb subvencions específiques a programes transnacionals.

Els mitjans de comunicació: una aposta per la universalització de la cultura.

Els mitjans de comunicació en general no han ajudat a l'extensió de la creació i difusió de la cultura. **La carrera desenfrenada per les quotes d'audiència ha suposat la pèrdua del valor cultural afegit en la programació de qualsevol televisió pública.** Alhora, no s'han articulat suficientment les mesures per garantir el pluralisme dels mitjans. Ens oposem a la liberalització de les freqüències.

218. Manteniment del criteri de la directiva de televisió sense fronteres per a tots els canals televisius públics i privats que operen a la UE, que suposa un tant per cent de programació del propi país i dels estats de la UE, la limitació dels talls publicitaris durant l'emissió de pel·lícules, la limitació del temps i de la freqüència d'emissió i un control sobre la publicitat adreçada als infants, així com de l'establiment d'horari de protecció a la infància.

219. Dotar Europa de canals de televisió que la tinguin com a referent i també de canals especialitzats. Aquesta televisió paneuropea hauria de comptar amb freqüències en la futura televisió digital terrestre i hauria de poder figurar als paquets de cable i satèl·lit.

Programes europeus:

Els programes CULTURA de la UE han estat la base substancial de la cooperació europea en la cultura, però també altres accions més específiques han possibilitat polítiques culturals, com el programa Mèdia, Societat de la Informació, ERASMUS, E-learning, Joves en acció, Interreg, FEDER i FSE i APC.

220. Nou impuls als programes comunitaris vinculats a accions de caràcter cultural. Precisen d'una major concreció, ampliació pressupostària i redefinició dels seus objectius. Aquesta mesura ha d'anar acompanyada d'un major nivell de coordinació de la política cultural dels estats i de les iniciatives de la UE. Aquests programes cal entendre'ls des de la concepció de l'educació, la cultura i la formació. Amb accent prioritari a la mobilitat transnacional.

Eix 13: Societat de la informació i el coneixement. Pel dret a l'accés i a l'ús de les TIC.

Les polítiques per la Societat de la Informació i del Coneixement (SIC) s'han de plantejar de manera àmplia i transversal per poder abordar l'objectiu prioritari d'igualtat i cohesió social que volem per a la nova Europa. **La fractura digital**

és un problema de desigualtat, però també és el seu reflex. ICV-EUiA postula una SIC inclusiva i oberta.

Les comunicacions electròniques han de ser neutrals i les operadores no han de poder retardar, desviar, prioritzar o impedir els trànsits de dades, ni discriminar per protocols o aplicacions. La ciutadania té dret a una xarxa neutral i a rebre els serveis en les condicions que se li han ofert i ha escollit.

ICV-EUiA proposa:

221. Sancionar als operadors que no ofereixin els seus serveis en temps, forma i preu acordat, tot garantint que han d'establir de forma clara i transparent per a tothom les condicions ofertes. Estendre la responsabilitat legal als quadres directius per pràctiques comercials que siguin considerades fraudulentas.

222. Impulsar nous models de desplegament de xarxes de fibra òptica que garanteixin l'equilibri territorial i plena competència en serveis i qualitat i que es complementin amb polítiques de xoc i actuacions públiques per aconseguir que les mitjanes europees del nivell d'accés a Internet siguin les dels països més avançats. El desplegament d'infraestructures de telecomunicacions neutres des del sector públic és una garantia per tal que la ciutadania, les empreses i les mateixes administracions puguin disposar de nous serveis de qualitat i a preus competitius. Afavorir la compartició d'infraestructures entre operadors, tot establint sistemes de contraprestació i exigir inversions reals als operadors que vulguin actuar en el mercat de les telecomunicacions.

223. Promoure l'ús del programari lliure. Les institucions públiques s'han de posicionar de forma clara a favor de l'ús del programari lliure i dels estàndards oberts i oferir tots els continguts que estiguin finançats amb fons públics, siguin textuals i/o multimèdia, amb llicències obertes (copyleft). ICV-EUiA dóna suport al programa IDABC de la Comissió Europea que promou l'ús de programari lliure i la petició Open Parliament de recomanar l'ús d'estàndards oberts entre el Parlament i els ciutadans. Seguir vetllant per evitar que prosperin els intents de legalitzar les patents de programari a Europa.

224. Ens oposem a la ratificació de l'Acord Internacional Contra la Falsificació (ACTA), negociat en secret i que tenim tots els motius per creure que, sota pretext d'una legítima lluita contra la falsificació, hi ha un intent de legalitzar una xarxa de vigilància i detecció. El text d'aquest tractat ha de ser portat a un debat públic.

L'esport, un dret dels ciutadans i les ciutadanes d'Europa

L'esport és un dret dels ciutadans i les ciutadanes que actualment forma part de l'exigència actual de la qualitat de vida i que, per tant, ha de ser fomentat també en l'àmbit europeu, amb recursos públics.

Des d'ICV-EUiA entenem que el Parlament Europeu hauria de legislar sobre els següents temes:

Esport i gènere

*225. **Potenciar una cultura de l'esport igualitària** en què tothom tingui les mateixes oportunitats de participar, actuar i prendre decisions en l'esport.*

226. Incrementar la pràctica esportiva femenina, mantenir la bona línia de resultats de l'esport femení en alta competició i, alhora, incrementar el nombre de dones dirigents en l'esport.

227. Cal que hi hagi les mateixes oportunitats per a homes i dones a l'hora de fer qualsevol esport.

L'esport sostenible

228. Que el Parlament Europeu prengui mesures i les porti a terme en la lluita contra el dopatge, la violència i les pràctiques de risc per a l'esportista.

229. Promoure pràctiques esportives i esdeveniments que afavoreixin la solidaritat dels participant, el coneixement del medi i el seu respecte.

230. Establir normes i desenvolupar mesures que permetin regular, de forma sostenible, l'activitat esportiva dels ciutadans i les ciutadanes a la natura: esports d'aventura, pesca, caça, circuits de motocros i autocros, camps de golf, estacions d'esquí, ports esportius, etc.

231. Fomentar l'ús dels camps de gespa artificial (major rendibilitat econòmica, major ocupació i el seu manteniment té un baix cost). L'aigua és un bé escàs i cal que se'n faci un bon ús.

Esport i immigració

232. Que la Unió Europea fomenti amb suport econòmic les iniciatives que facilitin la igualtat d'oportunitats de tots els ciutadans i les ciutadanes per a la pràctica esportiva, especialment aquells col·lectius que poden trobar majors dificultats per a la seva integració en els nostres països.

Esport professional

233. **Definir el caràcter plenament mercantil, i per tant autònom i no subvencionable, de les societats que regeixen els equips que participen en competicions professionals, sigui quina sigui la modalitat esportiva o la forma que adoptin aquestes societats.**

234. *Garantir els drets dels i les esportistes professionals i l'honestetat de la competició (lluita contra pràctiques irregulars, dopatge, violència, etc.).*

235. **Garantir la contribució de l'esport professional a l'esport de base, estudiar l'establiment d'una taxa específica sobre les transaccions i els fixatges de jugadors/es professionals que es destinaria a l'esport de base, a través d'una **Federació Europea de l'Esport Professional**.**

Seleccions nacionals

236. **Cal que Europa sigui un model quant a les seleccions. Països com Catalunya, que tenen una identitat pròpia, han de poder tenir seleccions esportives.**

Eix 14: Defensa dels drets dels consumidors.

Les polítiques de protecció de les persones consumidores, s'han desenvolupat històricament a la UE, en un marc molt poc reivindicatiu. La defensa de drets de les persones consumidores s'ha desenvolupat fins un cert punt en la mida que contribueix a pacificar les relacions comercials. No ha estat fins a Maastrich que el tractat recull la idea de què s'ha de garantir un alt nivell de protecció dels consumidors.

Hem de tenir en compte que l'interès comunitari primordial ha estat i és el comerç . Les institucions han canviat de nom, han reconegut nous drets, però allò que importa en aquest entorn ha estat i és el comerç. Tot allò que signifiqui increment dels controls, elevar les mesures de seguretat o garantir un major nivell de seguretat per a les persones consumidores, és viscut normalment per les autoritats de la Unió i pels sectors econòmics de la producció i la distribució (industrials, distribuïdors, comercials, agricultors, transportistes,...) com a accions negatives que resten competitivitat a la producció europea.

Actualment, només l'article 153 del Tractat constitutiu (modificat el 1999 pel tractat d'Amsterdam) en fa referència.

Malgrat que en l'actualitat és un programa separat del de Salut Pública i gestionat íntegrament per la Comissió, la defensa dels consumidors tradicionalment no gaudeix de gaire rellevància.

Una prova d'aquesta afirmació és el document que recull l'*Estratègia política per als consumidors en el període 2007-2013*, les línies d'acció de la qual són:

- Incrementar la confiança dels consumidors en el mercat interior.

- Reforçar el posicionament dels consumidors en el mercat.
- Assegurar que en tots els països europeus es tenen en compte les preocupacions dels consumidors.

Però en canvi no es diu res dels seus drets.

L'objectiu general del programa és complementar les polítiques dels estats membres i **contribuir a:**

- La protecció de la salut, la seguretat i els interessos econòmics i legals dels consumidors.
- La informació i l'educació.
- L'organització per salvaguardar els seus interessos.

Els objectius específics són:

- Assegurar un alt nivell de protecció dels consumidors.
- Incrementar la representació dels interessos dels consumidors.
- Assegurar l'aplicació efectiva de les normes de protecció dels consumidors.
- Reforçar els àmbits de la cooperació, informació i educació.

Convé que passem de parlar d'accions com ara: incrementar, reforçar, assegurar, contribuir, promoure, etc. que només indiquen principis (que, d'altra banda, no són d'obligat compliment), a parlar de "garantir" i "igualtat de drets en tot el territori de la Unió".

Per tant, és imprescindible canviar aquesta dinàmica, tot i la seva dificultat. La primera mesura que proposem és que **la defensa dels drets de les persones consumidores entri a l'Agenda dels nostres parlamentaris**. És imprescindible que el Parlament en parli i ho faci sovint.

Propostes d'ICV-EUiA per garantir els drets dels consumidors i les consumidores:

237. Modificació dels òrgans de participació per tal que els representants de les persones consumidores hi tinguin accés i per tal que la seva participació sigui significativa. En el marc de la Unió la situació de debilitat dels moviments associatius de les persones consumidores és molt rellevant, malgrat el programa de política dels consumidors de la Comissió, la insignificança dels grups de consumidors front els grans grups de pressió, els trusts de productors o les organitzacions patronals, és manifesta.

238. Integrar tota la normativa europea de defensa dels drets de les persones consumidores en un text únic, per tal de millorar la normativa actual que regula a la baixa drets que ja estan consolidats en molt estats de la Unió i millorar-ne alguns aspectes,

com ara la regulació dels contractes financers i d'assegurances. Cal fer un esforç legislatiu per tal que també en l'àmbit dels contractes de serveis financers i d'assegurances es puguin diferenciar els contractes de consum i els contractes entre professionals, que tinguin regulacions diferenciades i que garanteixin drets de les persones consumidores atesa la seva situació d'indefensió front les grans corporacions.

239. Cal que la política dels consumidors de la UE assumeixi, de veritat, el principi de subsidiarietat i modifiqui el seu enfocament cap a les administracions més properes a la ciutadania. La política actual de defensa dels consumidors de la UE està centrada exclusivament en l'àmbit estatal (estat membre) i en el no governamental (organitzacions de consumidors). Aquest enfocament pot ser apropiat per a determinats estats, però no per a d'altres, com ara Espanya. Hem de defensar la importància del poder local en la implementació de les polítiques de defensa de les persones consumidores, tant en àmbits regionals com estrictament locals. Hem d'aconseguir que el finançament europeu tingui en compte també projectes locals en tant que són les administracions més properes a la ciutadania i que poden ser un exemple de bona pràctica per a altres ens locals europeus.

Bloc 3: Una Europa federal al servei de la gent. Una Europa dels pobles

Eix 15: La construcció europea.

Una estructura institucional superada per la crisi

El Tractat de Maastricht va desenvolupar un entramat institucional que impedia l'exercici de polítiques econòmiques expansives. Es va dissenyar una política econòmica europea basada, en primer lloc, en una política monetària centrada exclusivament en els preus, deixant que les polítiques fiscals fossin competència de cada estat, més o menys coordinades pel pacte d'estabilitat i creixement, establint límits per al dèficit i el deute públic.

Aquesta marc macroeconòmic ha estat viable aquests darrers 15 anys gràcies a un creixement econòmic sostingut en el temps, que ha permès mantenir a ratlla el dèficit i tenir la inflació com a gran objectiu de la política monetària.

La crisi econòmica, no obstant, ha fet saltar pels aires aquest entramat institucional. **El que ha posat de relleu la crisi, és que l'estructura de la política econòmica no estava preparada per fer polítiques econòmiques expansives, només era concebuda per fer polítiques de caire neoliberal.**

Tenim una moneda única i 27 polítiques fiscals diferenciades, que posen en perill l'estabilitat de la divisa. A més a més, l'euro està posant en dificultats països com Espanya, que en haver perdut marge per poder fer devaluacions

competitives com als anys vuitanta, es troba lligada de mans i peus cosa que provoca un major creixement de l'atur. Per tal de mantenir l'èxit que fins ara ha suposat l'euro, i perquè aquest sigui viable en temps de crisi, cal avançar cap a estructures de Govern de l'economia a nivell europeu.

El Tractat de Lisboa, cap a on anem?

Europa està submergida en una greu crisi institucional que no és nova, que ve de lluny. La crisi del Tractat Constitucional va posar de manifest les greus mancances que part de la ciutadania percebia en matèria social quan jutjaven el camí emprès en els darrers anys per a la construcció europea.

Europa va tenir clar cap a on volia anar fins a Maastricht. L'assoliment del mercat únic i la moneda única va ser el punt culminant d'un procés que va començar als anys 50 i que, de forma encertada, va escollir la integració econòmica com a motor de la integració al continent.

No obstant, a partir de Maastricht a Europa s'han produït dos fenòmens: la Unió ha estat incapaç de completar la integració econòmica amb objectius ambiciosos en matèria social i política (ni fiscalitat, ni política social, ni política exterior) i, a la vegada, ha estat instrumentalitzada pels neoliberals per esdevenir un agent desregulador. L'acció de la UE, els darrers anys, ha estat centrada en anar desmantellant poc a poc estructures sòlides de l'Europa social (l'últim intent de les quals ha estat la de moment fallida proposta de jornada laboral europea de 65h).

Tots dos fenòmens van de la mà. **No només no hi ha hagut voluntat d'avançar en la integració, sinó que s'ha intentat que el mínim comú denominador liberal fos norma europea, obligant països amb normatives socials més avançades a donar passos enrere.**

Aquesta evolució de la UE els darrers anys ha fet que, avui, molta gent ja no percebi la Unió com un projecte civilitzador i de conquesta de drets, sinó més aviat de retrocés. Aquest fenomen ha estat clar a França. També a Espanya, on la UE era percebuda en els darrers anys com un motor d'avenç (les qüestions ambientals en són un bon exemple) i en la darrera legislatura, només ha estat notícia per gravíssims retrocessos en drets i llibertats: 65 hores, directiva de la vergonya, directiva Bolkestein.

Cap a un nou Tractat de la EU per definir el Govern econòmic de la Unió Europea. Democratitzar Europa: la ciutadania europea.

La crisi ha posat en qüestió de forma clara les estructures actuals de la Unió i el Tractat de Lisboa no aporta totes les solucions necessàries.

És ben cert que els mecanismes institucionals del tractat de Niça són insuficients i per això creiem que cal que les reformes institucionals (sobretot les referides als mecanismes de presa de decisions) del Tractat de Lisboa entrin en vigor, tot i que no n'hi ha prou.

Propostes d'ICV-EUiA per reimpulsar la construcció europea:

240. ICV-EUiA aposta per realitzar reformes institucionals necessàries mitjançant un acord del Consell Europeu. Paral·lelament, reclamem la convocatòria immediata d'una conferència intergovernamental per repensar l'entramat institucional de la Unió i concretament el seu Govern econòmic. Aquesta conferència intergovernamental, que ha de comptar en el seus debats amb el Parlament Europeu, ha de proposar una **Convenció europea** que compti amb la participació dels principals actors econòmics i socials, el Comitè Econòmic i socials i els sindicats, per anar perfilant una proposta.

241. D'aquest procés n'ha de sortir un nou Tractat per a la Unió que tingui com a eix central la redefinició de la política econòmica a Europa, que sens dubte haurà de portar a la creació d'una hisenda i una fiscalitat europees, repensar les regles de la política monetària i fiscal, fent de la Unió un actor econòmic rellevant i amb capacitat d'intervenció.

Legitimar i enfortir la Comissió.

Un fenomen preocupant des del punt de vista de la construcció europea ha estat la pèrdua de poder de la Comissió en el darrer any en detriment del Consell. **La Comissió Barroso ha estat una de les comissions més dretanitzades i més sotmeses a la voluntat dels estats de la història de la Unió. Hem trobat a faltar en els darrers anys una Comissió Europea que exercís d'autèntic òrgan comunitari, independent de les veus dels estats.**

Denunciem que, mentre els socialistes al Parlament Europeu critiquen la Comissió Barroso, els governs com el de Zapatero li donen suport i ja han manifestat, com el govern espanyol, que li tornaran a donar suport en el proper mandat.

Només amb un relleu a la presidència de la Comissió aconseguirem no només frenar l'allau de legislació neoconservadora del darrer període, sinó també retornar a la Comissió el pes i la independència que mereix com a institució.

- **En aquest sentit, reivindicuem un cop més que la Presidència de la Comissió Europea es decideixi en funció de la composició del Parlament Europeu i no a partir d'un gran pacte entre socialistes i populars a Europa.**
- **Reclamem als socialistes europeus que plantin cara a la Comissió Barroso i que apostin per un candidat de tota l'esquerra al Parlament Europeu. Per frenar la dreta a Europa cal un canvi a la Comissió i això només serà possible si l'esquerra al Parlament Europeu i els govern progressistes neguen el seu suport a Barroso.**

Frenar les sentències regressives del Tribunal Europeu de Justícia.

En el darrer període hem assistit també, i així ho ha denunciat la Confederació Europea de sindicats, a un retrocés importantíssim en matèria de drets social fomentat pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea. La seva jurisprudència ha estat en els darrers anys socialment hostil. A través de les seves resolucions, el Tribunal ha tingut un paper important en el desmantellament de l'Europa social, com en el cas de la Directiva sobre desplaçament de treballadors i treballadores, o el cas Laval.

Les llibertats econòmiques i les normes de competència, en estar més blindades en els tractats que els drets social, propicien ara mateix aquest tipus de sentències.

Proposta d'ICV-EUiA:

242. Per evitar aquestes situacions, ICV-EUiA dóna suport a la petició de la CES d'incloure en els Tractats de la Unió una clàusula de progrés social a la UE que subministri al TJCE un principi jurídic vinculant que posi fi a aquesta jurisprudència hostil.

Una Europa ampliada i més integrada

ICV-EUiA sempre ha apostat per ampliar les fronteres de la Unió a tot el seu territori geogràfic, sotmès al compliment dels criteris de Copenhaguen. El projecte europeu ha de ser un projecte compartit i obert a tots els ciutadans del continent i ha d'estar fonamentat en un humanisme laic. Creiem, a més, que el marc de referència de les fronteres de la Unió ha de ser geogràfic i polític i en cap cas cultural o religiós, com algú ha volgut suggerir.

És per això que ICV-EUiA seguim defensant la incorporació de Turquia a la Unió i deixar la porta oberta a la incorporació d'altres possibles candidats. Aquest procés, que s'ha vist frenat per França des de l'arribada a la Presidència de Sarkozy, ha de permetre Europa incorporar no només una de les cultures i civilitzacions més influents en la història d'Europa, la turca, sinó també fer del projecte de construcció europea un procés més divers en termes culturals i d'opcions filosòfiques o religioses. A més, l'adhesió ha de permetre consolidar i aprofundir les reformes democratitzadores a Turquia.

La integració, no obstant, no s'ha de fer sense abans resoldre el greu dèficit institucional que pateix avui la Unió. El 2004, l'ampliació cap a l'est es va fer sense tenir encara aprovats els mecanismes institucionals que fessin viable l'ampliació. Va ser un error, i avui en paguem les conseqüències.

ICV-EUiA creiem, a més, que, per tal de fer viable seguir ampliant les fronteres de la Unió sense que això suposi un fre a continuar el procés de

integració, cal anar inevitablement cap a una Europa de geometries variables.

Avui el debat sobre les velocitats variables s'ha convertit no només en un debat tècnic, sinó que té una dimensió clarament política. Haver de consensuar qüestions com la jornada laboral o la protecció dels serveis públics amb països que tenen un estat del benestar molt menys desenvolupat, porta inevitablement a establir mínims denominadors comuns que suposen per a molts països autèntics atacs contra la protecció social.

Juntament amb això, Europa no aconseguirà mai fer passos rellevants en matèria de política exterior si no és a partir de l'acceptació de velocitats variables.

A aquells qui afirmen que establir velocitats variables suposaria trencar la unitat europea, cal recordar-los que avui ja existeixen diferents velocitats a Europa en matèries tan sensibles per a un estat com pugui ser la divisa.

Proposta d'ICV-EUiA:

243. Ampliació de la UE a Turquia i a d'altres països que puguin demanar-ne la integració, tot permetent l'establiment de velocitats variables que facin que això no suposi un fre a la integració, ni un retrocés en matèria de drets socials per a aquells països més avançats.

Eix 16: Democratitzar Europa: ciutadans europeus per un projecte europeu

Europa ha fet passes importants cap a una major democratització de les seves estructures. L'ampliació de la codecisió ha estat, sense cap mena de dubte, la més important. Però la manca d'un veritable procés constituent en el seu moment, la complexitat del funcionament de les institucions i l'opacitat (com les deliberacions secretes del Consell) posen en dificultats el reconeixement democràtic de la Unió.

Les reformes que incorpora el Tractat de Lisboa no poden ser considerades ambicioses des del punt de vista democràtic. Més aviat es tracta d'atorgar a la Unió de mecanismes per poder funcionar de forma eficaç.

Cal reivindicar la tradició democràtica com a element constitutiu de la identitat europea. Els europeus tenim històries, religions, ideologies i cultures molt diverses; però som europeus perquè compartim els valors democràtics que ens permeten viure junts essent diferents. Com a fons de la qüestió, **cal una reforma institucional profunda.** I si bé el text del Tractat de Lisboa representa un avenç important, hi ha qüestions que cal millorar:

- **Lisboa augmenta les competències en què el Parlament Europeu té capacitat de codecisió, però caldria ampliar-ho a la totalitat dels àmbits polítics de la UE, sense excepció.** Això implica, per exemple,

la plena capacitat pressupostària del PE.

- **En la mateixa línia, és important eliminar paulatinament la unanimitat al Consell en les àrees en què encara hi roman, ja que equival al dret a veto d'un estat membre.** Cal apostar perquè la presa de decisions en el seu si sigui per majoria qualificada, en totes les competències de la UE.

L'objectiu fonamental de la reforma ha de ser que l'entramat institucional garanteixi una veritable separació de poders i corregeixi el dèficit que actualment hi ha en termes de democràcia representativa de la UE.

Propostes d'ICV-EUiA per superar el dèficit democràtic de les institucions europees:

- 244. Facultat d'iniciativa legislativa pel Parlament Europeu.** En aquest sentit, el Parlament Europeu, que és l'únic òrgan escollit per sufragi directe, ha de disposar de plena capacitat legislativa.
- 245. El Parlament Europeu ha de poder proposar i escollir el/la president/a de la Comissió Europea, i no només el Consell com succeeix actualment, quan el PE només pot votar l'Executiu comunitari en bloc.**
- 246. El Parlament Europeu ha de poder escollir el/la president/a del Consell (Presidència de la UE), -que si el Tractat de Lisboa entra en vigor, deixaria de ser rotatori entre els primers ministres de torn per passar a ser a títol personal durant dos anys i mig-, i per tant el/la president/a de la UE ha de ser votat pel Parlament.**
- 247. La Comissió ha de retre comptes plenament davant del Parlament, com a element bàsic de la divisió de poders.**
- 248. Dotar la Comissió de més capacitat sancionadora sobre els governs dels estats membres que vulnerin la legislació comunitària.**
- 249. Les institucions de la UE garantiran la independència absoluta dels organismes oficials, dels serveis públics i de la legislació pel que fa a les esglésies, el clero i les influències confessionals.**
- 250. Reforçar el rol dels partits polítics en l'àmbit europeu com a agents de canalització de la política europea, cal dotar les eleccions europees de llistes transnacionals que escullin part dels diputats del Parlament.**
- 251. Potenciar l'associacionisme europeu com a motor de la integració i la democratització de la UE.** Les associacions i ONG's

d'àmbit europeu han patit també, en els darrers anys, un empitjorament del seu diàleg amb les institucions. A ICV-EUiA reclamem que aquest diàleg torni a ser fluït i que es potenciï de forma molt més important l'associacionisme europeu.

A banda de la tan necessària reforma institucional, hi ha altres elements que són claus per enfortir els mecanismes democràtics de la UE. **La participació ciutadana** és un aspecte clau per a la creació d'una unió política, molt més enllà de l'establiment d'una simple euroburocràcia. És imprescindible reforçar la participació dels ciutadans en el projecte europeu, en facilitar les eines per fer-ho i estimulant-ne el seu ús.

En aquest sentit, la **Iniciativa Legislativa Popular** -prevista al Tractat de Lisboa- és un avenç important. En tot cas, és important garantir que les condicions d'aquest procediment són les adequades, en el sentit que són alhora representatives i assequibles.

Per afavorir la participació ciutadana, ICV-EUiA proposa:

252. Rebaixar l'edat de vot als 16 anys. Representaria la promoció de la ciutadania europea des d'una edat prompta i l'interès per als temes europeus de les noves generacions.

253. Dret a vot de les persones immigrades. Cal tenir en compte, a més, que en molts casos aquestes persones "vénen a Europa" més que no pas al país concret on s'estableixen.

254. Impulsar els referèndums, i fer-los vinculants a tots els estats membres per a la ratificació de tractats i marcs legislatius similars. En relació a aquests textos és important que per a la seva redacció es compti amb Convencions que recullin les demandes i diferents sensibilitats dels agents socials i la societat civil organitzada.

255. Garantir un finançament adequat dels partits polítics a escala europea, per enfortir un veritable espai polític europeu.

Tanmateix, a Europa la democràcia no fa referència només a regles i procediments. La democràcia és un valor, un ingredient bàsic de la identitat col·lectiva europea. Per tant, aquest mecanismes de participació i de millora de la qualitat democràtica han d'anar conjuntament amb una estratègia de **promoció de la ciutadania europea** que reverteixi la manca d'identificació social amb el projecte europeu, fins arribar a convertir-lo en un espai creïble i percebut com a útil.

256. Possibilitar referèndums paneuropeus i en la mateixa data, minimitzant així l'impacte de les conjuntures nacionals en el resultat de la votació. La seva aprovació seria més democràtica si es basés en una majoria qualificada de població i estats membres.

*257. **Impulsar un espai polític europeu amb el foment de l'activitat dels partits polítics europeus, que tindria com a conseqüència lògica que -si no la totalitat- una part del Parlament Europeu s'escollís per mitjà de llistes europees. Aquest fet, permetria, a més, que les diferents famílies europees presentessin, abans de les eleccions, la seva candidata o el seu candidat a la Presidència de la Comissió Europea (o fins i tot de la UE, en virtut de Lisboa), cosa que podria ser un element de judici més per als votants.***

*258. **Per a l'elecció de la resta d'europarlamentaris, establir circumscripcions en clau d'euroregions transnacionals, anant així més enllà de la lògica estatalista, i fomentant la cooperació entre diferents països.***

*259. **Establir a la legislació europea la paritat a les institucions europees. El Parlament Europeu ha de donar exemple i per això s'ha d'establir l'obligatorietat de llistes paritàries, per tal d'assegurar la igualtat entre el nombre de diputats i diputades.***

Fugint de l'àmbit estrictament electoral i consultiu, hi ha altres elements que poden contribuir a fomentar la ciutadania europea:

*260. **Promoure la formació a les escoles, de tal manera que a tots els nivells curriculars s'imparteixin continguts sobre el funcionament de les institucions europees i els mecanismes d'interacció ciutadana amb aquestes.***

*261. **La progressiva harmonització fiscal a la Unió Europea permetria l'establiment d'un "tram europeu" en l'impost sobre la renda, si es modifica l'actual sistema aportació estatal com a percentatge del PIB, contribuiria a l'atenció ciutadana en l'ús dels fons europeus. Aquest sistema podria ser també una porta a l'increment del pressupost de la UE. Un altre element és el del concepte legal de ciutadania europea com a tal.***

*262. **Ciutadania lligada a la residència i que a més doni dret a la mobilitat per tot el territori de la UE. Apostem pels visats Schengen.***

És important destacar la responsabilitat que tenen els governs estatals en la creació d'una veritable identitat europea. Massa sovint els governs desprestigien la UE, utilitzant "Brussel·les" com a excusa de la seva mala gestió mentre que en canvi se n'aproprien els mèrits, deixant-la a ulls de la ciutadania com a font de problemes. En altres casos, els interessos particulars de certs governs dificulten les negociacions i distorsionen el consens entre els vint-i-set, fet que en dificulta l'avenç. Un exemple simbòlic, però que pot tenir molt a veure amb la identificació ciutadana amb la Unió, és la duplicitat dels seus, degut a la

voluntat d'un estat membre que es mantingui un acord ancestral dels tractats que un cert nombre de plens se celebrin anualment al seu territori.

En aquest sentit, com a símbol d'unitat política –a banda de la despesa econòmica i energètica que això suposa (200 milions d'euros i 20.000 tones de CO2 anuals)- apostem per **una sola seu del Parlament Europeu a Brussel·les.**

Per la transparència en la presa de decisions.

Manifestem el nostre compromís amb la lluita per la **regulació dels lobbies**. Brussel·les és el segon centre amb major concentració de llobbistes de tot el món, després de Washington. Hi trobem més de 2.500 lobbies que donen feina a més de 15.000 persones llobbistes, gran part d'elles (4.435) acreditades al Parlament Europeu (la proporció és de 6 llobbistes per eurodiputat/da). No hi ha, en canvi, cap registre obligatori ni cap mecanisme efectiu de rendició de comptes públic de les seves activitats.

En aquest sentit, ICV-EUiA proposa:

263. La creació d'un sistema de registre obligatori, gestionat per la Comissió i amb incentius per als llobbistes, com alertes quan es discuteixen temes del seu interès.

264. La publicació de les audiències de gestió d'interessos dels funcionaris, fer públiques i accessibles les actes de les reunions.

265. Establir un codi de conducta comú per a tots els llobbistes. Desenvolupar i professionalitzar la condició de llobbista amb un sistema de control i de sancions, en cas d'irregularitats o violació del codi.

266. Publicació del llistat de beneficiaris de subvencions estatals i autonòmiques.

Un altre aspecte és el control financer de totes aquelles despeses relacionades amb els eurodiputats i les eurodiputades. La gran divergència de sous i dietes entre diputats i diputades de diferents països no és justificable des de la perspectiva d'igualtat de salaris per la mateixa feina.

Davant dels recents casos de corrupció, exigim al PE transparència i uns mecanismes estrictes de control de despeses i de l'ús del diner públic. Confiem que l'Estatut del diputat sigui una eina útil en aquesta direcció.

Pel què fa a la **transparència**, instem la UE a desplegar un programa de bon govern, transparència i accés a la informació que, de manera intel·ligible, apropi la política europea a la ciutadania europea.

267. **Mecanismes simplificats de denúncia al Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees i la Comissió Europea i de petició al Parlament Europeu**, amb una facilitació dels tràmits per via electrònica que permetin efectuar-ne el seguiment. Això hauria de ser un element que permetés reduir el període de resposta de les institucions.
268. **Fomentar un major coneixement del Defensor del Poble Europeu**, la seva utilitat i les seves competències.
269. **Obrir l'accés públic als documents i les actes del Consell, inclòs el sentit de les votacions dels Estats membres**, cosa que permetria un major control de la societat civil sobre els seus governs.
270. **Donar un paper més actiu de les oficines parlamentàries en les diferents ciutats europees de les activitats de difusió ciutadana de la UE**. Cal una "Aula Europa" que no només permeti difondre informació sobre el projecte europeu, sinó també impulsar debats ciutadans de fons sobre el projecte europeu i posar a la disposició de tothom instruments per adreçar-s'hi.

Per promoure l'europeisme, ICV-EUiA ens comprometem a treballar per tal de:

271. **Apropar el projecte europeu a la ciutadania a través dels nostres parlamentaris**: ampliant els canals de comunicació, les atencions a persones i col·lectius, participant en campanyes informatives, usant les noves tecnologies per difondre la seva activitat, etc.
272. **Impulsar la democràcia deliberativa i els debats europeus d'ampli abast** que, a partir de les prioritats i els assumptes centrals de l'agenda política europea, generin un procés deliberatiu que permeti als ciutadans europeus entendre tant la rellevància de la política europea com la importància de la seva participació.
273. **Generar espais i instruments per canalitzar el debat català sobre el projecte europeu**: trobades sectorials i amb entitats periòdiques per informar sobre els projectes europeus i rebre opinions al respecte, pàgina web per intercanviar informació i idees sobre el projecte europeu. Cal fer un èmfasi especial en les persones migrades -sense oblidar la perspectiva de gènere- que en aquest moments no poden participar en plenitud de drets democràtics en la construcció europea. És important també treballar amb el col·lectiu juvenil en edat preelectoral.

Una Europa dels pobles, de les regions i dels municipis.

Una Europa plenament democràtica, federal i participativa en la que Catalunya tingui veu pròpia.

ICV-EUiA vol una Europa més arrelada en els seus pobles i ciutats i en les seves nacions i regions -estiguin o no reconegudes com a estats-, com a àmbits més propers de participació política i de projecció dins l'espai comunitari europeu.

Per ICV-EUiA la construcció europea ha de ser un procés que tendeixi a la progressiva federalització d'Europa, entesa com l'Europa dels pobles, en què els ciutadans i les ciutadanes puguin participar directament i en la que les nacions sense estat però amb un fort reconeixement institucional i polític, com Catalunya, puguin tenir veu pròpia, amb un major protagonisme en la presa de decisions i en l'aplicació de les polítiques comunitàries.

Volem fer d'Europa una gran espai de democràcia supranacional, una federació de pobles i d'estats, que disposi d'un conjunt de normes, institucions i competències clares i ben definides; una **Europa federal** que funcioni partint de la base de la separació de poders i avançant molt més en el **principi de subsidiarietat**; això és que tant en la formulació com en l'aplicació de les polítiques europees comunes, es tingui en compte i es respecti el paper que correspon a les *“regions europees”*, que a més de poders legislatius, tenen una forta identitat nacional i una clara vocació de participar amb veu pròpia en la construcció europea, com és el cas de Catalunya.

Avançar en el reconeixement de l'Europa dels ciutadans i dels pobles: de la fallida Constitució per a Europa al feble Tractat de Lisboa.

Malgrat el fracàs del procés d'aprovació d'una Constitució per a la Unió Europea i les dificultats i retards que afecten el procés de ratificació del denominat Tractat de Lisboa que l'ha de substituir, des d' **ICV-EUiA ens felicitem que en el nou projecte de Tractat s'estableixi de forma clara que “La Unió reconeix els drets i llibertats i principis enunciats a la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea de 7 de desembre de 2000, tal i com va ser adaptada el 12 de desembre de 2007, la qual tindrà el mateix valor jurídic que els tractats.”**

Aquesta “Carta” reconeix de forma expressa que ***són els pobles d'Europa els qui han creat La Unió*** i els qui han decidit compartir un futur pacífic, basats en valors comuns, ***tot instituint “la ciutadania de la Unió”***. Alhora, en el projecte de nou Tractat s'estableix també que ***“La Unió respectarà la igualtat dels estats membres davant els tractats com també la seva identitat nacional, inherents a llurs estructures fonamentals polítiques i constitucionals, també pel que fa referència a l'autonomia regional i local.”***

ICV-EUiA aspirem a molt més que al simple “respecte” a l'autonomia regional i local dins el marc dels estats actuals, que per nosaltres no pot ser inamovible.

Reconeixement de Catalunya com a nació en una Europa dels pobles. Major protagonisme europeista de Catalunya.

El nostre futur com a poble i el dels treballadors i treballadores d'aquest país, està molt condicionat pel que succeeixi en aquest període de la història europea. Per això **des d'ICV-EUiA aspirem a fer sentir la nostra veu en aquest procés, amb aportacions genuïnament catalanistes, d'esquerres i ecologistes.**

Els objectius estratègics d'ICV-EUiA són:

274. **Reconeixement de Catalunya com a nació sense estat i, en conseqüència, participació plena en les tasques d'un Consell convertit en cambra territorial, participant en l'elaboració de les polítiques europees.**
275. **Aconseguir una participació més efectiva de les comunitats autònomes en els **Consells de ministres europeus**, fent que el mecanisme impulsat pel govern del PSOE el 2004, i negat fins llavors pel PP, sigui un autèntic procés de participació autonòmica en l'elaboració de les polítiques europees**
276. **Organitzar políticament la **nova funció que tindran els parlaments estatals** en l'elaboració de legislació europea, per tal que això signifiqui un augment de la participació democràtica i no un mecanisme retrògrad i antieuropeista de defensa de competències estatals, i garantir que s'estableixin mecanismes de consulta i participació dels Parlaments autonòmics en la formació de l'aportació a aquests processos colegislatius.**
277. **Elaboració d'una llei electoral que estableixi una circumscripció per a les eleccions al Parlament Europeu, formada per les comunitats de Catalunya, País Valencià, les Illes i Aragó.**
278. **Reconeixement del dret a recórrer directament al Tribunal de Justícia en qüestions que afectin directament o indirectament Catalunya.**
279. **Reconeixement de la llengua catalana com a llengua oficial comunitària per estendre en la pràctica l'ús del català en les institucions europees.**

Les eleccions europees són un bon moment per **reivindicar de nou el dret a l'Autodeterminació. Per nosaltres això significa que un poble, i en el nostre cas Catalunya, pot decidir a patir de la seva sobirania com a nació si vol tenir un estat propi i independent, si vol estar integrat en un altre i, en aquest cas, de quina manera es materialitza aquesta integració.**

Tenim molt clar que estem en un món interdependent i en una Unió Europea parcialment unificada en aspectes econòmics i monetaris -més que no pas

socials ni ecològics-, en què no es pot parlar de sobirania excoents ni de nacionalismes insolidaris, ans al contrari, però **no podem rebutjar el dret a l'autodeterminació com una cosa ja superada, ni que només sigui per poder optar sobiranament per una associació solidària i una interdependència entre lliures i iguals, en una Europa federal** en què es respecti plenament la personalitat de cada poble i nació.

Per una sortida progressista de la crisi, amb més cohesió social i territorial a nivell europeu.

Per ICV-EUiA la construcció d'aquesta Europa dels ciutadans i les ciutadanes, més federal i amb major participació dels pobles que la componen, no és un fi en si mateix, sinó que ha de ser un **instrument fonamental per lluitar contra la crisi en base a la definició d'un nou ordre econòmic i social que posi per davant la defensa dels interessos dels treballadors i les treballadores, dels sectors més desfavorits i de les conquestes socials i laborals.**

Per ICV-EUiA la lluita per la "cohesió territorial" dins la Unió Europea expressa la millor forma de conjuminar les necessàries polítiques de desenvolupant ecològicament sostenible i socialment equitatiu, de reequilibri territorial i de cohesió social.

En l'actual etapa de la Unió Europea, es constata una tendència cap a l'accentuació de les disparitats territorials entre les regions de la UE, tant més després de l'ampliació fins a 27 estats membres, amb la incorporació de moltes regions de l'est d'Europa amb un molt baix nivell de desenvolupament econòmic i social, així com també a escala interregional i en l'interior de les mateixes regions tradicionals, que moltes vegades tenen dins seu situacions de desequilibri i marginació entre uns territoris i uns altres i en especial entre les grans conurbacions i capitals industrials i de serveis i els territoris d'economia agrària.

La crisi econòmica i social es manifesta tant a nivell mundial com dins la mateixa Unió Europea entre els diversos estats membres i entre les regions o territoris dels estats membres i es corre el risc que s'incrementin els fenòmens de segregació territorial i d'empobriment de les població.

Davant d'aquests alarmants efectes, cal no oblidar que amb l'actual configuració de la Unió Europea, com a unió d'estats amb polítiques nacionals fortament diferenciades i en competència entre elles, es continuen accentuant els fenòmens de concentració d'activitat econòmica en determinades capitals d'estat o regions molt desenvolupades i amb àrees centrals molt fortes, en detriment de la resta de ciutats i territoris del mateix país, amb dificultats perquè les economies dels territoris situats al marge puguin accedir en igualtat de condicions als mercats globals, en tant s'accentuen els dèficits de finançament dels serveis i les infraestructures públiques, sense oblidar les limitacions objectives que encara imposen les fronteres estatals dins la Unió Europea. El

cas de Catalunya i dels territoris del Langedoc-Roselló en són un bon exemple de tot plegat.

Si no s'intervé políticament, des de tots els àmbits, en la reconducció dels actuals processos de tancament d'empreses, reestructuracions salvatges, destrucció de milions de llocs de treball en els sectors econòmics tradicionals, acompanyats de la progressiva concentració de capitals i de la competència entre les economies dites desenvolupades, **és segur que encara s'aprofundiran més els fenòmens de segregació espacial, disparitats socials, diferències en els nivells de prosperitat i de qualitat ambiental entre les diverses regions europees.** Tot plegat té com a conseqüència que es faci cada cop més difícil –si no impossible- assolir un dels objectius fonamentals pels que es va crear la Unió Europea: promoure la progressiva convergència econòmica i social entre els diversos pobles i les diverses societats d'Europa.

Nous indicadors de desenvolupament social i ecològic de les regions europees per fer unes polítiques regionals més equitatives i efectives.

Fins ara, el principal, si no l'únic, indicador que s'ha tingut en compte per determinar l'elegibilitat de les regions de l'Objectiu 1 (de Convergència econòmica i social) ha estat el Producte Interior Brut; però avui aquest indicador resulta absolutament insuficient per tal com va associat als conceptes de "creixement econòmic" i no pas als de sostenibilitat ambiental, cohesió social i reequilibri territorial.

La visió merament economicista i productivista que ha dominat la determinació de les polítiques de convergència europea s'ha de superar per prendre en consideració una anàlisi més complexa però més real; aquella que posi en peu d'igualtat els indicadors de producció amb els indicadors de desenvolupament humà, benestar social, qualitat del treball, igualtat home-dona, qualitat ambiental, biodiversitat, etc.

És aquesta nova mirada sobre Europa, sobre les seves regions i sobre cada territori i cada ciutat la que hauria d'orientar i marcar prioritats a l'hora de formular els objectius, els recursos i els criteris d'assignació dels fons estructurals i dels programes comunitaris i per determinar les regions i territoris elegibles, en el nou període polític i institucional que començarà amb la previsible entrada en vigor del Tractat de Lisboa.

Les regions europees: àmbits idonis per la cohesió social i territorial.

La nostra opció per la cohesió social i territorial no vol dir apostar per una impossible, a més d'indesitjable, "uniformitat" sinó que vol dir **comprometre's per un desenvolupament que, per ser equilibrat, ha de respectar la diversitat, les diferents característiques, especificitats i disponibilitats –culturals, de recursos humans i naturals, de coneixements i d'experiències- de les diverses realitats nacionals i regionals.** La cohesió

social és una part de la cohesió territorial i ambdues han de garantir que els ciutadans i les ciutadanes puguin aprofitar i desenvolupar plenament els valors i les oportunitats dels seus respectius països i regions.

Front a l'actual crisi econòmica, i per superar els recels i les pors legítimes que suscita entre els ciutadans de tota la Unió Europea –sense excepcions- cal dir clarament que **les solucions no poden ser individuals ni es pot caure en la temptació de “renacionalitzar” les polítiques impulsades a nivell de la Unió Europea.**

ICV-EUiA reclama dels estats, del Parlament Europeu –també dels estatals i dels nacionals- i del Consell de la UE que se sigui agosarat i **que s'aposti per mantenir polítiques comunitàries pensades a nivell global –per fer front als reptes que també ho són: canvi climàtic, canvis demogràfics i migracions, crisi financera, comerç mundial, etc.- però alhora se sigui prou flexible per tenir en compte i adaptar-se a les especificitats de les diverses nacions i regions d'Europa**, per tal que puguin també fer-hi aportació de les seves pròpies iniciatives i contribuir, alhora, a mitigar les desigualtats entre elles.

En el període de la nova legislatura europea -2009-2014- treballarem perquè s'implementi la nova política europea de cohesió territorial, com a punt d'unió i com a expressió pràctica de la necessària integració de les polítiques comunitàries que tenen un fort impacte territorial: les de desenvolupament regional, de desenvolupament rural, de cohesió social i de sostenibilitat - que engloba la lluita contra del canvi climàtic, la qualitat ambiental i la preservació de la biodiversitat (Xarxa Natura 2000) etc.-.

Des d'ICV-EUiA insistim en què **la cohesió territorial també ha de tenir en compte la cohesió dins de les diverses regions**. Això requerirà aplicar un enfocament estratègic, integrador i operatiu dels quatre programes, que sols es pot articular sobre la base de:

Reconeixement i aplicació pràctica del caràcter policèntric dels territoris de la Unió –per la qual cosa cal ajudar a què sorgeixin noves centralitats dins les diverses regions –

Reconeixement de la diversitat de les realitats socials i polítiques de les regions europees.

Per la cohesió social i territorial, ICV-EUiA proposa:

280. ***Pla de Desenvolupament de l'espai comunitari***, com a marc de referència per integrar les diferents polítiques de la UE: l'ocupació, l'educació, l'habitatge i la promoció cultural.

281. ***Una veritable planificació territorial en l'àmbit europeu***, que abordi el paper de les regions i euroregions, especialment en aquelles

densament poblades i que s'estructuren en base a una xarxa de ciutats grans i mitjanes, com és el cas de Catalunya; a més, ha de donar una importància fonamental al sistema d'espais lliures, integrats pels sòls que s'han de preservar del procés edificador i de l'ocupació amb grans infraestructures, com a part d'un únic ecosistema regional.

282. **Establir un “marc europeu d'actuació” en l'àmbit de la política urbana** en què la UE pugui desenvolupar un paper complementari, fent més sensibles als problemes territorials i urbans totes les seves polítiques i garantint que siguin un suport actiu als esforços locals i regionals per assegurar un desenvolupament urbà sostenible.

283. **Actualitzar i relançar els processos d'Agendes 21 locals i territorials** –d'àmbits molt interrelacionats- per fer possible la planificació dels recursos del territori a mitjà i llarg termini, facilitar la participació de la ciutadania i dels agents socials i contribuir al bon govern basat en el principis del desenvolupament sostenible; amb especial impuls a l'associació entre zones urbanes i espais rurals, per ajudar-se mútuament i evitar impactes indesitjables associats a la pressió urbana, la contaminació, la captació de recursos naturals i en general la pressió urbanitzadora.

284. **Caldrà que els estats membres i les regions amb poders legislatius i executius –amb capacitat d'intervenció en la formulació i l'execució de les polítiques comunitàries- determinin quines unitats territorials sub-regionals són més apropiades per a l'elaboració i execució dels diversos programes dels Fons Estructurals i de desenvolupament rural.** Aquesta mesura descentralitzadora i de reequilibri **intern** també ha de tenir aplicació a Catalunya.

285. **Fomentar i ampliar, la cooperació transregional i transnacional,** enfortir els vincles econòmics i socials entre les regions dels diferents Estats membres, i especial entre les regions transfrontereres. Cal que siguin les pròpies regions les que puguin decidir cooperar amb d'altres regions en funció no només de variables geogràfiques sinó especialment per raó de les estructures socials i econòmiques similars o complementàries

286. **Donar més rellevància i reconèixer la capacitat d'iniciativa als poders locals,** en especial a les agrupacions supramunicipals en associació amb d'altres organitzacions de base territorial i social (com les ONG's, sindicats, organitzacions patronals, associacions de caire econòmic) per promoure experiències de cooperació interregional, per tal que es permeti apropar les polítiques de desenvolupament regional i de cooperació als diversos contextos socioeconòmics, fomentar la implicació de la societat civil i facilitar-ne la governació.

287. **Potenciar i donar més possibilitats d'actuació a les actuals agrupacions europees de cooperació territorial (AECT), a partir de les experiències pràctiques. Catalunya també ha d'exercir el seu protagonisme en el context de les regions econòmiques europees en avançar en la construcció de l'euroregió Pirineus-Mediterrània.**

El nostre model federal per a Europa.

És per assolir els anteriors objectius de caire fortament social i ecològic que s'ha d'intervenir per continuar avançant amb força en la progressiva transformació federalista i la descentralització política de l'entramat institucional de l'actual UE, a partir del que resulti de la implantació del Tractat de Lisboa, si finalment entra en vigor.

Per a aquesta legislatura europea 2009/2014, ICV-EUiA proposem els següent objectius:

288. **Ciudadania europea de residència, amb continguts no només polítics, sinó també socials, que expressin la solidaritat entre els ciutadans i les ciutadanes.**

289. **Subsidiarietat per definir amb precisió les tasques que corresponen a la UE i les que són competència dels estats, les regions o els municipis, i pluralitat per preservar les diversitats nacionals i regionals (polítiques, socials, culturals, lingüístiques), que són la riquesa del patrimoni europeu.**

290. **Major protagonisme dels poders regionals i dels poders locals. Per això cal que els estats membres i, per tant, també unes institucions europees que tant en l'àmbit legislatiu –Parlament i Consell Europeu- com en l'executiu –Comissió Europea- concretin i ampliiin els mecanismes comunitaris, però també els nacionals, per donar més participació directa a les regions amb poders legislatius, tant en els processos de formulació de les polítiques, directives i reglaments europeus, com en la seva aplicació, amb els canvis que calguin en l'entrament institucional dels parlaments i cambres territorials dels respectius estats membres, que incloguin regions amb poders legislatius, com és el cas d'Espanya.**

291. **Una nova configuració del Comitè de les Regions. Que les regions es pugin expressar i intervenir de forma diferenciada i amb veu pròpia en els poders locals d'Europa, d'una part, i les regions autònomes amb poders legislatius, per tal de vetllar i influir en la legislació comunitària, i garantir la transparència en la utilització dels fons comunitaris. . Això seria perfectament possible –sense modificar els**

tractats- amb una configuració de caràcter “bicameral” del Comitè de les Regions.

292. Potenciar els agermanaments i les xarxes de ciutats i pobles per la sostenibilitat presents a diferents regions i comunitats de l'estat, i particularment a Catalunya, i altres xarxes d'intercanvi i cooperació entre municipis (tant en l'àmbit europeu, com d'Europa amb els països de la Mediterrània i Amèrica Llatina, entre d'altres) dotant-los de nous recursos i instruments financers.

293. Impulsar els moviments de defensa del territori, els veïnals, associatius i ecològics d'abast europeu, en paral·lel al que ja s'ha anat formant en el camp sindical, que vagin estenent la cultura de la solidaritat i de la dimensió global que tenen els problemes locals; que facin pedagogia de la solidaritat i de la cooperació amb altres ciutats i pobles.

Eix 17: Una veu única al món: la política exterior de seguretat comuna a la Unió Europea

La UE porta un retard molt considerable en el desenvolupament d'una política exterior comuna. Avui en dia, l'impuls d'una veritable política exterior comuna és considerada com un element fonamental perquè els països europeus puguin seguir tenint un pes rellevant en l'àmbit internacional. **Els països europeus no poden ara, i menys en el futur, actuar de forma rellevant per si mateixos. Només la Unió podrà desenvolupar els seus propis mecanismes de política exterior per mantenir una veu europea al món.**

Els darrers temps s'ha posat en evidència la feblesa dels mecanismes de política exterior de la Unió. Una impotència dels europeus que es va posar de manifest amb la incapacitat per reaccionar de forma immediata i actuar de forma unitària a crisis internacionals, com la d'Iraq.

La UE només fa papers rellevants a escala internacional quan la Presidència de torn recau en un dels estats grans, com va ser el cas de la Presidència francesa, i tot i així de forma molt limitada.

Sense l'aprovació de la Constitució ni del Tractat de Lisboa, els avenços institucionals previstos s'han quedat estancats, malgrat que és possible fer millores institucionals sense la seva aprovació. A ICV-EUiA vàrem valorar positivament aquests avenços com un dels pocs elements positius del Tractat Constitucional, tot i que eren extremadament febles.

Tot i així volem subratllar un cop més que les estructures de política exterior han de ser urgentment reforçades. No té cap sentit mantenir 27 diplomàcies més o menys repartides per tot el món, i unes estructures comunitàries en

competència entre si, com la rivalitat en aquest àmbit entre el Consell i la Comissió.

Si bé s'han donat passes importants, com l'anomenada Instrucció Consular Comuna, l'acció consular segueix sent marcadament estatal, tal i com van posar de manifest els atacs terroristes a l'Índia.

En algunes qüestions fonamentals la voluntat dels estats segueix estant per sobre de tot, com és el cas de la reforma de l'ONU, on la UE és incapaç de trobar una posició conjunta, per la defensa tancada del seu lloc permanent al Consell de Seguretat fan França i el Regne Unit.

També la UE porta un considerable retard en el desenvolupament d'una defensa comuna. Avui, els estat europeus generen una despesa militar enorme, descoordinada, i totes les decisions en matèria de defensa estan sotmeses a les directrius de l'OTAN, anul·lant tota autonomia europea en aquest àmbit. Els tímids avenços realitzats en el marc de la PESD no han aconseguit trencar aquest marc.

Al marge de les qüestions institucionals i de la manca de coordinació, Europa ha de decidir quin paper vol jugar al món. Entre la retòrica i l'agenda concreta de l'acció exterior de la Unió, hi ha una important diferència.

La política comercial de la Unió està basada en unes negociacions que només busquen el benefici econòmic immediat, amb acords de col·laboració que inclouen clàusules de condicionalitat de respecte als drets humans i a la democràcia, que no s'acaben executant mai.

A més a més, l'acció de la UE en el marc de les negociacions a l'OMC està exclusivament centrada en la defensa dels propis interessos comercials, i mai pensant en el desenvolupament dels països empobrits.

Malgrat tot, cal destacar també aspectes positius de l'acció exterior de la Unió: l'agenda comuna per lluitar contra la pena de mort, o l'impuls de la legislació internacional contra el canvi climàtic en són bons exemples.

Cal dir en favor de la política exterior de la Unió, que hi ha qüestions que sense els europeus no estarien en cap cas en l'agenda internacional: la protecció dels drets humans i la seva codificació, o la ja esmentada agenda contra el canvi climàtic. Són exemples que mostren que, amb voluntat política, la UE pot ser capaç de desenvolupar una política exterior única amb una agenda civilitzadora.

Propostes d'ICV-EUiA per una política exterior i de seguretat comuna:

Mecanismes institucionals

294. **Posar en funcionament els mecanismes de política exterior que preveu el Tractat de Lisboa**, a través de l'acord del Consell, independentment del futur del Tractat.

295. **Creació d'una estructura única que integri una diplomàcia pròpia**, els serveis del Consell de Ministres i els de relacions internacionals de la Comissió, un ministre d'Exteriors de la UE i un sistema de presa de decisions més àgil que superi la unanimitat. Cal integrar els organismes del pilar comunitari amb la PESC.

296. Si no hi ha acord unànim per a la entrada en funcionament d'aquesta estructura, ICV-EUiA apostem perquè els països que hi estiguin disposats donin el pas, anat a un **sistema de velocitats variables** com ja el tenim amb l'eurozona.

Política comercial exterior

297. **Pressionar l'Organització Mundial del Comerç perquè canviï la seva agenda liberalitzadora per una agenda sostenible; potenciar en primer lloc la reducció de la pobresa.**

298. **Reforma dels subsidis a l'exportació que amenacen les economies dels països pobres.**

299. **Sancionar les pràctiques de les multinacionals europees que fan malbé el medi ambient i atempten contra els drets socials, com ho serien a l'interior d'Europa.**

300. **Obligatorietat de les clàusules ambientals en els acords comercials.**

301. **Execució de les clàusules socials, mediambientals i de gènere de retirada del sistema de preferències generalitzades en cas de vulneració de drets bàsics.**

302. **Revisió de la política d'acords comercials per fer-la girar entorn al desenvolupament.** Acords comercials com el de pesca amb el Marroc suposen un autèntic espoli dels recursos del tercer món.

Política d'asil i ajuda humanitària

303. **Canviar les normes europees d'asil.** Cal revisar la Convenció de Dublín, que pretén harmonitzar les polítiques d'asil de la UE per tal de garantir una millor protecció del demandant d'asil.

304. **Paper actiu de la UE en la protecció dels drets dels asilats, sovint vulnerats pels estats.** En el darrer mandat hem assistit a una preocupant reducció de l'acceptació de demandes d'asil a països com Espanya, i a un tractament inhumà de persones demandants d'asil a

Itàlia. La UE ha de garantir que els seus estats membres compleixen la Convenció sobre l'Estatut dels refugiats de 1951.

305. L'ajuda internacional i humanitària ha de ser també una prioritat. *Ha de ser una prioritat establir un cos civil de pau europeu preparat per actuar en cas d'ajuda humanitària.*

306. S'ha de dotar de més mitjans a l'ECHO (Comissió Europea d'Ajuda Humanitària) .

Prevenió de conflictes

307. *Desenvolupar de forma molt més important la seva tasca de prevenció de conflictes.*

308. *La UE s'ha de centrar en els instruments civils de política exterior.*

309. Creació de cossos civils de pau d'àmbit europeu.

Defensa del multilateralisme

310. *Reforçar els organismes internacionals i el dret internacional.*

311. Articular una veu única el en si de Nacions Unides, impulsar decididament la seva reforma.

312. *Garantir els compromisos internacionals amb el Sàhara.*

Defensa dels drets humans

313. *La UE ha de tenir com a prioritats de la seva política exterior la pau, la democràcia i els drets humans.*

314. *Les clàusules "democràcia i drets humans", incloses als acords d'associació, han de ser executades en cas de violació dels drets humans.*

315. *Cal que Europa activi els seus mecanismes interns de protecció dels drets humans, com les investigacions que pot dur a terme el Consell en cas de constatació de vulneració dels drets. En els darrers anys hem assistit a un preocupant retrocés en matèria de protecció dels drets humans a Europa, especialment a països com Itàlia.*

La política europea de seguretat i defensa

La despesa militar de la Unió Europea va ser de 242.000 milions d'euros l'any 2007 (dades del SIPRI), una contribució més que considerable a la despesa militar global. Si sumem, a més, tots els soldats dels exèrcits dels

estats membres de la UE comptabilitzem 2 milions d'efectius: un 10% dels soldats que hi ha al món.

Les propostes d'ICV-EUiA són:

316. **Reduir el volum global de la despesa militar, ajustar-lo a les veritables necessitats de l'Europa actual, dels 27, tot i reduint, alhora, els efectius de les forces armades estatals, professionalitzant-les i dotant-les d'una doctrina i un equipament eminentment defensiu, d'utilitat per participar en missions de pau i humanitàries en cooperació amb les forces de protecció civil. No volem vint-i-set exèrcits més un, sinó un sol exèrcit per a tota la Unió que permeti una reducció efectiva de la despesa militar a Europa.**
317. **Implementació de la posició comuna en el codi de conducta d'exportació d'armes de la UE, impulsat pel nostre eurodiputat Raül Romeva.**
318. **Treballar per l'elaboració d'un tractat internacional sobre el comerç d'armament.**
319. **Actualitzar l'Estratègia de seguretat europea adoptada pel Consell Europeu de Brussel·les el 2003, per tal d'incorporar-hi tota la dimensió del que s'ha denominat "seguretat humana".**
320. **Actualitzar i fer complir el Tractat de no proliferació nuclear.**
321. **Desenvolupar les capacitats necessàries per tal de poder desenvolupar des de la UE totes les operacions pròpies de la PESD, sense dependre de l'OTAN ni dels estats membres.**

Programes transversals

Eix 18: Feminitzar Europa

Dones i treball

Els ingressos econòmics de les dones segueixen sent la clau per a la seva autonomia econòmica i perquè s'assoleixi una major igualtat en la societat de manera global.

Tot i la legislació i el principi d'igual remuneració per treball d'igual valor en el Tractat de la UE, les diferències salarials entre homes i dones a la UE va en augment i se situen en el 17'4% de mitjana a la UE. A més, les dones estan més representades en els estrats dels salaris baixos, professions menys valorades, amb ocupacions precàries i a temps parcial.

També parlem d'una segregació horitzontal i així, encara que les dones estan realment preparades i qualificades, són els homes els que ocupen els llocs de responsabilitat.

Degut al fet que les dones tenen més probabilitats de treballar a temps parcial i interrompre la seva carrera per motius familiars, és possible que s'enfrontin a conseqüències negatives en termes de remuneració, la promoció professional i els drets de pensió acumulats: la posició desavantajosa de les dones en el mercat laboral comporta una menor acumulació de drets individuals a percebre pensions i altres prestacions socials.

Si la política vol tenir un impacte real sobre l'ocupació, calen més objectius vinculants. Altrament, les diferents formes de desigualtat de gènere en els mercats laborals –l'increment de les formes d'ocupació femenina a temps parcial o precàries– es veuran de forma perversa com un “èxit” per a la igualtat d'oportunitats.

Les propostes d'ICV-EUiA per una veritable igualtat:

322. *Posar fi a la bretxa salarial, cal que es dugui a terme la revisió i l'actualització de la Directiva del Consell Europeu 75/117/CEE relativa a l'aplicació del principi d'igualtat de retribució entre els treballadors i les treballadores.*
323. ***Avaluar l'estratègia de Lisboa des de la perspectiva de gènere** i veure així l'impacte sobre dones i homes, especialment sobre les nombroses línies directrius en matèria de política econòmica i les directrius en matèria d'ocupació.*
324. ***Les condicions de treball a temps parcial i les formes precàries d'ocupació s'han de mesurar sobre la base del treball a temps complert.***
325. ***Introduir nova legislació sobre l'acció positiva a favor de les dones tant en les empreses privades com en el sector públic, a fi que les dones obtinguin com a mínim el 50 %, inclosos llocs de treball de gestió, de direcció i d'alta qualificació.***
326. ***Promoure l'ocupació de qualitat per a les dones** i que s'impulsin accions positives perquè les dones s'integrin en els nous sectors econòmics com el de les energies renovables i en aquells que creen més valor afegit com les inversions en R+D+I.*
327. ***Establir una política de convergència dels salaris mínims.***
328. *Augmentar el suport a les iniciatives econòmiques de les dones a través de la **promoció de l'emprenedoria femenina** en totes les àrees i a tots els nivells.*

329. **Que es consideri l'impacte de gènere en les polítiques de lluita contra l'economia submergida.**

330. **Que s'incorpori la perspectiva de gènere a tots els estudis i anàlisis econòmiques i del mercat laboral que es duuguin a terme.**

331. **Reforma dels sistemes impositius i subsidiaris a fi de facilitar la reincorporació de les dones a la població activa i que hi romanguin. S'hauria de donar prioritat a l'abolició dels sistemes fiscals discriminatoris que desincentiven la incorporació i permanència de les dones en el mercat de treball.**

La protecció social de les dones i els drets de pensió

En molts estats membres de la UE, els sistemes de serveis socials no tenen prou en compte les dones que viuen en la pobresa. El risc de caure en la pobresa és major per a les dones que per als homes, especialment en la vellesa, atès que els sistemes de seguretat social es basen en el principi del treball remunerat de forma contínua i de la major esperança de vida femenina. En molts casos, les dones no compleixen amb aquest requisit a causa de les interrupcions en el seu treball, degut a la distribució desequilibrada entre el treball remunerat i el no remunerat. Molts plans de pensions en els estats membres de la UE segueixen deixant moltes dones només amb els drets derivats que es basen en l'historial laboral dels seus marits, amb la conseqüència que la majoria de la gent gran que viu en la pobresa són dones.

Així mateix, el risc de pobresa és més alt entre les llars monoparentals, el 85 % de les quals són encapçalades per dones.

Propostes d'ICV-EUiA contra l'exclusió social de les dones:

332. **Establir objectius específics sobre la igualtat de gènere per lluitar contra la pobresa i l'exclusió social, amb accions polítiques per donar suport a les famílies monoparentals i no tradicionals, i accions específiques per donar suport als grups de dones que han de fer front a un major risc de pobresa i exclusió social, com ara les dones grans, dones amb algun tipus de dependència, dones migrades, les refugiades i les que pertanyen a minories ètniques.**

333. **Impulsar mesures per oferir a les persones desfavorides, especialment a les famílies monomarentals, una «garantia d'ingressos mínims».**

334. **Aprovar una directiva europea que prohibeixi la discriminació directa de les pensions a les dones que no s'han ocupat en el mercat laboral (perquè s'han dedicat al treball reproductiu).**

335. **Que els estats membres individualitzin els drets de pensions, així com els drets relatius a un sistema de seguretat social.**

Pressupostos amb perspectiva de gènere

Els pressupostos i les polítiques macroeconòmiques a Europa no tenen en compte el gènere. És imprescindible que la Comissió inclogui el pressupost de gènere en el full de ruta d'equitat de gènere i prengui mesures amb l'objectiu d'aplicar la perspectiva de gènere en els pressupostos i les polítiques macroeconòmiques.

S'haurien de prendre noves mesures per tal d'integrar les qüestions de gènere en els pressupostos i la igualtat de gènere en les propostes econòmiques i financeres. Així mateix s'haurien de publicar informes anuals sobre els impactes de gènere de les polítiques macroeconòmiques i financeres.

Les propostes d'ICV-EUiA:

336. **Establir que tots els pressupostos de la UE incloguin la perspectiva de gènere.** Per això, s'hauria de crear un grup de treball sobre pressupostos amb perspectiva de gènere en la Direcció General de Pressupostos.
337. **Implementar l'avaluació de l'impacte de gènere per a les despeses vinculades a tots els Fons Estructurals Europeus mitjançant un protocol.**
338. **Portar a terme una avaluació d'impacte de gènere del pressupost anual de la UE, la qual serà presentada com a document annex.** Aquesta servirà com a document de control del grau d'incorporació de la perspectiva de gènere en les polítiques de la UE, sobre el qual el Comitè pels Drets de les Dones del Parlament Europeu haurà de fer un informe.
339. **Introduir un capítol pressupostari per activitats en igualtat de gènere en el pressupost de cada unitat de la Comissió.**

Participació de les dones en la presa de decisió

La Recomanació del Consell 02/12/1996 va reconèixer que la participació equilibrada de dones i homes en la presa de decisions és un requisit previ perquè la democràcia funcioni adequadament, i es va demanar a tots els Estats membres que adoptessin mesures i estratègies per promoure la igualtat d'oportunitats en el procés de decisió política.

Però tot i amb això, les dones segueixen estant infrarepresentades a la Unió Europea (el percentatge de dones al Parlament Europeu oscil·la entre el 58% i el 0%, dependent de l'Estat membre, amb una mitjana del 30%), en els seus

òrgans de decisió, en els llocs de presa de decisions polítiques dels estats membres i, en general, en la presa de decisions de la vida econòmica i social.

Propostes d'ICV-EUiA per garantir la participació de les dones:

340. **Establir la paritat en la representació de dones i homes en la Comissió Europea, el Parlament Europeu, el Comitè Social i Econòmic i el Comitè de les Regions.**
341. **Donar suport a la participació de les dones en la política, incentivant el treball en xarxa, proveint recursos específics per a les dones candidates i liderant campanyes per promoure la participació de les dones en la política.**
342. **Els estats membres haurien de revisar les seves constitucions, legislacions i pràctiques, amb l'objectiu d'assegurar que la igualtat de gènere està considerada com un principi fonamental, i revisar l'impacte de gènere dels sistemes electorals per, d'aquesta manera, prendre mesures que assegurin una representació política equilibrada entre homes i dones.**
343. **Els partits polítics europeus haurien de considerar l'establiment d'un sistema de quotes a les seves llistes per a qualsevol òrgan a Europa, considerant alternar homes i dones als primers llocs de les llistes electorals com una de les millors maneres d'aconseguir una participació política de les dones a curt termini, proposant una adaptació de les legislacions perquè això sigui possible.**
344. **L'Institut Europeu per a la Igualtat de Gènere ha de supervisar i avaluar el grau de participació de dones i homes a la vida política i pública, establint i aplicant indicadors per la supervisió i l'avaluació sobre la base de dades segregades per sexes internacionalment comparables, així com publicar informes sobre les mesures preses i el progrés fet en la participació de les dones en la presa de decisions.**

Polítiques sobre els temps

Per assolir la igualtat entre dones i homes, una de les barreres més difícils de superar és el rol tradicional de la reproducció i la cura de la llar. Les dones, i no els homes, encara són considerades les principals responsables de la cura de nens i altres persones dependents i molt sovint es veuen obligades a triar entre la maternitat i la carrera professional.

La legislació comunitària ha de ser revisada per tal d'establir mesures d'impuls a assumir responsabilitats familiars dones i homes per igual. En aquest sentit, els patrons del temps de treball i de temps personal i familiar són els problemes que s'han d'abordar.

Tant els homes com les dones han d'assumir d'una forma equitativa la responsabilitat en els sectors públic i privat, en l'econòmic, polític i la vida familiar.

Propostes d'ICV-EUiA per incorporar les polítiques del temps a les polítiques europees:

345. *Posar en pràctica la resolució de 29 de juny de 2000 i la celebració del Consell Europeu de Barcelona de 2002 (tenint en compte també la Resolució del PE de març de 2004 i febrer de 2007, sobre la solidaritat intergeneracional).*
346. ***Una nova Directiva sobre la conciliació de la vida laboral i familiar per a les persones que cuiden de familiars dependents.** Els estats membres han de tenir en compte que es tingui un horari de treball flexible i millorar els horaris de les institucions d'atenció infantil, per ajudar les dones i els homes a combinar el treball i la vida personal i familiar.*
347. *El nostre posicionament sobre la Directiva 92/85 és el d'establir un **permís de maternitat mínim de 24 setmanes, amb la percepció íntegra del sou.***
348. *Revisió de la Directiva del Consell 96/34/CE relativa a l'Acord marc sobre el permís parental celebrat per la UNICE, el CEEP i la CES. Aquesta hauria d'establir un **permís parental de 6 setmanes amb la percepció del 100% del sou i un període opcional de 18 setmanes més amb la percepció d'entre el 80 i el 100% de les retribucions.** Aquesta també s'ha d'ampliar per incloure altres formes de permisos familiars i garantir els drets de seguretat social durant aquests períodes.*
349. *Revisió de la Directiva 86/613 sobre la **igualtat de tracte per a les treballadores per compte propi en cas de maternitat.***
350. *La Comissió hauria de portar a terme una **campanya de sensibilització** i establir projectes pilot per **facilitar la participació equilibrada de dones i homes en la vida professional, personal i familiar.***

Violència masclista

La violència exercida contra les dones és l'expressió més extrema dels valors patriarcal, que perpetuen una relació de superioritat i poder dels homes envers les dones.

Aquesta violència, que és una greu vulneració dels Drets Humans i que pateixen les dones directament, però també les filles i els fills i la societat en el

seu conjunt, adquireix múltiples formes: física, psíquica, sexual i econòmica i els estats membres han de prendre consciència de la gravetat i la importància d'aquesta xacra social .

S'ha de demanar un rigor total a l'hora d'establir les mesures per abordar el problema que impliquin instruments legals, policials, econòmics, sociosanitaris i educatius i que incloguin la detecció, la prevenció, l'atenció, l'assistència, la protecció, la recuperació i la reparació.

S'ha de reconèixer aquest delictes, des del punt de vista penal, però també s'ha de treballar en l'àmbit preventiu, la salvaguarda física i la llibertat de les dones, intensificant el rebuig social que necessàriament ha de provocar.

Exigim el dret de les dones a viure sense violències masclistes, com a valor indispensable per poder assolir la plena igualtat.

Contra la violència masclista, ICV-EUiA proposa:

351. **Atorgar el dret d'asil a les dones que pateixen violència masclista.**

352. **Desenvolupar un Pla integral europeu per a l'eradicació de la violència masclista** que abordi els drets de les dones des de la prevenció, l'atenció, l'assistència, la protecció, la recuperació i la reparació.

353. **Promocionar la recerca en els àmbits relacionats amb la violència masclista.**

354. **Desenvolupar un protocol d'assetjament sexual i per raó de sexe a les Institucions Europees.**

La lluita contra la prostitució forçada

El tràfic i la de persones, especialment de dones i infants, per a l'explotació sexual i altres formes d'explotació, és una de les violacions més sèries dels drets humans. Dades recents il·lustren que el tràfic de dones per explotar-ne comercialment la seva sexualitat ha augmentat vertiginosament.

Propostes d'ICV-EUiA contra la prostitució:

355. **Crear una base legal clara per lluitar contra el tràfic de persones amb fins d'explotació sexual així com dels temes relacionats de la immigració i l'asil.** Aquest marc legal abordarà els àmbits social i judicial per protegir i donar suport a les dones víctimes de la prostitució forçada.

356. ***Els estats membres han d'establir una legislació que reforci la persecució i la condemna dels traficants (especialment mitjançant l'establiment de penes dissuasives i efectives), tant de persones físiques com legals.***
357. ***Desenvolupar un Pla integral europeu per combatre la prostitució forçada.***
358. ***Els estats membres han de perseguir les persones que fomenten, concerten o utilitzen serveis sexuals de menors (la definició dels quals hauria de ser la mateixa en tots els estats membres; és a dir, les persones menors de 18 anys).***
359. ***Els estats membres han de ratificar la Convenció del Consell Europeu contra el tràfic de persones.***
360. ***Les institucions de la UE i els estats membres haurien de promoure estratègies de prevenció específiques com a element clau per lluitar contra el tràfic de dones i nenes.***
361. ***El Consell i la Comissió haurien de recollir dades sobre el tràfic i la tracta de persones i emprendre punts de contacte nacional o nomenar relators per recollir, intercanviar, difondre i processar informació sobre el tràfic i la tracta.***

Les dones migrades a Europa.

Les dones migrades s'enfronten a problemes específics, fonamentalment en termes d'accés al mercat laboral, taxes d'ocupació baixes i taxes d'atur altes, habilitats lingüístiques limitades, un índex baix en educació, una participació limitada en la vida social, política, sindical i cultural del país d'acollida, pobresa i exclusió social.

El nombre de dones migrades en situació d'il·legalitat està creixent a Europa. En conseqüència, un ampli nombre de dones migrants viuen i treballen a la UE sense cap tipus de protecció, amb un accés molt limitat als drets i als serveis i fonamentalment ocupades en l'economia submergida.

Propostes d'ICV-EUiA per les dones migrades:

362. ***Que s'estableixi un marc legal que garanteixi els drets fonamentals de les dones i les nenes migrades i defensi la protecció de les dones que es trobin en situació irregular, enfront de qualsevol forma d'explotació.***

Els estats membres han de:

363. **Garantir que les dones migrades que arriben mitjançant acords de reunificació familiar gaudeixin d'un estatus legal independent de l'estatus del seu cònjuge, que inclogui permís de residència i permís de treball.**
364. **Promoure l'accés de les dones migrades a l'ocupació, assegurar una formació ocupacional adequada, adoptar mesures positives per lluitar contra la doble discriminació soferta en el mercat laboral i crear condicions favorables per a la seva incorporació en aquest.**
365. **Introduir una formació lingüística obligatòria per a les dones i les nenes migrades, per tal de facilitar-ne la integració i protegir-les de la discriminació en la família i la societat.**
366. **Establir programes per promoure la integració de les dones migrades que impliquin els seus cònjuges, especialment en el camp de la criança dels infants o l'accés als serveis sanitaris.**

Dones, salut i medi ambient

Homes i dones experimenten la salut de diferent manera, però hi ha poca informació sobre les diferències de sexe en l'evolució biològica a les malalties, els símptomes i la resposta al tractament, en part perquè molts dels assajos clínics no inclouen o comparen els resultats per sexes (se suposa que els homes i les dones sofreixen símptomes similars i responen de la mateixa forma al tractament). Introduir la perspectiva de gènere en els temes de salut ajudaria a identificar i clarificar les diferències entre homes i dones, nens i nenes, i a veure com aquestes diferències afecten la salut, així com l'accés i la interacció amb el sistema d'atenció de salut.

Els drets humans de les dones inclouen el seu dret a tenir control i decidir lliurement i responsablement sobre qüestions relatives a la seva sexualitat, inclosa la salut sexual i reproductiva, lliures de coerció, discriminació i violència. Exigim que aquests drets humans es respectin i s'apliquin plenament, inclòs el dret a un avortament lliure, segur i gratuït per a totes les dones i el dret a una salut sexual i reproductiva escollida.

Les propostes d'ICV-EUiA:

367. **Incloure la perspectiva de gènere en tots els aspectes mediambientals, de salut i de seguretat.**
368. **Garantir una igualtat d'accés als sistemes de salut i cura.**
369. **Incloure la perspectiva de gènere en l'assistència mèdica, així com en la investigació mèdica relacionada amb la salut i la seguretat.**

370. **Establir un marc legal europeu en drets sexuals i reproductius de les dones** que inclogui polítiques de prevenció, educació i formació del personal sanitari.
371. **Reconeixement del dret a interrompre la gestació, segons el principi de lliure decisió de les dones.**
372. **Millorar la salut de la dona en el treball.** Les estratègies nacionals en temes de salut haurien d'incloure polítiques integrades que recollissin estàndards de salut al treball per a les dones.
373. **Analitzar i realitzar estudis de com les feines de cura dels altres provoca un esgotament psíquic i físic a les dones.**
374. **Incloure formació obligatòria en desigualtats de gènere i principis ètics i morals per al personal dels serveis mèdics.**
375. **Processar els metges que porten a terme mutilacions genitals i retirar-los la seva llicència mèdica.**
376. **Intensificar iniciatives que siguin sensibles al gènere adreçades a temes de salut sexual i reproductiva..**

Política econòmica i internacional:

Comerç Internacional

Hi ha poca informació sobre l'impacte del comerç o de la globalització econòmica sobre les dones. En part, això és a causa de la manca de dades diferenciades per sexe en les estadístiques, i en part a causa de la manca de consciència de gènere en les anàlisis econòmiques i els models utilitzats.

Un gran nombre de dones qualificades es beneficien de la liberalització del comerç. No obstant això, alhora, moltes dones treballadores, petites agricultores i petites comerciants estan reduint el seu espai en aquest àmbit econòmic i comercial.

La situació de la dona no ha millorat per la liberalització comercial. Per contra, els drets socials i econòmics de la dona, enunciats en la Plataforma d'Acció de Pequín, són ignorats o fins i tot es defineixen com les barreres comercials subjectes a la desregularització.

Les propostes d'ICV-EUiA per incorporar la perspectiva de gènere a la política de comerç internacional:

377. **Millorar els estudis sobre els efectes que la liberalització comercial té sobre les dones** i establir la disgregació per sexes de les estadístiques per poder fer una millor anàlisi.
378. Creació d'un **instrument d'avaluació de l'impacte de gènere**, que sigui obligatori abans del tancament dels acords comercials amb tercers països.
379. **Establiment d'una unitat de comerç i gènere a la DG Comerç.**
380. **Inclusió de normes de treball en acords bilaterals i multilaterals amb tercers països** amb la finalitat de millorar les condicions de treball de dones i homes.

Política internacional

Tot i l'existència d'un gran nombre de declaracions polítiques i recomanacions, programes d'acció i legislació específica a nivell nacional, la desigualtat i la discriminació de gènere encara persisteixen a Europa i arreu del món.

Per això, ICV-EUiA proposem:

381. **Aixecament de totes les reserves al CEDAW** (Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra les dones), adoptat el 1979 per l'Assemblea de Nacions Unides, i ratificació del seu Protocol per tots els estats socis.
382. Els estat membres haurien de continuar portant a terme els seus compromisos de la Declaració i la Plataforma de la l'Acció adoptada a Beijing (1995) i durant les reunions de Bejjin+5 i Bejjin+10, així com els seus compromisos conforme la llei internacional, en particular en relació a la implementació de la Resolució 1325 del Consell de Seguretat de Nacions Unides i l'estratègia de Lisboa.
383. **Animar Nacions Unides a què promogui una nova Conferència Mundial de Dones.** Assegurar la creació d'un fòrum apropiat sobre els drets de les dones, mantenint així l'esperit de la Quarta Conferència Mundial de Dones de Beijing .
384. **Incorporar la perspectiva de gènere en els programes europeus amb països tercers** per tal d'establir estàndards d'igualtat entre dones i homes.

Les dones en els conflictes armats i en la prevenció de la pau

La violència masclista adopta múltiples formes i, en particular, en els contextos de conflicte armat. A més, s'exerceix des dels governs, des dels grups armats

d'oposició, fins i tot des del personal d'operacions de manteniment de la pau. Així doncs, és sota un context bèl·lic on les dones es troben en situació de màxima vulnerabilitat, on aquesta xacra pren una especial dimensió i on poden arribar a patir múltiples violències: el desplaçament forçat, els segrestos, els abusos sexuals, la violència física, la violència psicològica. Les agressions que pateixen les dones en situació de conflicte són flagrants violacions del seu drets a viure sense violències, i per tant flagrants violacions dels Drets Humans.

Per això, ICV-EUiA proposem:

385. **Establir un Pla d'Acció de la Unió Europea per a la posada en pràctica de la Resolució 1325 del Consell de Seguretat de Nacions Unides, que entre d'altres, reconeix la necessitat d'incorporar la perspectiva de gènere en les operacions de pau, així com l'especial atenció a la protecció, als drets i a les necessitats de les dones.**
386. **Instar Nacions Unides a l'assignació de fons econòmics per donar suport a les víctimes d'abusos sexuals com una manera d'empoderar dones i nenes per prevenir els abusos sexuals.**
387. **Implementar el Codi de conducta de la Unió Europea sobre l'exportació d'armes, com un mitjà per reduir el nombre de conflictes armats al món.**
388. **Una política de la Comissió Europea d'Ajuda Humanitària (ECHO) per prioritzar i donar ajuda financera a les dones que han patit violència de gènere durant els conflictes.**
389. **Que el Tribunal Penal Internacional jutgi la violació dels Drets Humans de les dones com a crims de guerra.**
390. **Dotar la UE de la figura del o de la representant especial per als drets de les dones, que potenciaria l'empoderament de les dones en la política exterior i el desenvolupament.**

Eix 19: Des d'Europa per l'emancipació juvenil

L'actual generació de joves és la que ha viscut la realització d'una major integració europea en la vida quotidiana. Els i les joves d'avui en dia formen part o han participat en programes d'intercanvi comunitari, han viatjat pel continent amb inter-rail gràcies a l'eliminació de barreres en la mobilitat interior i han teixit xarxes socials amb joves d'arreu del continent. Això té molt a veure amb el fet que és el primer grup que ha crescut –si no ja nascut– amb l'Estat espanyol com a membre de la Unió Europea. Tanmateix, essent una de les generacions més ben preparades a nivell de formació acadèmica, habilitats personals i coneixements tecnològics, és també una de les generacions de joves amb més risc davant la precarietat laboral, l'atur i l'exclusió social. De la

mateixa manera, aquesta situació no és aliena a l'actual model de construcció europea.

En un context de domini de la dreta a Europa, i per tant en la correlació de forces que determina les polítiques comunitàries, l'enfocament de les polítiques de joventut també se'n ressent. Per la dreta, i alguns que s'anomenen d'esquerres, la gent jove és percebuda com un problema que genera incomoditat per a la societat. De la mateixa manera, ho consideren com un parèntesi o un virus passatger abans d'una veritable etapa adulta, negligint de la importància que aquesta etapa té en el projecte vital. Sobre aquestes bases, conceben polítiques de joventut no des de l'òptica de la inclusió social, sinó com a distracció i com a pal·liatiu d'aquesta problemàtica. ICV-EUiA ens oposem radicalment a aquesta concepció: entenem que el jovent no ha de ser considerat com un grup conflictiu, sinó com una part important de la societat que contribueix essencialment al seu desenvolupament. En definitiva, donat que els joves aspiren a ser inclosos en els diferents àmbits de la societat, cal trencar amb l'encasellament dels i les joves en els estigmes tradicionals i considerar-los com a agents actius imprescindibles per a la transformació social.

ICV-EUiA fem política conscients de la transcendència de les nostres accions pel benestar i la sostenibilitat de les generacions futures. ICV-EUiA creiem que l'objectiu de les polítiques de joventut ha de ser millorar les condicions de vida, formació i treball i, alhora, obrir oportunitats de participació social. Els i les joves no només tenen el dret legítim de reclamar un present i un futur millors, sinó que tenen la responsabilitat de treballar-hi. Per poder fer-ho de forma plena, però, és fonamental reconèixer les seves necessitats específiques i donar-hi respostes que en garanteixin la plena inclusió social. Per tant, les polítiques de joventut a nivell europeu han de crear un marc per aconseguir igualtat en l'accés i en l'exercici dels drets de ciutadania, com a membres de la societat, a la mateixa alçada de la resta de grups d'edat. Per això, ICV-EUiA treballem per unes polítiques de joventut que incloguin la solidaritat intergeneracional, entenent-la com la complementació de les necessitats de la gent jove amb les d'altres grups d'edat.

Però més enllà d'això, les polítiques de joventut no són eficients si no vénen dels i les joves. Des d'ICV-EUiA considerem essencial que siguin escoltats/es i justament representats/es, per tal que puguin participar quan es dissenyin o reformin les polítiques que els afecten directament. Es tracta de donar transversalitat a les polítiques de joventut, en el sentit que no només es considerin certes àrees amb una relació directa amb els i les joves, sinó d'aportar la mirada en clau juvenil a tots els àmbits de la societat en general. De la mateixa manera, es tracta de garantir que l'actual marc normatiu i els nous processos legislatius no posen pals a les rodes al desenvolupament de les persones que han de conformar la societat present i futura.

Educació

L'educació és crucial per construir un futur col·lectiu de benestar, tolerància i justícia social. A més, en un espai de diversitat, com ho és la Unió Europea, l'educació en els valors de la tolerància, el diàleg i el multiculturalisme és fonamental per gaudir de la convivència. És per això que creiem que l'educació ha de ser universal i per tant pública a tots els nivells, per a totes les persones sense importar la seva renda, creença religiosa, origen, ètnia, discapacitats o edat. Creiem també que aquesta educació ha d'estar proporcionada des d'una perspectiva no confessional. Per contra, la conscienciació en els valors socials i ambientals hauria d'estar inclosa en el programa escolar de tots els estats de la Unió. A més a més, l'educació sexual, que ha de ser obligatòria, ha de fer especial èmfasi en els drets sexuals i reproductius i en el respecte a les minories sexuals, per combatre l'homofòbia. En definitiva, el rol de l'educació ha de ser aconseguir el ple desenvolupament de les persones i les seves potencialitats.

Segons l'estratègia de Lisboa, la UE ha d'esdevenir la principal economia mundial, i ho ha de ser basant-se en la societat del coneixement. Però sense un augment de la inversió pública en educació, aquests objectius no poden ser assolits, ni tampoc la necessària modernització tecnològica de l'educació i la seva adaptació a la societat del coneixement. L'accés universal i gratuït a Internet, per tal d'evitar l'analfabetisme digital, el del segle XXI, ha de ser un dret de les persones i un objectiu primari per les institucions europees.

En el camp de la construcció del projecte polític de la UE, per tal de consolidar la ciutadania europea hem de garantir i promoure l'ensenyament de llengües des de la primària i impulsar les estades d'estudi a l'estranger, com per exemple el programa ERASMUS. Per tal que això es pugui fer de forma satisfactòria cal destinar-hi els recursos necessaris i garantir-ne un veritable accés universal. També a nivell universitari, la implantació de l'Espaï Europeu d'Educació Superior, l'anomenat procés de Bolonya, que requereix estudiar a temps complert, deixa moltes persones que necessiten treballar per poder estudiar, fora de la universitat. És en aquest sentit que reclamem una major inversió en universitats i beques, i que es tingui en especial consideració l'impacte del pla en la composició social de l'alumnat universitari. Finalment, ICV-EUiA creiem que l'educació en si, no és només una eina per entrar al mercat laboral, sinó també una part fonamental en el desenvolupament intel·lectual de les persones.

Per acabar, volem remarcar la necessitat que l'educació no formal, aquella que ensenya la importància de la cooperació col·lectiva i la dedicació, sigui entesa com una part integrant de la formació de les persones i la necessitat que s'impulsi el seu reconeixement formal. En aquests sentit considerem important per a l'enfortiment de la identitat europea la promoció de l'associacionisme juvenil transnacional i el suport als projectes europeus d'educació no formal.

ICV-EUiA proposem:

391. **Introduir l'educació per la ciutadania europea en els programes educatius a tots els nivells a tots els països de la UE.** De la mateixa manera, en el marc del compromís de la UE per la no-discriminació, impulsar legislació per la coeducació a tots els estats de la UE.
392. **Impulsar des del Parlament Europeu la declaració de l'accés a Internet universal i gratuït un dret de les persones,** i que conseqüentment la Comissió Europea elabori un programa per tal de lluitar contra l'analfabetisme digital a la UE. De la mateixa manera, destinar una part dels fons de cooperació a programes similars arreu del món.
393. **Implicar el Parlament Europeu en el seguiment i control exhaustiu de la implantació de l'Espai Europeu d'Educació Superior.** Promoure l'augment de la inversió pública en universitats i beques.
394. **Incrementar i fer progressives les beques per al programa ERASMUS i les ajudes per estudiar idiomes a l'estranger,** de tal manera que aquestes siguin suficients per a la subsistència dels estudiants d'intercanvi.
395. **Impulsar el reconeixement de l'educació no formal a l'alçada d'altres tipus de formació reconegudes,** introduir-hi els camps pertinents en el model europeu de currículum vitae.
396. **Promoure l'estudi de llengües europees,** per tal de preservar la riquesa que representa la diversitat cultural i facilitar el diàleg intercultural. En aquest sentit, cal que les institucions europees donin exemple en protegir les llengües regionals no oficials de la UE. Cada europeu i europea hauria de parlar dues llengües europees a banda de la materna.

Treball

Actualment a tota la UE vivim moments difícils, d'especial incertesa econòmica. L'actual model econòmic i financer ha quedat en entredit no només com a generador de benestar sinó ara també com a garantia de desenvolupament econòmic. Aquesta conjuntura té un especial impacte en els i les joves d'avui en dia, que són la primera generació des de la Segona Guerra Mundial que té expectatives de vida inferiors a les dels seus pares i mares. Així, afronten amb moltes dificultats el procés d'emancipació com a joves, amb un mercat laboral de difícil entrada i fàcil sortida, producte d'una elevada precarietat i temporalitat per als joves.

Aquestes polítiques empresarials vers els joves, reforçades per una estructura del mercat de treball a Europa molt internacionalitzada, genera una gran

competència per accedir a llocs de treball. Els i les joves, malgrat tenir cada cop més formació acadèmica i a nivell d'idiomes, sovint han de renunciar a exercir feines d'acord amb el seu nivell d'estudis per exercir tasques per les quals tenen sobrequalificació. A banda de la frustració generada per aquesta situació, això té conseqüències sobre la gent jove amb menys qualificació, que té més dificultats per trobar feina. Lògicament, la crisi ha agreujat aquesta situació, ja d'entrada preocupant, amb la destrucció de milers de llocs de treball arreu d'Europa. Aquesta elevada demanda de llocs de treball i la gran competició per accedir a una feina digna comporta acabar acceptant condicions salarials i laborals molt més precàries del que pertocarien. La conseqüència, per tant, és que quan aconseguixen entrar al mercat laboral ho fan amb salaris molt baixos, a vegades de misèria, molt més propers al salari mínim que al mitjà.

El context europeu dels darrers anys ha empitjorat encara més aquest fenomen. La integració a la UE dels països de l'Europa de l'est l'any 2004 amb l'objectiu d'ampliar el mercat interior ha tingut, degut al paradigma neoliberal imperant a Europa, efectes devastadors sobre les condicions laborals. La diferència abismal entre estàndards de vida i les condicions de vida entre els països de la Unió, lligat a la desregulació del mercat laboral derivat, promogut per la dreta europea, ha generat una harmonització a la baixa dels drets socials. En definitiva, els joves de casa nostra no només competeixen entre ells per obtenir llocs de treball, sinó que també s'enfronten a les condicions molt més baixes que permeten altres països. L'intent més clar d'imposar aquesta lògica va ser la directiva Bolkestein, i més recentment la directiva de les 65 hores. ICV-EUiA ens oposem frontalment a la desregulació del mercat laboral i a la rebaixa de les condicions socials a la UE. És per això que treballarem per protegir les condicions laborals i salarials, per assegurar que aquestes no van a menys a casa nostra, sinó que van a més a tota Europa.

Un aspecte que afecta molt especialment els i les joves són les pràctiques professionals, que en moltes ocasions són un requisit per graduar-se. En qualsevol cas, les pràctiques han de tenir una remuneració justa. A més, de cap manera les pràctiques han de servir per substituir llocs de treball permanents, ja que la naturalesa de les tasques i les seves responsabilitats són diferents. Així, és fonamental assegurar la part formativa de les practiques professionals, mitjançant l'assignació de tutors que controlin el compliment dels objectius de manera satisfactòria. I atès que durant el temps que duren les pràctiques es treballa, aquestes haurien de ser reconegudes com a tals a l'hora de recapitular l'experiència laboral.

Finalment, cal plantejar la doble discriminació que pateixen les dones joves, que sovint perceben menys salari per la mateixa feina. La UE ha de fer especial seguiment d'aquesta situació i castigar les empreses que siguin còmplices d'aquesta injusta realitat.

ICV-EUiA proposem:

397. **Implantar un Salari Mínim Europeu**, de com a mínim el 60% el salari mitjà de cada estat membre per tal de lluitar contra la precarietat laboral i facilitar l'emancipació del jovent.
398. **Prohibir les pràctiques no remunerades** mitjançant sancions als empresaris i reconèixer-les com a experiència laboral a l'hora de cotitzar. Establir una remuneració mínima per hora treballada dels becaris.
399. Demanar a les institucions europees un **seguiment i la sanció** pertinent a les empreses que facin **discriminació salarial entre homes i dones**.
400. **Promoure la participació en reconèixer les tasques de voluntariat i activisme juvenil a la societat civil**, facilitar l'accés als programa europeu de servei de voluntariat i incrementar el seu finançament per millorar les condicions dels voluntaris i les voluntàries.
401. En cas que la UE adquireixi en algun moment la competència en matèria d'hisenda, desincentivar fiscalment la temporalitat en els contractes i afavorir contractes de llarga durada que garanteixin l'estabilitat dels joves.
402. **Impulsar des del Parlament Europeu una directiva europea sobre les deslocalitzacions**, evitant així la competència deslleial i el dumping social i ambiental en el si de la UE. Obligar a les empreses que han rebut subvencions europees o dels estats membres que es deslocalitzin sense motius de pes reals a retornar l'import percebut

Drets sexuals i reproductius

L'imaginari col·lectiu internacional té una visió d'una Europa moderna, oberta i inclusiva. Aquesta imatge, sortosament real en alguns casos, difereix amb la realitat en molts estats de la Unió, especialment des de la incorporació dels 10 països de l'est. A Malta o Irlanda, per exemple, moltes dones es veuen impedides de decidir si volen o no tenir fills per motius religiosos. A Polònia, manifestar una condició sexual diferent a la predominant significa discriminació, persecució i exclusió social. La construcció d'una Europa inclusiva i cohesionada, comença per fer front a aquest tipus de situacions i aturar-les.

El dret a fer lliure ús de la sexualitat, que semblava garantit a l'Europa moderna, s'ha vist amenaçat els darrers anys per manifestacions fòbiques respecte al col·lectiu LGTB, algunes d'aquests fins i tots ramb el suport de representants d'estats membres de la Unió. Aquesta situació, inacceptable, que fomenta la discriminació i impedeix a moltes persones viure la seva vida en llibertat, ha de ser resposta en dos sentits: amb un canvi cultural que ha de ser impulsat a nivell europeu i amb un marc regulador comú i obligatori que garanteixi els drets de les minories sexuals sense importar en quin indret d'Europa visquin.

Finalment, pocs són els estats on la dona té el dret a decidir sobre el seu propi cos. El tradicionalisme i l'herència catòlica encara molt present i molt forta en diversos estats de la Unió es tradueix en la persecució de les relacions sexuals, amb un biaix de gènere especialment marcat. En una Europa de drets i llibertats, la llibertat en l'ús del propi cos ha de ser un dret fonamental, i en aquest sentit no sols cal despenalitzar la interrupció voluntària de l'embaràs, sinó que cal treballar perquè qualsevol dona en qualsevol estat de la UE pugui accedir a l'avortament lliure i gratuït.

ICV-EUIA considerem que el no-respecte als drets i les llibertats de les persones, en aquest cas al dret al lliure ús del cos i a la lliure condició sexual, ha de ser motiu suficient per a la sanció dels estat de la Unió, fins a les darreres conseqüències. En la mateixa línia reclamem que en les futures ampliacions, a més d'imposar regulacions econòmiques, es demanin també garanties de salvaguarda de drets i llibertats fonamentals.

ICV-EUiA proposem:

403. **Garantir l'avortament lliure i gratuït en l'àmbit europeu i regular la seva pràctica.**
404. **Establir l'educació sexual com a obligatòria als diferents àmbits educatius a tots els estats de la UE, tot fent èmfasi en la diversitat i el respecte a les llibertats sexuals.**
405. **Garantir els drets de les minories sexuals en l'àmbit europeu.**
En el marc de la directiva horitzontal de no-discriminació de la UE, establir un programa contra l'homofòbia amb especial èmfasi en la prevenció del bullying homòfob en edats escolars.
406. **Establir la violació dels drets sexuals i reproductius per part de qualsevol estat europeu com a motiu de sanció i, que en cas de violació reiterada, comporti l'expulsió de la Unió. De la mateixa manera, demanar el respecte a les llibertats sexuals i la garantia dels drets reproductius com a condició d'adhesió a la UE.**
407. *Impulsar centres d'assessorament i assistència mèdica, planificació familiar, seguiment, prevenció i tractament STDs (Programa europeu).*

Habitatge

L'accés a l'habitatge és un dels principals problemes que els i les joves tenen avui arreu d'Europa. Els baixos salaris pels qui tenen la sort de treballar, l'alt preu de la vida i l'especulació immobiliària fan pràcticament impossible per a moltes i molts poder abandonar el domicili familiar i començar una vida independent, creant així frustració entre bona part del jovent i entre els seus pares i mares.

La manca d'accés a l'habitatge és una font indubtable d'exclusió social. Aquest fet dificulta iniciar i dur a terme un projecte vital, ja que limita les perspectives de futur i retarda el temps de formació d'una família, cosa que té importants efectes demogràfics per a Europa, especialment en el context actual d'envelliment de la població. Per tant, és fonamental la implicació de les institucions europees en la promoció d'ajudes progressives per a l'emancipació. Tal i com s'ha fet a Catalunya, les institucions europees han de promoure la creació de vivenda de protecció oficial, en règim de renda a un preu assequible, que possibiliti l'emancipació de la llar familiar.

ICV-EUiA proposem:

408. **Garantir l'habitatge com a dret fonamental de la UE, impedir que formi part dels denominats àmbits d'interès econòmic general i, per tant, subjecte a intervenció pública per davant de les regles del lliure mercat.**
409. **Promoure les ajudes progressives per a l'emancipació juvenil, en forma d'ajuts econòmics i mitjançant mecanismes fiscals. Flexibilitzar els requisits d'accés a la vivenda i establir els estats com a garant de darrera instància en l'aval per a la vivenda de lloguer i per a la concessió d'hipoteques bancàries.**
410. **Impulsar una directiva europea contra l'especulació immobiliària.**
411. **Destinar una partida dels fons de cohesió a subvencionar projectes de masoveria urbana i similars, que a banda d'esdevenir una solució emancipadora temporal digna promouen el compromís social i la solidaritat intergeneracional.**
412. **Promoure, a partir dels fons de cohesió, la construcció d'habitatge de protecció oficial, establir una quota mínima d'assignació directa a persones menors de 35 anys.**

Ciutadania i participació

Entre les noves generacions hi ha el que se'n podria denominar un europeisme intrínsec, implícit però molt present. La Unió Europea ja no es tracta d'una aspiració o hipòtesi, sinó d'una realitat. Rarament hi ha el debat entre 'UE sí o no'; simplement la UE existeix i això és un fet. Tanmateix, és important garantir que hi ha un coneixement de la inspiració del procés d'integració europea. Cal explicar Europa als joves, des de les causes que el van motivar fins als reptes actuals, tot incidint en les fases del camí recorregut. En cas contrari hi ha el risc que hi hagi tebior respecte al projecte quan no se'n percebin beneficis immediats. En una conjuntura de precarietat juvenil a tot el continent, el sentiment es pot tornar fins i tot en euroescepticisme si les coses van mal

dades i es comença a qüestionar el sistema, com està succeïnt en els darrers mesos.

Per tant, es tracta d'evitar que passi, com ha succeït en part a l'Estat espanyol, que després de dècades de lluita per la recuperació de les llibertats democràtiques sota la dictadura franquista, gran part dels nascuts i les nascudes en democràcia en rebutgen el seu exercici. El que està en qüestió no és la UE es si, sinó les seves polítiques. En definitiva, cal que el jovent sigui conscient que també té el dret i la responsabilitat de dissenyar la UE del present i del futur, ja que aquest no està predeterminat sinó que depèn del color polític de les institucions europees. Per tant, cal que els i les joves prenguin partit i decideixin sobre el model d'Europa que volen des de ben aviat, molt abans de la majoria d'edat.

ICV-EUiA considerem que la participació en la vida social i política és un dret i una responsabilitat, però en els espais institucionals la gent jove es troba infrarepresentada. Per tant, per crear una veritable ciutadania europea, on els i les joves se sentin partícips, cal incloure'ls en el disseny i la implementació de les polítiques que els afecten. Això requereix mecanismes eficients de participació i representació. Si bé s'ha de valorar positivament la creació d'espais com el Fòrum de la Joventut Europea, cal que aquest es consolidi com a referent per a la redacció de les polítiques de joventut a nivell europeu i que amplii la seva coordinació amb els Consells Nacionals de Joventut d'arreu del continent. Per això, i per tal d'arribar també al jovent no associat, calen més recursos. Finalment, és important que el jovent sigui l'interlocutor preferent en la revisió del Pacte Europeu de Joventut.

ICV-EUiA proposem:

413. **Implantar el dret a vot a partir del 16 anys per a les eleccions al Parlament Europeu, per tal d'incrementar i promoure la implicació del jovent en la política.**
414. **Promoure la presència de gent jove en les llistes electorals i les institucions europees, mitjançant mecanismes com les quotes de candidats menors de 30 anys ens situació elegible.**
415. **Dotar el jovent associat d'una major representativitat i d'una major incidència política, fent del Fòrum Europeu de Joventut un interlocutor d'alt nivell i, augmentar-ne el finançament.**
416. **En el marc de la nova regulació de partits polítics europeus, cal garantir el finançament adequat de les joventuts polítiques europees, per tal que puguin dur a terme les seves activitats de contribució al debat polític i ideològic sobre la UE sense les restriccions econòmiques i tècniques actuals.**

417. **Fomentar la participació del jovent no associat en la conformació de polítiques de joventut, a través de campanyes de sensibilització i del reconeixement curricular de la participació a la societat civil.**
418. **Facilitar l'accés a subvencions comunitàries per a projectes transnacionals de cooperació juvenil, augmentar-ne la seva difusió i simplificar els mecanismes. Augmentar-ne els recursos econòmics, tècnics i humans.**
419. **Revisió del Pacte Europeu de Joventut, per tal d'assegurar la transversalitat de les polítiques de joventut i garantir l'avaluació de l'impacte de tota legislació europea en els i les joves.**

Mobilitat

En un món superconnectat com el d'avui és freqüent, per a molts joves europeus, viatjar a l'estranger per treball, estudis, activisme, vacances o simplement anar a visitar amics que hi viuen. Les aerolínies de baix cost són en gran part les responsables que això sigui possible amb certa freqüència. No ens hem d'enganyar, però. Per al medi ambient el cost que suposa cada desplaçament aeri es calcula superior al cost econòmic de cada bitllet.

El tren representa una alternativa molt més ecològica per la mobilitat que no pas l'avió. El seu cost és, però, prohibitiu per a molta gent jove. Es per això que demanem la creació d'un descompte jove a nivell europeu per la mobilitat ferroviària, acompanyat d'una ampliació de la xarxa, que faciliti que la gent jove es pugui moure pel continent d'una manera respectuosa amb l'entorn.

Un aspecte important en la limitació de la mobilitat juvenil és la mateixa estructura jurídica de la UE. Si bé teòricament la lliure circulació de persones, béns i capital n'és una premissa, ens trobem amb què els dos darrers tenen moltes més facilitats de moviment que les primeres. No es tracta únicament de les barreres físiques sinó més aviat de les condicions socioeconòmiques objectives amb què toquen les persones que volen canviar de país de residència. Evidentment, encara més complicacions afronten les persones que no tenen ciutadania comunitària. La dificultat d'obtenció de permisos de residència i treball producte de polítiques d'immigració restrictives converteixen la UE en una fortalesa europea. En aquest sentit, les polítiques de veïnatge resulten també una barrera important per als joves de països fronterers amb la Unió, en especial amb països de l'est que no tenen un conveni d'igual a igual amb la UE. Amb la darrera ampliació milions de joves han vist la seva mobilitat transnacional molt reduïda per processos obsolets d'obtenció de visats, de gran cost econòmic i de temps, poc transparents i incerts.

Finalment és important posar l'accent en els drets a la lliure circulació de les persones amb mobilitat reduïda. No a tots els indrets d'Europa existeix la

mateixa conscienciació sobre la importància de l'adaptació de l'entorn per garantir-ne l'accés a les persones amb discapacitat. ICV-EUiA demanem que des d'Europa es reguli l'adaptació dels entorns per tal que qualsevol persona pugui desenvolupar la seva vida en plenitud.

ICV-EUiA proposem:

420. ***Implantar una tarifa jove reduïda en l'àmbit europeu per al transport ferroviari internacional, per tal de promoure una mobilitat sostenible.***
421. ***Destinar fons comunitaris a la mobilitat sostenible en les àrees urbanes més poblades, impulsar sistemes públics d'ús de bicicleta i ampliar xarxes de carril bici.***
422. ***Augmentar els recursos per a programes com l'ERASMUS o el LEONARDO da Vinci, facilitar-ne els tràmits administratius i ampliar-los a fora de la UE mitjançant acords bilaterals.***
423. ***Garantir un sistema de pensions integrat per tal d'unificar totes les cotitzacions efectuades en les diferents etapes laborals en diferents països de la UE.***
424. ***Eliminar els visats d'entrada a la UE, com a mínim per als joves estudiants i treballadors.***
425. ***Impulsar un programa que elimini les barreres a la mobilitat de les persones amb discapacitat a tota la UE, adaptar els espais públics i garantir l'assistència en el viatge en tot tipus de transport comunitari.***

Salut i consum

L'actual model, que fomenta el creixement i per tant l'acceleració del ritme de vida i el consum indiscriminat, està generant una reducció de la qualitat de vida i un deteriorament de la salut pública. Producte de la manca de temps degut a l'escassa atenció que el sistema para a la conciliació entre les esferes productiva i reproductiva, les persones tenim menys cura del nostre cos. Les persones tenen cada cop menys temps per a la salut pròpia i la cura aliena i la prevenció queda en una posició secundària, cosa que es tradueix en un major risc de patir malalties. Aquesta dinàmica és especialment crucial en el cas dels joves, en especial els que estan encara en edat de formació dels cossos adults, ja que aquesta etapa resulta decisiva de cara a la salut al llarg de tota la vida. El període de maternitat adquireix una especial vulnerabilitat per l'elevat risc de la transmissió de malalties als fills.

Un exemple clar és l'alimentació. El menjar ràpid i precuinat és cada cop més abundant a les nostres dietes, que veuen un declivi de productes frescos i plats elaborats. De la mateixa manera, el temps que es dedica al àpat es veu absorbit per les obligacions laborals, formatives, familiars o la compaginació de totes plegades. Un moment crucial és l'alimentació i els hàbits alimentaris adquirits durant la infància i l'adolescència. L'alimentació juvenil ha de ser, per tant, un element prioritari de la salut pública a nivell europeu i aquí la tasca dels centres educatius en aquest sentit és fonamental. Quant a productes, cal destacar la perillositat dels aliments transgènics per a la salut. Per tant, cal prohibir d'immediat que els menors entrin en contacte amb aquests productes en les dietes dels centres escolars.

Un altre element és l'esport, que essent beneficiós tant físicament, mentalment com anímicament, esdevé part fonamental del benestar de qualsevol persona. Entenem que l'accés a l'esport és un pilar bàsic per garantir la salut de les persones i que com a ajuda a la prevenció de malalties, repercuteix directament de forma positiva en la despesa de salut. És per això que des d'ICV-EUiA demanem el reconeixement del dret a l'esport en l'àmbit europeu, amb els conseqüents recursos destinats a l'esport de base.

Possiblement, un dels temes més inadvertits però més bàsics per a la qualitat de vida i per tant en el desenvolupament infantil i juvenil és el de la qualitat de l'aire i de l'aigua. Tota persona de la UE, i en especial els infants, té dret a la vida sana, és a dir, a viure en condicions objectives de salubritat, amb una garantia de la qualitat de l'aire i l'aigua i lliure de riscos que pugui afectar-li sobtadament. Això és especialment rellevant a Europa de l'est, on la majoria de països de l'Europa occidental hi estan construint les seves indústries més contaminants, així com noves centrals nuclears per abastir la major demanda energètica.

Un altre aspecte en el que cal fer èmfasi és en els models d'oci alternatiu. En primer lloc, cal fomentar un model d'oci no consumista que no requereixi per a la seva sustentació la degradació de l'entorn. Finalment, en el camp de les llibertats personals, i tenint en compte l'impacte específic entre la gent jove, és important que si una persona decideix consumir algun tipus de droga ho faci de manera informada, sense tabús socials, de forma despenalitzada i que pugui recórrer a assessorament i assistència en cas de patir algun problema puntual o addicció. És fonamental que la societat es conscienciï d'aquesta realitat i faciliti els instruments necessaris per controlar-la.

ICV-EUiA proposem:

426. **Declaració del dret fonamental universal a la vida sana per a tot ciutadà o ciutadana de la UE, independentment de les seves condicions socioeconòmiques.**

427. **Ampliar el període de baixa de maternitat i de paternitat a la UE fins als estàndards més alts; igualar ambdós períodes.**

428. Endegar un **programa europeu d'alimentació sana i sostenible**, fer èmfasi en la dieta i els hàbits alimentaris als centres d'ensenyament de primària i secundària, prohibir-hi els transgènics.
429. **Reconèixer i garantir el dret a l'esport en l'àmbit europeu**, com a part integral de la salut de les persones. Prioritzar que els fons comunitaris es destinin a instal·lacions públiques per a la pràctica de l'esport de base.
430. **Impulsar un programa europeu de sensibilització sobre la drogoaddicció**, incloure-hi cursos informatius obligatoris als diversos nivells educatius a tota la UE.
431. Dissenyar una **xarxa europea de centres d'assessorament i assistència per a drogodependents**, que n'assegurin les condicions sanitàries i estableixin plans de rehabilitació.